

Grosuplje (centrala)

SP 908

KLASJE

1999

352(497.4 Ivančna Gorica)

119990184, 5/6

COBISS

KNJIŽNICA GROSUPLJE
Adamičeva 15

Klasje

Časopis prebivalcev občine Ivančna Gorica

Številka 5-6

letnik 5

junij-julij 1999

STUDIO
MARKELJ
FOTO · VIDEO · OPTIKA

1108 Ljubljana, Dolenjska c. 33, tel.:127 47 27

1295 Ivančna Gorica, Ljubljanska ul. 16

tel./fax: 777 777, 777 573, 778 573

30. jubilejni tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični

» NAM ENAKIH, PEVCI, NE VEM! «

Če trideset let prepevaš v enem zboru moraš res biti vztrajen. Pevke šentviškega ženskega zbora, ki je na Taboru praznoval tridesetletnico delovanja, so svojo vztrajnost pokazale tudi drugače. Zamislile so si, da bi se ob tem jubileju rade fotografirale s predsednikom države.

Ko so že vsi pevci po končanem koncertu odšli, so one še vedno čakale pred šolo.

In izplačalo se jim je. Ko je Milan Kučan odhajal je, kljub temu, da se mu je mudilo rad ustregel njihovi želji. Fotografiral se je z njimi, pa soproga Štefka tudi. Potem pa sta se oba še podpisala na čepice letošnjega tridesetega pevskega tabora. Gotovo jim bo oboje v lep spomin.

Dobre pol leta po volitvah je župan Jernej predlagal in občinski svet potrdil za podžupanjo Mileno Vrhovc.

Milena Vrhovc je občinska svetnica, direktorica Kmetijske zadruge Stična in na kar smo zelo ponosni, članica uredniškega odbora Klasja.

Upamo, da je dolžnosti podžupanje ne bodo preveč ovirale pri delu za časopis.

Sicer pa ji uredniški odbor čestita k novi, visoki funkciji.

PRILOŽNOSTNE ZNAMKE POŠTE SLOVENIJE

AVTOCESTA BO POL LETA ZAMUDILA

KMETIJSKI PROIZVAJALCI!!

OBVESTILO

Obveščamo vse kmetijske proizvajalce, da imajo po 46. členu zakona o davku na dodano vrednost pravico do pavšalnega nadomestila v višini 4 % od vseh kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter storitev.

Obrazec in navodila za izpolnitev obrazcev lahko dobite na upravi zadruge ali na davčni upravi v Grosupljem.

Več o tem na 5. strani.

SHRANJUJTE RAČUNE O NABAVI PLINSKEGA OLJA!

Vse kmetijske proizvajalce in lastnike gozdov obveščamo, da je izšla odredba o pogojih za vračilo trošarine za pogon kmetijske in gozdarske mehanizacije (Ur. l. RS št.48/99), ki velja od 1.7.1999.dalje.

Več o uredbi v prihodnji številki. KZ STIČNA

Naša občina postaja zadnje čase očitno zelo pomembna. Od najvišjih političnih predstavnikov naše države, le Janeza Drnovška še ni bilo k nam.

Na šentviškem taboru je že tretjič govoril Milan Kučan.

Skoraj neverjetno pa je, da so na otvoritev kapelice v Dobu, prišli kar trije najvišji predstavniki treh slovenskih strank. Otvoritvi so prisostvovali Janez Janša, Lojze Peterle in Marjan Podobnik. Zadržali so se kar nekaj časa in golaž, ki so ga poleg drugih dobrot pripravili domačini, jim je očitno dobro teknil.

Kako pa so prebavili resnico ki jo je med svojim nagovorom izrekel šentviški župnik g. Koželj ni znano.

Dejal je približno takole:

» Menda mi navzoči politiki ne bodo zamerili, saj so gotovo vajeni slišati še bolj krepke, če povem kakšna priprošnja mi je prišla na misel med litanijami. Ljuba Marija, daj tem našim politikom malo več pameti. S tem ni rečeno, da je nimajo, lahko pa bi jo imeli več.«

Kdo se ne bi strinjal z njim!

Glasno pripombo je izrekel le Lojze Peterle: Za zdravo pamet je vedno dobro moliti.

računalniški inženiring d.o.o.
Cesta II. g. odredov 17, Iv. Gorica
tel. : 769-040, fax : 769-045
GSM : 041 / 612-923, 661-972

LaMaS

RAČUNALNIKI: Pentium 150-300 Mhz
TISKALNIKI: InkJet, laserski, matrični
MULTIMEDIA: CD-ROMi, zvočne kartice, zvočniki
PROGRAMSKA OPREMA: Komercialna, uporabna

Iz Jernejeve malhe

Šolski zvonec je napovedal kratkohlavniki za njih prekratke počitnice, študenti in ostali pa se trudijo z zaključnimi opravili na najrazličnejših šolah. V zadnjih dneh šole veselju kar ni bilo konca. Prav po reakcijah mladine smo lahko ocenili sprejemanje šole in šolske obveznosti. Kisli obrazi pri mladih naj ne bi bili običaj. Nesoglasja z učitelji in nezaželen slab uspeh je bil razlog, da so mladi tudi na barbarski način povedali, da imajo svoj prav in da je resnica na njihovi strani. Letne zahteve so previsoke, pripravljenost za delo pa marsikje majhna; a kaj, ko leto tako hitro mine, in preden se zresnimo, je že tu spričevalo. Nove obljube za prihodnje leto pa spet izniči čas, ki ga za učenje vedno zmanjka. Za vse tiste mlade, ki jim je šola v preteklem letu pustila še nepoplačane račune: ne obupavajte, saj je bodočnost pred vami, resnost in zavzetost za delo pa nikoli prepozna.

Prepozno pa bo, če bodo graditelji našega odseka avtoceste zaključili svoj predvideni odsek, nas občane pa pustili, da se bomo še naprej gnetli na neurejenih regionalnih in občinskih cestah. Če je bil projekt za avtocestno idejno lokacijo zaključen pred desetimi leti, so bili slabi načrtovalci tisti, ki niso predvideli razvoja prometa v občini, skupaj s povezavo na tranzit. Ministrstvo za promet in zveze s svojimi institucijami (DARS, DDC) mora še enkrat proučiti nov pogled razvoja prometa v občinskem središču in na ostalih cestah ter nepredvidene situacije ob uvedbi cestnine in bežečega prometa. Predvidena urbanizacija prinaša s seboj tudi nevarnosti, ki obvezujejo celosten pogled, saj cestni promet ne more biti ločen od dodatnih potreb, kot so pločniki ob regionalnih cestah, nadvozi in podvozi železnice, avtomatske zapornice in drugo. Kar 17 globalnih zahtev postavlja občinski svet pred investitorja; pa to še ni vse, saj bo morala občina iz svojega skromnega proračuna nameniti še dodatna sredstva za predolgo časa zapostavljeni promet. Prometne nesreče v zadnjem času tudi na naših cestah opozarjajo, da je zgoščen promet zaradi težkih kamionov in gradbenih strojev resno ogrozil prometno varnost. Ne le da bo jutri boljše, boljše mora biti že danes. Občinski svet bo na svoji izredni seji dal odgovornim predstavnikom najrazličnejših institucij zahteve za takojšnje reševanje. Stvar je tako resna, da smo pripravljene uporabiti vsa legitimna in v skrajnem primeru tudi drugačna sredstva, saj od nacionalnega programa ne zahtevamo preveč, ampak samo tisto, kar nam pripada.

Pevci v Šentvidu so, tako, kot so napovedali, na jubilejnem 30. Taboru slovenskih pevskih zborov, spet pripravili praznik slovenske pesmi. Veselju ta dan ni bilo konca: najraje bi ostali kar do naslednjega tabora. Prihod pevcev prihodnje leto bo lažji, saj se letala na šentviškem letališču kakšno popoldne dvigajo celo pogosteje kot na Brniku. Šport v naši občini dobiva krila, tudi ivanški nogomet je napredoval v drugo ligo, zato vas že sedaj vabim na obisk stadiona in prvih zmag v tem visokem rangju.

Župan Jernej

Župan Občine Ivančna Gorica

OBJAVLJA PROSTO DELOVNO MESTO

Referenta na področju cestne infrastrukture

Kandidati morajo poleg splošnih pogojev izpolnjevati še naslednje:

- visoka ali višja izobrazba gradbene ali druge tehnične smeri,
- opravljen strokovni izpit,
- tri leta delovnih izkušenj in
- trimesečno poskusno delo.

Od kandidatov pričakujem aktivno znanje slovenskega jezika in usposobljenost za delo z računalnikom.

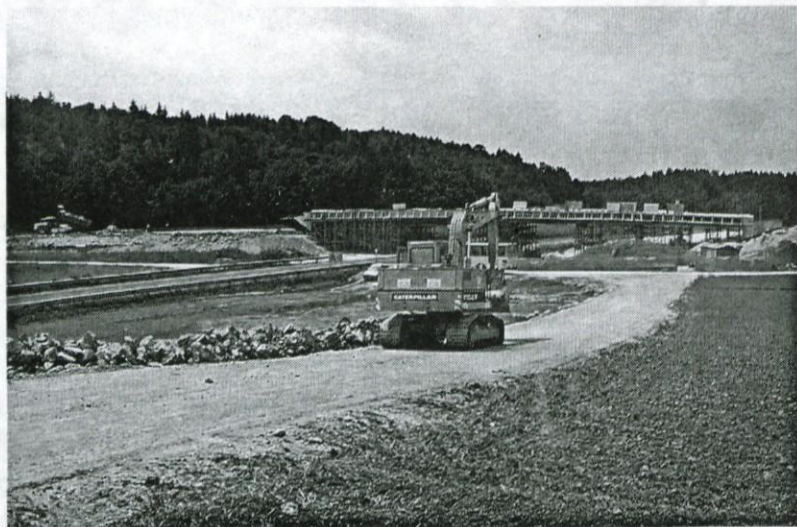
Navedeno delovno mesto razpisujem za nedoločen čas s polnim delovnim časom.

Pisne prijave oziroma ponudbe z dokazili pošljite v 8 dneh po objavi na naslov: Občina Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica, s pripisom "Za razpis".

ŽUPAN
Jernej Lampret

SVETNIKI NAJVEČ O AVTOCESTI IN ZAHTEVAH OBČINE DO DARSA

Na 5. redni seji občinskega sveta Ivančna Gorica so svetniki poleg nekaterih tekočih razprav in sklepov, o zmogljivosti šol v občini, o pravilniku o plačah občinskih funkcionarjev, o stanju na področju otroškega varstva, sprejeli:

- Poslovnik občinskega sveta Občine Ivančna Gorica, ki bo prav gotovo pripomogel, da bodo seje sveta krajše in brez prekanj o pravilnostih in nepravilnostih pri vodenju sej in pošiljanju materialov za seje. Po dolgi razpravi o bolj ali manj pomembnih spremembah predloga, so poslovnik na koncu enoglasno potrdili.

- Dobro pol leta po volitvah je končno župan za podžupanjo predlagal občinsko svetnico Mileno Vrhovec. Kljub pripombam opozicije, da bi moral biti podžupan iz njihovih vrst, so Vrhovecovo z večino glasov izvolili za podžupanjo.

Gotovo najživahnejša razprava na tej seji je bila razprava o gradnji avtoceste, ki se počasi že preveša v drugo polovico prvotno določenega časa za izgradnjo. No, predstavnika DDC, odgovorna za izgradnjo avtoceste Višnja Gora - Bič sta povedala, da ceste, zaradi različnih težav z dokumentacijo ne bodo končali do konca letošnjega leta, ampak do julija leta 2000.

Uvodoma k tej točki so svetniki

poslušali županovo poročilo o pripravah in poteku dosedanje gradnje avtoceste. Prav tako pa o zahtevah krajanov, krajevnih skupnosti in s tem tudi občine za vzporedna in dodatna dela ki naj bi jih opravil

izvajalec v korist normalnega življenja občanov v času gradnje in po njej.

Zahtev po dodatnih delih je bilo kar precej. Še posebej, ker se je avtocesta začela načrtovati še pred ustanovitvijo sedanje občine in takrat občani niso mogli posredovati svojih zahtev. Veliko težav in problemov po dodatnih delih pa se je pojavilo šele ob sami gradnji. Za vsa dodatna dela, ki niso v Uredbi vlade o lokacijskem načrtu, pa so potrebne študije. Te pa

sta naročala tako DARS kot občina. Tako svetniki kot novinarji pa nismo videli še nobene. Ne vem, zakaj jih skrivajo, če dejansko obstajajo.

Na 5. seji so svetniki dobili seznam devetintrideset dodatnih del o katerih je že padla odločitev in o osemnajstih o katerih dogovora še ni. Rešitev pa še iščejo, (vodovodi, pločniki, nove ceste, podvozi, protihrupne ograje, zapornice čez železniško progo, spremembe lokalnih in krajevnih cest, podvoz pod železniško progo v Ivančni Gorici, obvozna cesta na zahodni strani Ivančne Gorice, razne odškodnine i.t.d.).

Ob tej razpravi so svetniki ugotovili, da so bili doslej o dejavnosti občine pri reševanju težav, ki nastajajo pri izgradnji avtoceste veliko premalo informirani. Dogovorili so se za izredno sejo, na kateri naj bi govorili le o avtocesti.

Na izredni seji, ki je bila 6. julija in na kateri so bili, poleg predstavnikov Družbe za državne ceste, tudi predstavniki DARSA se je zgodba pravzaprav ponovila. Investitorji oziroma izvajalci so se sklicevali na nekakšne prometne študije, ki jih pa niso pokazali, in na Uredbo vlade, ki nekaterih dodatnih del ne predvideva. Nekateri svetniki pa so ob neizpolnitvi zahtev po dodatnih delih na njihovem področju, grozili tudi z zaporo ceste.

Večino nerešenih zahtev so predstavniki graditeljev označili kot zahteve, daleč od možnosti.

Na koncu so se pogovarjali le kako bi čim bolj zgradili podvoz pod železniško progo in zahodno obvoznico. Prav ta bo zelo kmalu zelo aktualna, saj naj bi po njej prepeljali uparjalnik za krško nuklearko, ki pomeni tovor dolg 80 metrov in težak kar 470 ton. Ali bodo naredili le začasno makedamsko pot, ali pravo asfaltirano obvoznico z nadvozom nad železniško progo pa še vedno ostaja stvar pogajanj, najbrž kar z vlado.

PODELITEV NAGRAD JOSIPA JURČIČA, PLAKETE ANTONA TOMŠIČA IN NAZIVA ČASTNI OBČAN

Na svečanosti ob občinskem prazniku so letos podelili tudi omenjeni nagradi, plaketo in naziv. Dobili so jih:

CIRIL JURČIČ – NAGRADA JOSIPA JURČIČA

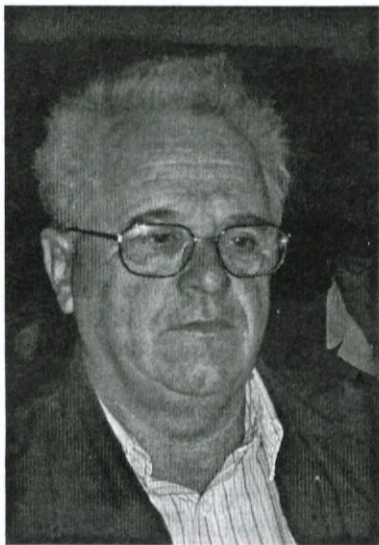
Pranečak pisatelja Josipa Jurčiča z Muljave je ena tistih osebnosti, ki skrbno negujejo bogato kulturno dediščino dežele Desetega brata.

Njegovo življenje je najtesneje povezano z ljubiteljskim gledališčem. Zapisal se mu je pred 54. leti, ko je prvi igral desetega brata na Habjanovem podu. Kot Martinek Spak se je predstavil še 1951., 1964. in 1966. leta. Odlično je odigral tudi vlogo Domna, dr. Piškava, viteza Mačerolca, polharja Trpka, skratka – na Muljavi ni gledališke predstave brez Cirila. Poizkusil se je v skoraj štiridesetih različnih vlogah in vse odlično izpeljal. Poleg tega, da je dober ljubiteljski igralec, je vestno opravljal še vrsto pomembnih funkcij: več kot deset let je bil predsednik KD Josip Jurčič Muljava, vsaj tako dolgo predsednik KS, odbornik Občine Grosuplje, član odbora za varstvo naravne in kulturne dediščine, delegat v zboru občin v Skupščini SRS, dolgoletni predsednik ZZB NOB Grosuplje, 21 let predsednik PGD Muljava. S predanostjo je sodeloval pri urejanju Jurčičeve domačije – muzeja na prostem.

Ciril Jurčič je pošten in spoštovan človek, skromen, a pokončen, ponosen na svoje korenine. Muljavci pa tudi drugi cenimo njegov bogati prispevek k razvoju ljubiteljske kulture, kraja in življenja v njem.

Na letošnjih Jurčičevih dnevih ga bomo videli kot dr. Piškava v predstavi Deseti brat.

LEOPOLD SEVER – PLAKETA ANTONA TOMŠIČA

Je učitelj kemije in biologije na Osnovni šoli Stična in je vsestransko delaven človek. Njegovo visoko strokovno delo v šoli je obrodilo že mnogo sadov: njegovi učenci dosegajo najvišja odličja na različnih tekmovanjih, sam pa večkrat vodi vzorne učne ure za kolege biologe in kemike ter izdeluje učila. Ponosen je na svojo zbirko mineralov, ki jih je nabral na različnih potovanjih po Evropi in jih rad pokaže vsakomur, kdor si to želi.

Pa ne le v šoli, tudi v kraju, kjer živi, je opazna njegova zavzetost: bil je pobudnik in vodja mnogih očiščevalnih akcij, pobudnik kolesarskega pohoda po rimski cesti od Ivančne Gorice do Dvora, predsednik turističnega društva in še mnogo drugega je delal, a pri tem ostajal skromen. Nikoli se ni bahal s tem, kar je napravil.

Rad objavlja prispevke v različnih časopisih in revijah, pa tudi v Zborniku Občin Grosuplje, Ivančna Gorica in Dobropolje, zato je samoumevno, da je bil med prvimi, ki so začutili potrebo po informiranju prebivalcev nove občine Ivančna Gorica. Torej ga lahko štejemo za

enega od botrov občinskega glasila Klasja, ki mu Severna stran – tako se imenuje, daje dušo in izvornost. Na prijeten, vsakomur dostopen in rahlo humoren način nas seznanja s preteklostjo naših krajev, ljudmi z začetka našega stoletja, posebnostmi v naravi, rad pa se pošali tudi na račun politikov, urednika in tudi samega sebe. Upamo, da bo potem, ko bo odšel v pokoj, še več časa posvetil Klasju in nas še naprej seznanjal z našo kulturno in naravno dediščino na tako prijazen, človeško tople način.

V letošnjem odloku je tudi zapisano, da se na slavnostni seji ob praznovanju občinskega praznika podeli naziv ČASTNI OBČAN. Po predlogu in sklepu občinskega sveta Občine Ivančna Gorica je prejel ta najvišji častni naziv

g. župnik JOŽE KASTELIC.

Zasluge g. Jožeta Kastelica so nesporne z več vidikov. Kot idejni pobudnik za ustanovitev župnije v Ivančni Gorici si je zastavil cilj, zgraditi župnijsko cerkev v Ivančni Gorici. Zahtevna gradnja je potekala v času gospodarske krize in slabšega razumevanja nekaterih gospodarskih in političnih struktur. S ciljnim pristopom je vzpodbudil v občanih – krajanih tako moč, da se mu velika investicija ni zaustavila, temveč nasprotno – objekt, vključno z okolico, je uspel vzorno dodelati. Cerkev je postala markanten objekt kraja, ne le za župljane, temveč tudi za obiskovalce od vsepovsod, saj umetniška dodelava, vključno s Križevim potom, posebnimi orglami

in drugimi enostavnimi, pa vendar učinkovitimi podrobnostmi opreme, daje edinstven videz.

Nesporen je tudi razmišljujoč pogled g. Kastelica, ki ga izpričuje do svojih sokrajanov ob vsakem srečanju, od bežnih srečanj na ulici do tehtnih vsakotedenskih razmišljanj v farni cerkvi. Na ta način se je oblikovala verska skupnost, ki ima v širšem pogledu bogato mesto v povezovanju narodovih korenin s pogledi sodobne družbe. Nastalo je prav tisto, kar je v tem kraju manjkalo. Številni v kraj priseljeni ljudje so našli povezovalno jedro. V vse večji krizi vrednot družbe je omenjeni moment dal tistemu, ki to želi, notranje zadovoljstvo in notranji mir.

Kjer je g. Kastelic služboval, povsod je pustil globoke sledi uspešnosti, ne le v cerkvenem, temveč tudi v posvetnem pogledu. Skrb za človeka mu je pripisana že po življenjski odločitvi, pri njem pa gre še za nekaj več: za neumorno in do sedaj nikoli uničljivo voljo, da je pomoč treba dati vsakemu, ki je takega ali drugačnega prepričanja. Ni naključje, da je g. Kastelic poiskal smisel življenja tudi pri ljudeh, ki ne sprejemajo cerkvenih zakramentov, sprejemajo pa obče človeške norme, zato mu pomoč pri doseganju ciljev tudi s te plati ni bila tuja.

VOKALNI KVARTET STIČNA – NAGRADA JOSIPA JURČIČA

Vokalni kvartet Stična je bil ustanovljen leta 1991. Njegovo delo je prikazano na treh samostojnih kasetah, izdanih leta 1996 in 1997. Imel je veliko koncertov po vseh večjih slovenskih krajih od Primorske do Prekmurja, Dolenjske in Gorenjske.

Kot ambasadorji mlade slovenske države so imeli več gostovanj v Nemčiji in na Češkem. Ime našega kraja in naše občine so predstavili predsedniku države g. Milanu Kučanu, kjer so imeli tri nastope. S svojim umetniškim petjem so se predstavili olimpijskemu komiteju, saj so nastopili ob podelitvi državnih odlikovanj.

Nastopali so tudi na festivalih narodnozabavne glasbe na Ptuj in v Mariboru.

Leta 1997 so za svoje petje prejeli bronasto značko Orfej. Istega leta so v organizaciji radia Zeleni val dosegli prvo mesto v tekmovanju Pesmi preprostih ljudi.

Svojo kvaliteto so pokazali v več televizijskih nastopih.

Ne počivajo na svojih lovorikah in uspehih. So sredi trdega dela. S POP TV pripravljajo video spot o krajih Občine Ivančna Gorica.

V ŽERJAVICO VRZIMO BRINOV LES, POKLIČIMO SE ZADNJIČ PO IMENIH – PRIJATELJI...

Kar nekako v okvirih verzov čarne Svetlane Makarovič je izzvenelo praznovanje državnosti in en dan zakasnelo kresovanje; ker je bilo pohodnikov in kresovalcev manj, kot smo pričakovali, je kres dogorel v novih prijateljstvih in romantičnih intimnostih. Po pravici povedano je za to kriva tudi energija Gradišča in narava sama, ki je osvetljevala najprej z dnevno – večerno zarjo, nato z oranžnordečimi plameni in iskrami, pa še čisto nazadnje z lunino svečavo pokazala tri različne obraze. In niti načrti, predvsem gradbeni – na Gradišču je vse v znamenju velikih gradbenih sprememb v okviru Planinskega društva Gradišče – niso mogli omejiti njene bujnosti in zlahtnih polet-

nih vonjav.

V kulturni program, ki smo ga pripravili na SLKD OI Ivančna Gorica, smo vključili Pihalni orkester Stična – vodi ga Maks Kozole, folklorno skupino Vidovo Šentvid – mentorica je Nataša Čuček – ter ljudske pevce KD Franceta Prešerna Račna – vodi jih Jožica Podržaj. Med njihove nastope sem vključila verz pesnika dolenjske Toneta Pavčka in kresno čarne Svetlane Makarovič. Po zadnjem taktu venča narodnih, ki ga je zaigrala godba, smo odšli skupaj zakurit kres, ki je "švigal skoraj do nebes". Potem smo se vrnili na plešišče, kjer so že igrali – prepričljivo in uglašeno – rosno mladi glasbeniki skupine Nežni zvoki.

In za piko na i je vse, ki so se preprosto lepo. Seveda so za zbrali, slavnostno nagovoril župan kakšno malenkost poskrbeli še v občine, g. Jernej Lampret, ki j označil pomembnejši razvoj, rast in prvi osmih let naše mlade države. Vse je bilo, kot je treba. Toplo in Simona Zorc Ramovš

ŠE BOGATEJŠA PREDSTAVITEV TURISTIČNIH KMETIJ

TURIZEM NA KMETIJAH JE TRŽNO ZANIMIVA IN KAKOVOSTNA
GOSPODARSKA DEJAVNOST

PROBLEM STA KATEGORIZACIJA KMETIJ IN NASTAJANJE ZAKONA O
DOPOLNILNIH DEJAVNOSTIH!

Ivančna Gorica, 22. junija – V idilnem okolju turistične kmetije Grofija v Stični je Združenje turističnih kmetij Slovenije iz Celja pod vodstvom Vilme Topolšek minuli teden predstavilo že drugi, dopolnjeni katalog Turističnih kmetij v Sloveniji, ki je izšel v nakladi 15.000 izvodov. Oblikovno in vsebinsko je katalog podoben lansnemu, le da je v njem zajetih še 40 novih turističnih kmetij; skupaj jih je predstavljenih 149.

Vsebuje številne vsebinske dopolnitve, ki so bile narejene na podlagi raziskave med prejemniki lanskega kataloga. Med novostmi so tudi: cenik za leto 1999, obdobje sezone na vsaki kmetiji, kategorija nastanitvenih zmogljivosti, število sedežev na izletniških kmetijah, označena dostopnost z avtobusom in seznam vseh registriranih turističnih kmetij v Sloveniji.

V knjižici priročnega formata je vsaka kmetija predstavljena s sliko, zemljevidom dostopa in daljšim opisom ponudbe, s poudarkom na možnostih za aktivno preživljanje prostega časa na kmetiji in v njeni okolici, kulinarčnih dobrotah in doživetjih, razdeljene pa so po območjih. Največ predstavljenih kmetij je s štajerskega konca, in sicer enainšestdeset, na drugem mestu je Gorenjska s sedemindvajsetimi na tretjem Primorska s triindvajsetimi turističnimi kmetijami.

Po dogovoru s predstavniki Ministrstva za kmetijstvo, gozdarst-

vo in prehrano – sektorja za podeželje – pa so predstavljene tudi slovenske vinske ceste.

Na Zvezi turističnih kmetij so povedali, da imajo evidentiranih 112 stacionarnih kmetij, 156 je izletniških in 116 vinotočev ter osmic, kar 400 kmetij pa je še v razvoju. V Združenje turističnih kmetij Slovenije, ki deluje dve leti, je vključenih že več kot 230 turističnih kmetij. Milena Kulovec iz Uprave RS za pospeševanje kmetijstva je dejala, da na področju turističnih kmetij v zadnjem obdobju opažajo občutnejši napredek: "Več je izletniških in stacionarnih kmetij. Opažamo pa tudi dvig kakovosti ponudbe."

Stane Bizjak z Ministrstva za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano je poudaril pomen kataloga in med drugim dejal: "Notranjost je tista, ki jo lahko specifično predstavljamo. Pomembno je racionalno in strokovno povezovanje turističnih organizacij ter skrb za dvig kakovosti. Združenje turističnih kmetij je mesto dogovarjanja in prenosa informacij. Obstaja vrsta možnih oblik usposabljanja, ki peljejo k rešitvam, kako oblikovati turistično ponudbo in pot do turistov. Pomembno vlogo pa morajo prevzeti tudi lokalne turistične organizacije."

Prodaja zmogljivosti na turističnih kmetijah v Sloveniji večinoma temelji na direktni prodaji. Za vse kmetije, ki se ukvarjajo s turizmom, je zato zelo pomembna izdaja skup-

nega kataloga, saj le-ta omogoča vsakemu, ki želi obiskati turistično kmetijo, da sam vzpostavi stik, pridobi dodatne informacije in tudi rezervira svoje počitnice oziroma se dogovori za obisk na izletniški kmetiji.

"Najbolj pereča problema, s katerima se srečujejo na Združenju, sta trenutno kategorizacija kmetij in nastajanje Zakona o dopolnilnih dejavnostih. Slednji bo namreč pomembno vplival na razvoj turističnih kmetij," je povedala predstavnica oddelka za kmetijsko svetovanje iz Celja.

Besedila v katalogu je pripravila Darja Verbič, novinarka in urednica turistične priloge Dela. Delo pa je poskrbelo tudi za končno izvedbo in medijsko podporo pri promociji kataloga. Izdajo kataloga je omogočilo Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS. Vse strokovno delo in koordinacijo aktivnosti pri projektu je združenju zagotovila Kmetijska svetovalna služba Slovenije. Center za promocijo turizma, ki je oblikovno sodeloval pri katalogu, pa bo do konca junija izdal še 30.000 izvodov v petih jezikih dvo-barvnega vložka v obliki priloge splošnemu prospektu zaokroženega turističnega področja podeželja.

Katalogi bodo na razpolago na turističnih sejmih, v turistični prilogi Dela pa bo štiri tedne zaporedoma objavljen kupon za brezplačen katalog.

Andreja Podlogar

DIREKTNA PRODAJA PRIDELKOV IN IZDELKOV NA TRGU IN DOMA

Direktna prodaja je bila v bližini mest navada že od nekdaj. Kmetice in kmetje so prodajali, tako kot danes, svoje pridelke pa tudi nekatere izdelke na tržnicah. Prav tako je tudi s prodajo pridelkov doma na kmetiji.

Direktna prodaja je prodaja za končnega in običajno tudi znanega kupca.

V Sloveniji še ni zakonsko opredeljeno, kaj vse sodi k direktni prodaji. Predvidevamo, da bo to urejeno s krovnim zakonom o kmetijstvu in njegovimi podzakonskimi predpisi. Iz prakse pa vemo, da so oblike direktne prodaje različne:

- prodaja na kmetiji:
 - urejena prodajalna na kmetiji
 - prodajna stojnica na kmetiji
 - prodaja na polju oz. v sadovnjaku (kupci si pridelke naberejo sami)
- prodaja na tržnicah
- prodaja na priložnostnih stojnicah
- prodaja v lastni prodajalni
- prodaja po naročilu – dostava na dom
- turistična dejavnost na kmetiji – gostinska dejavnost

Ker gre za direktno prodajo končnemu kupcu, to ni trgovina.

Zakon o trgovini (Ur. list RS št. 28/93) za direktno prodajo velja le v členih in tistih pravilnikih, ki določajo higienske in sanitarno-tehnične pogoje; te je treba izpolnjevati pri prodaji živil, še posebej tistih živalskega izvora.

Pravilnik o higienskih in sanitarno-tehničnih pogojih, ki jih morajo izpolnjevati prodajalne živil živalskega izvora (Ur. list št. 22/76 in 47/92) in Pravilnik o minimalnih tehničnih pogojih, ki se nanašajo na prodajne objekte za opravljanje trgovinske dejavnosti in pogojih za prodajo blaga zunaj prodajaln (Ur. list št. 28/93) določata, kaj se lahko na kak način prodaja. Za kmeta je pomemben predvsem 34. člen, ki določa, da morajo kmetovalci in drugi imeti za prodajo svojega blaga potrjeno o lastni proizvodnji.

Pri prodaji pridelkov kmetom ni treba voditi posebnih evidenc (knjigovodstva), saj je dohodek iz kmetijske dejavnosti opredeljen s katastrskim dohodkom, razen za kmetijske dejavnosti, za katere se po Zakonu o dohodnini (Ur. list RS št. 71/93, 38. člen) plačuje davek iz dejavnosti. Glede davka na dodano vrednost pa bodo kmetje – zavezanci – za davek morali voditi evidence o izdanih in prejetih računih.

Pri prodaji izdelkov pa je prvi pogoj za prodajo le-teh, da je predelava registrirana ali priglajena.

Po Obrtnem zakonu (Ur. list RS 50/94) in Pravilniku o izdaji obrtnega dovoljenja in obrtnem registru, (Ur. list RS št. 10/95) kmetije lahko priglasijo dopolnilno dejavnost.

Čeprav zakonskih opredelitev, kaj sodi med dopolnilne dejavnosti, še ni, so tolmačenja kmetijskega ministrstva takšna, da sodi pod

dopolnilne dejavnosti predelava lastnih pridelkov in gozdnih sortimentov, izdelki domače obrti in nekatere storitve (s kmetijsko mehanizacijo, turizem na kmetiji itd.).

Turizem na kmetiji je uzakonjen z Zakonom o gostinstvu (Ur. list RS št. 1/95, člen 15. in 26.) in s podzakonskimi predpisi. Ti so:

Pravilnik o minimalnih pogojih, ki se nanašajo na poslovne prostore, opremo in naprave ter o pogojih glede minimalnih storitev (Ur. list RS št. 23/96),

Pravilnik o minimalni izobrazbi oseb, ki opravljajo dela v gostinski dejavnosti, (Ur. list RS št. 34/95, 7. člen),

Pravilnik o kategorizaciji nastanitvenih obratov (Ur. list RS št. 29/97, 23. 5. 1997) in Posebne uredbe v gostinstvu (Ur. list RS št. 22/95).

Ne glede na registracijo dejavnosti pa morajo kmetje, ki imajo dopolnilno dejavnost, kjer na kakršenkoli način pridejo v stik z živili, upoštevati:

Zakon o zdravstvenem nadzoru nad živili, (Ur. list SRS št. 17/75 in 42/86),

Zakon o zdravstveni neoporečnosti živil in predmetov splošne rabe, (Ur. list SFRJ št. 55/78),

Zakon o spremembah zakona o neoporečnosti živil, (Ur. list SFRJ št. 58/85),

Zakon o varstvu pred kužnimi boleznimi, (Ur. list SRS št. 7/77),

Pravilnik o zdravstvenih pregledih oseb, ki so pod zdravstvenim nadzorom, (Ur. list SRS št. 15/81 in 35/82),

Pravilnik o tečajih in izpitih za pridobitev osnovnega znanja o higieni živil in osebni higieni za osebe, zaposlene v proizvodnji ali prometu z živili, (Ur. list SRS št. 17/85 in 8/89) in

Pravilnik o posebni delovni obleki in obutvi oseb, ki prihajajo pri svojem delu v dotik z živili, (Ur. list SRS št. 35/82).

Ne glede na vrsto dopolnilne dejavnosti je treba upoštevati tudi naslednje zakone in pravilnike:

Zakon o dohodnini, (Ur. list RS št. 71/93),

Uredbo o pogojih, pod katerimi so zavezanci za dohodnino dolžni odpreti žiro račun, (Ur. list RS št. 15/94),

Pravilnik o vodenju poslovnih knjig in sestavljanju letnega poročila, (Ur. list RS št. 71/93),

Odredbo o poslovnih knjigah in drugih davčnih evidencah, (Ur. list RS št. 72/93) in

Zakon o davku na dodano vrednost, (Ur. list RS št. 89/98).

Večina predpisov, ki jih imajo kmetje največkrat za nepremostljivo oviro za direktno prodajo kmetijskih pridelkov in izdelkov, je s področja zdravstva, higiene in veterinarstva. Ti zakoni predvsem varujejo potrošnika na eni strani, na drugi pa tudi kmeta pred morebitno odgovornostjo, saj je storil vse potrebno za preprečitev škodljivih posledic za potrošnika.

KSS – Irma Lekan

TRGOVCI, GOSTINCI IN GOSPODINJE

Obveščamo vas, da dobite

svežo papriko in zelje

pri Jožetu Ostanku, Male Pece 5, 1296 Šentvid pri Stični.

Pokličete lahko na 041 642-638 ves dan ali 061 774-632 po 19. uri.

PRAVICA DO PAVŠALNEGA NADOMESTILA VSTOPNEGA DDV

Po 46. členu Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS, št. 89/98) in po določbah Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list RS, št. 4/99, členi od 93. do 96.) ima oseba, predstavnik gospodinjstva, ki opravlja dejavnost kmetijstva in gozdarstva, za katero se plačuje davek od dohodka po katastrskem dohodku kmetijskih in gozdnih zemljišč in ki ne postane davčni zavezanec, pravico do pavšalnega nadomestila vstopnega davka na dodano vrednost – pavšalno nadomestilo.

Po določbi 45. člena Zakona o davku na dodano vrednost kmet ni davčni zavezanec, kadar skupni katastrskih dohodek vseh članov gospodinjstva za zadnje koledarsko leto ne presega 1.500.000 tolarjev oziroma ni predložil zahtevka za začetek obračunavanja in plačevanja davka na dodano vrednost.

Kmetje, ki ne postanejo davčni zavezanci, imajo ob dobavi kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so rezultat kmetijske in gozdarske dejavnosti njihovega gospodinjstva in ki se opravijo DDV zavezancem, pravico do pavšalnega nadomestila vstopnega DDV v višini 4 % od odkupne vrednosti.

Pavšalno nadomestilo je mogoče uveljaviti le za dobavo kmetijskih in gozdarskih pridelkov ter kmetijskih in gozdarskih storitev, ki so navedene v prilogi A; ta je sestavni del Pravilnika o izvajanju zakona o davku na dodano vrednost.

Za pridelke in storitve iz posameznih skupin priloge A je mogoče uveljaviti pavšalno nadomestilo, kadar so izpolnjeni naslednji pogoji:

- za kmetijske pridelke iz skupine 1, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 1 hektar njive, travnika ali pašnika;
- za kmetijske pridelke iz skupine 2, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 1 hektar njive, vrta ali travnika;
- za kmetijske pridelke iz skupine 3, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 0,30 hektarja zemljišča;
- za kmetijske pridelke iz skupine 4, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 0,30 hektarja sadovnjaka;
- za kmetijske pridelke iz skupine 5, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 0,30 hektarja vinograda;
- za gozdarske pridelke iz skupine 6, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 1 hektar gozda;
- za kmetijske storitve iz skupin 7, 8, 9 in 10, kadar imajo člani gospodinjstva v uporabi vsaj 2 hektarja kmetijskih zemljišč in gozda, od katerih mora biti vsaj 1 hektar kmetijskih zemljišč.

Kot površina zemljišč v uporabi se upošteva površina zemljišč v lasti, povečana za površino zemljišč, vzetih v zakup, in zmanjšana za površino zemljišč, danih v zakup, ter zmanjšana za površino zemljišč, za katera se v skladu z 29. in 30. členom Zakona o dohodnini ne plačuje davka iz kmetijstva.

Kot površina zemljišč v uporabi gospodinjstva se upoštevajo podatki davčnega organa o površini zemljišč po posameznih katastrskih kulturah v uporabi članov gospodinjstva, kot so bila evidentirana v postopku odmere davka iz kmetijstva.

Predstavnik gospodinjstva, katerega člani pridobijo v last in posest ali v zakup zemljišča, ki še niso evidentirana v uradnih evidencah, s predložitvijo ustreznih dokazil (overovljena kupoprodajna pogodba ali druga pogodba o pridobitvi lastninske pravice ali posebne pravice ter vloga za vpis v zemljiško knjigo, zakupna ali druga pogodba), tudi taka zemljišča prijavi kot zemljišča v uporabi gospodinjstva.

Pravica do pavšalnega nadomestila se prizna, če se pred dobavo pridobi dovoljenje davčnega organa.

Če torej kmet želi uveljaviti pravico do pavšalnega nadomestila, mora predhodno pridobiti dovoljenje davčnega organa.

Vloga za pridobitev dovoljenja se odda na predpisanem obrazcu DDV-VKP3, ki je na razpolago na krajevno pristojni izpostavi davčnega urada. Vloga mora biti pravilno izpolnjena in jo mora vlagatelj lastnoročno podpisati. Če se podatki pišejo ročno, morajo biti izpisani s kemičnim svinčnikom in velikimi tiskanimi črkami.

Poleg splošnih podatkov je treba vpisati davčno številko, ki je razvidna iz potrdila o vpisu v davčni register.

Za izdajo dovoljenja je treba plačati upravno takso v znesku 375 tolarjev. Vloga za izdajo dovoljenja se vložijo na krajevno pristojni izpostavi davčnega urada. Vlogo za pavšalno nadomestilo lahko vložijo le člani gospodinjstva kot njegov predstavnik. V vlogi označi skupine kmetijskih pridelkov in storitev, za katere bi želel uveljavljati pravico do pavšalnega nadomestila, in priloži morebitna dodatna dokazila o pridobitvi zemljišč. Pred oddajo vloge se bodo torej morali člani gospodinjstva sporazumeti, kdo bo tista oseba, ki bo oddala vlogo za pavšalno nadomestilo in ki bo morala davčnemu organu predložiti tudi obračun.

Dovoljenje za uveljavljanje pravice do pavšalnega nadomestila se izdaja za čas do izteka koledarskega leta. V nobenem primeru ga ni možno izdati za obdobje pred vložitvijo vloge, ampak najhitreje na dan predložitve popolne vloge.

Račune za opravljen promet blaga oz. storitev bo izdajal kupec. Na podlagi prejetih računov mora imetnik dovoljenja za obdobje veljavnosti dovoljenja do 31. januarja predložiti obračun za preteklo leto. Obračun se predloži na predpisanem obrazcu DDV-OPN.

Kmetje niso zavezani voditi evidence, lahko pa si nastavijo evidenco za lastne potrebe. Obračun se lahko sestavi na podlagi računov, ki jih izdajajo DDV kupci.

Davčni urad Ljubljana
Izpostava Grosuplje

STROKOVNA EKSKURZIJA PO KMETIJAH Z DOPOLNILNO DEJAVNOSTJO V JUŽNI FRANCJIJI

Čeprav precej utrujeni po dvodnevni vožnji, smo z zanimanjem prisluhnili razlagi o delu Kmetijske zbornice.

Kot udeleženka akcije S kmetije za vas sem se v organizaciji revije Sodobno kmetijstvo in tednika Kmečki glas v maju udeležila strokovne ekskurzije v južno Francijo, v departma Gers. Pot nas je vodila preko Italije ob Azurni obali do Avignona, kamor smo prispeli v poznih večernih urah in si po večerji ogledali mesto ter znamenito papeško palačo. Naslednje jutro smo potovali proti Auchu. Tam so nas sprejeli predstavniki kmetijske zbornice z gospo Kristian Pleters, podpredsednico kmetijske zbornice, ki je tudi sama kmetica na 130 ha veliki kmetiji. Prideluje žita, sončnice in česen. V tem delu Francije je v navadi, da je lastnica kmetije ženska. To je vplivalo tudi na razvoj dopolnilnih dejavnosti, saj so ženske iskale dodatni vir zaslужka.

Sprejem je bil prisrčen. Gospa Kristian je bila predlani v času radgonskega sejma na obisku v Sloveniji. Zakaj je bila nad lepoto Slovenije in našo pridnostjo ter iznajdljivostjo tako navdušena, nam je

bilo jasno v naslednjih dneh obiska Francije. Povedala nam je nekaj splošnih podatkov o departmaju Gers in delovanju kmetijske zbornice.

Departma Gers je pokrajina kot pri nas Gorenjska ali Dolenjska. Sestavljena je iz 30 kantonov (naše občine). Po površini je na 33. mestu v Franciji. Pridelujejo oljarice, česen, semena, melone, vino, žita...Število kmetij v Franciji pada, zvišuje pa se velikost kmetij. Njihov pogled na kmetovanje se bistveno razlikuje od našega. Tam je kmetovanje posel. Po upokojitvi kmeta preide zemlja v sklad, ali pa je najame drugi kmet. Ni tradicionalnega prenosa kmetij iz roda v rod.

V departmaju Gersi imajo okrog 450 akumulacij za namakanje kmetijskih posestev, saj v poletnih mesecih primanjkuje padavin, medtem ko so aprila in maja hudi nalivi. Podnebje je blago, mediteransko, z najnižjimi zimskimi temperaturami do -1 stopinje. Z namakanjem dosejajo

velike hektarske donose (koruza za zrnje 12 ton/ha). Kmetijska zbornica ni politična stranka, ampak stanovska organizacija. Vodstvo Zbornice volijo kmetje. Volilno pravico imajo le tisti, ki imajo status kmeta. Člani v Zbornici pa so lahko vsi kmetje. Za delovanje Zbornice plačujejo vsi lastniki zemlje po 15F od ha. Glede na površino zemlje, ki jo imajo kmetje v lasti, pa plačujejo še za izobraževanje. Kmet mora imeti kmetijsko izobrazbo, če je nima, Zbornica poskrbi za specifično izobraževanje in šele potem kmet dobi dovoljenje za opravljanje kmetijske dejavnosti.

Od 9000 čistih kmetij, kolikor jih je v departmaju Gers, se jih približno 1000 ukvarja z dopolnilno dejavnostjo. Za to področje ima Zbornica 12 kmetijskih svetovalcev. Njihove usluge so brezplačne, dokler so v pisarni, ko pa jih kmet pokliče na kmetijo, mora za to plačati 1,6F za prevoženi km. Tudi projekte za kmetijo delajo v pisarni, potem ko kmet pride s predlogom oz. idejo. Zbornica vodi vso promocijo in prodajo turističnih kapacitet na kmetijah in si za to vzame določeni procent. Da se smatra turizem še za kmetijskega, je maksimalno število postelj 12 in št. sedežev na kmetiji 50. V tem primeru država to tudi subvencionira.

V naslednjih dneh smo si ogledali devet kmetij, na katerih se ukvarjajo z dopolnilnimi dejavnostmi. Težko bi jih primerjali z našimi razmerami, pa vendar je bilo zelo zanimivo in poučno.

(se nadaljuje)

Mari Erjavec

BODO NAŠI POTOMCI IMELI V GOZDOVIH SAMO DRVA ALI PA BOMO IZVAJALI NEGO?

Vsak lastnik gozdov si želi lep in kvaliteten gozd, ki bi bil odporen na naravne ujme. Na takega bi bil vsak ponosen. Gozd bi mu predstavljal tudi ekonomsko in socialno varnost. Vendar je treba za to tudi kaj narediti.

KAJ LAHKO NAREDIMO?

Da bi v naših gozdovih rasla predvsem kvalitetna drevesa in ne drva, je treba ukrepati že od razvojne faze mladja naprej. Tako je treba opravljati nego v mladju in gošči, v letvenjaku, drogovnjaku in debeljaku pa redčiti. Vse to je treba opravljati pravočasno, saj si bomo le tako lahko zagotovili kvaliteten in stabilen gozd. Zato se posvetujte z vašim revirnim gozdarjem.

ALI BOMO DELALI ZASTONJ?

Delo v mladju, gošči in letvenjaku (prvo redčenje) ne daje takojšnjega ekonomskega učinka. Leta 1994 je vlada izdala Odredbo o financiranju in sofinanciranju vlaganj v gozdove iz sredstev proračuna Republike Slovenije, v kateri je zajeto tudi sofinanciranje teh del. Tako lahko dela v mladju, gošči in letvenjaku postanejo tudi "ekonomsko zanimiva". Bolj pomembno pa je, da bo s pravilno nego sestoj prej sečno zrel (hitreje bo rasel) in bo kvalitetnejši ter bolj odporen na naravne ujme (snegolom, žledolom...)

KOLIKO BOMO ZASLUŽILI?

Višina sredstev, ki jih prispeva država, je odvisna predvsem od vrste del, stopnje poudarjenosti ekoloških in socialnih funkcij ter težavnosti dela. Da bi si lažje pred-

stavljali, koliko denarja lahko zaslužimo v svojem gozdu z nego, naj navedem nekaj okvirnih števil:

vrsta dela	višina sofinanciranja
obžetev sadik	od 4.000 do 23.000 SIT/ha
nega mladja	od 3.000 do 32.000 SIT/ha
nega gošče	od 7.000 do 32.000 SIT/ha
prvo redčenje	od 9.000 do 33.000 SIT/ha

Vendar pa v naših (dolenjskih) razmerah le redko dosežemo najmanjše ali najvišje vrednosti sofinanciranja.

KAKO PA PRIDEMO DO DENARJA?

Ko se odločite, da boste izvajali omenjena dela, je treba stopiti v kontakt z revirnim gozdarjem. Skupaj si ogledata površino, kjer bi radi opravili dela. Revirni gozdar bo praktično pokazal (na delu površine), kako je treba delo pravilno opraviti, v letvenjaku vam bo označil drevesa, ki jih morate odstraniti. Izdal vam bo B-odločbo o izvedbi potrebnih gojitvenih in varstvenih del.

Ko boste dela opravili, morate to sporočiti vašemu revirnemu gozdarju. Ta bo površino, na kateri ste dela opravili, pregledal, prevzel in obračunal pripadajočo državno subvencijo.

Za pridobitev subvencije morate:

- biti lastnik parcele, na kateri dela izvajate in
- opraviti dela pravilno (ne površno).

Revirni gozdar:
Roman Črnič, ing. gozd.

OD FUŠARJA OD OBRITNIKA

RAZŽAGOVANJE HLODOVINE

Vprašanje:

Doma imamo žago in poleg vodenja manjše kmetije razžagujemo tudi hlovovino za lastne in tuje potrebe. Ali moram to dodatno dejavnost posebej registrirati in kaj se zahteva glede izobrazbe?

Odgovor:

Dejavnost morate registrirati oziroma priglasiti. Spada pa med obrti podobne dejavnosti in je označena s šifro DD 20.10 "žaganje lesa (polnojarmeniki in žage)". Zahtevana izobrazba je obdelovalec lesa – žagar drv, žagar. Lahko pa opravite tudi preizkus znanja, če nimate ustrezne kvalifikacije. Preizkus znanja pa obsega poleg praktičnih znanj tudi znanje o varstvu pri delu.

DNEVNI BAR

Vprašanje:

Zelim odpreti dnevni bar, v katerem bi točili alkoholno in brezalkoholno pijačo in kavo. Občasno bi zaposlil natakarico. Zanima me, ker po poklicu nisem gostinec, kakšen pogoj moram izpolnjevati, da bi to sam vodil.

Odgovor:

Lahko zaposlite nekoga z ustrežno izobrazbo. Vendar mora biti zaposlitev sklenjena za nedoločen čas, in če delavka odide oziroma prekine delovno razmerje, morate v določenem času prenehati z dejavnostjo.

Opravite pa lahko preizkus znanja, vendar morate imeti končano eno od poklicnih šol. Preizkus znanja iz stroke je enak za vse, to je za vodenje lokalov, v katerih se pripravlja in streže tudi hrana, ali samo pijača kot v vašem primeru.

To pa pomeni, da boste morali opraviti praktični preizkus iz kuharstva in strežbe, nato pa sledi še ustni zagovor.

Po uspešno opravljenem preizkusu znanja prejme kandidat potrdilo, da je usposobljen za vodenje delovnega procesa v gostinski dejavnosti.

Pripravila: Jelka Božič

NA LUČARJEVEM KALU VSAKO LETO NEKAJ NOVEGA

Tradicionalni, letos že 6. košnji, so se že drugič pridružili in pomerili sekači in letos prvič tudi gospodinje v pripravi malice za kosca.

Kot se že spodobi, so člani Turističnega društva Grča iz Lučarjevega Kala tudi letos odlično pripravili prireditev, ki so jo tokrat poimenovali **DAN KMEČKIH SPRETNOSTI**. Pri organizaciji pa niso sodelovali le člani Grče, ampak praktično vsi vaščani.

Ocenjevalne komisije pa so bile občinske.

LE TRAVA JE BILA »ZLEHT«

Zanimanje za tekmovanje koscev je bilo veliko kot vsa zadnja leta. Samo tekmovalcev je bilo več kot 50, navijačev in radovednežev pa prav gotovo desetkrat več. Vsem pa

Do 40 let Martin Gorenc, Hrastov Dol
Od 40 do 60 let Cveto Zupančič, Vrh nad V. Goro
Nad 60 let Alojz Ihan, Muljava

Ivanške svetnice:

je bilo naklonjeno vreme. Bilo je sončno, pa ne prevroče. Kljub temu so se tekmovalci pošteno spotili. Trava je bila letos zelo visoka. Nekaj neviht pa je povzročilo, da je še polegla. Res pravi strup za kosce. Je pa bila za vse enaka.

Tudi letos so kosci tekmovali v devetih kategorijah.

Najboljši po posameznih kategorijah so bili:

Ženske:

Do 40 let Marta Glavič, Škoflje
Od 40 do 60 let Olga Ferlin, Gabrovka
Nad 60 let Marija Kraljič, Gabrovka

Moški:

Milena Vrhovec, Vir pri Stični
Ivanški svetniki:

Stane Okorn, Vir pri Stični

Med župani je seveda zmagal Jernej Lampret, Ivančna Gorica, pred Janezom Lesjakom ml., iz

DA BI SI PRSTE OBLIZNIL

Kako pomembna pri košnji je malica vedo le tisti starejši kmetje, ki so nekdanj vso travo pokosili na roko. Da bi obudili spomin na tiste čase, so organizatorji letos prvič in to z izdatno pomočjo Društva podeželskih žena Ivančna Gorica pripravili tekmovanje gospodinj v

Grosupljska.

Med ekipami je bila najboljša ekipa iz KZ Stična, druga je bila iz Hrastovega Dola in tretja ekipa ivanških svetnikov.

ZA MOTORNO ŽAGO JE ŠLO

Lani so tekmovalci z motorno žago vzeli tekmovanje bolj za zabavo, letos pa so se, vsaj nekateri, na to tekmovanje dobro pripravili. Ni čudno, saj je bilo že lani znano, da bo letos najboljši dobil za nagrado motorno žago. Tudi letos so tekmovali v treh disciplinah in po pravilih, ki veljajo za sekače na državnem prvenstvu.

Odlično so ga vodili strokovnjaki s tega področja: Andrej Mirtič, Jože Primc in Jože Uršič

Če sodimo po številu tekmovalcev in gledalcev je za to tekmovanje zanimanje vse večje.

Najboljši med sekači je bil letos: Milan Erjavec iz Gorenje vasi.

pripravi malice za kosca, po starem običaju.

Komisija, ki jo je vodil znani etnolog Boris Kuhar, je kot najboljšo ocenila malico, ki jo je pripravila Ana Bregar iz Bojanjega Vrha Lojzka Janežič iz Poljan in Marija Kartelic iz Lučarjevega Kala pa so dobili posebna priznanja, saj so pripravili zelo dobri, pred vsem pa originalni malici.

ŠE O MOJSTRSKIH IZPITIH

Kdo bo opravljal mojstrski izpit

Omenila sem že, da je mojstrski izpit "državni izpit" in je v pristojnosti Obrtne zbornice Slovenije. Pravico do opravljanja mojstrskega izpita bo imel vsakdo, ki bo želel pridobiti obrtno dovoljenje za opravljanje obrtne dejavnosti, seveda če bo izpolnjeval pogoje v skladu z obrtnim zakonom.

Mojstrski izpiti se opravljajo za poklice s seznama mojstrskih nazivov, ki so določeni v listi A obrtnih dejavnosti v 2. členu Uredbe o listi A obrtnih dejavnosti in listi B obrti podobnih dejavnosti. Mojstrski nazivi se praviloma vežejo na predhodni poklic in so njegova nadgradnja.

Primer nadgradnje poklica v mojstrski naziv:

poklic – nadgradnja –	mojstrski naziv
mizar	mizarški mojster
frizer	frizerski mojster
avtomehanik	mojster avtomehanik

Obrtna zbornica je že predvidela in opredelila 55 mojstrskih nazivov, za katere naj bi se opravljali mojstrski izpiti. S temi nazivi naj bi se "pokrile" vse obrtne dejavnosti iz liste A.

Pravico do opravljanja mojstrskih izpitov bo v skladu z določili 28. člena Obrtnega zakona pridobil tisti, ki bo izpolnjeval enega izmed naslednjih pogojev:

- opravljen pomočniški izpit za obrtni poklic, za katerega želi opravljati mojstrski izpit,
- dokončana ustrežna mojstrska šola,
- dokončano izobraževanje V., VI. ali VII. stopnje v ustrezni stroki,
- dokončano izobraževanje za posamezne poklice in ustrezna praksa pri opravljanju poklica, za katerega želi opravljati mojstrski izpit.

Pod ustrezno prakso se razume, da bo potrebno imeti tri leta delovne prakse oziroma eno leto, če bodo kandidati imeli VI. ali VII. stopnjo izobrazbe v ustrezni stroki.

Obrtnikom, ki bodo v času, ko se bo lahko pristopilo k mojstrskemu izpitu, že opravljali obrtno dejavnost (list A), mojstrskega izpita ne bo treba delati, ampak bodo delo v svoji dejavnosti nadaljevali, mojstrski izpit pa bodo lahko opravljali, če bodo to želeli.

Majda Može

KOŠNJA NA LUČARJEVEM KALU

Kot toliko drugih koscev in kosic so se tudi članice DPŽ Ivančna Gorica letos udeležile košnje na Lučarjevem Kalu. Kosile so ga. Jeršin in ga. Pušlar, malice za kosce, kar je bila novost v letošnjem letu, pa so pripravile: Lojzka Janežič, Marija Podobnik, Marija Kastelic in Ana Bregar. Slednja je dobila priznanje za najbolj izvirno malico. Pripravila je posebej za gospodarja in posebej za druge kosce, vse skupaj v izbranih posodah, kot so "firklc in fraklni", ter posadila irbas na svitek, ki ga je nosila ena izmed njenih petih hčera.

Mari Erjavec

RAZSTAVA OB KRAJEVNEM PRAZNIKU

V petek, 25. 6. 1999, je bila v Kulturnem domu v Ivančni Gorici razstava, ki so jo z velikim veseljem pripravile naše članice. Razstava je bila v počastitev krajevnega praznika. Letos smo pripravile razstavo ročnih del naših članic in starega kmetijskega orodja, kakršnega smo nekoč uporabljali na naših kmetijah. Maloštevni obiskovalci so bili navdušeni nad našo idejo in tudi pestrostjo še ohranjenih predmetov. Vsekakor pa tudi tokrat ni manjkala pestra ponudba slastnega peciva naših članic, brez katerega kar ne more miniti nobena prireditev v občini več. Ker je bilo peciva dosti, ljudi pa malo, smo imeli vsi vsega v izobilju.

Mari Erjavec

Na podlagi Odloka o ustanovitvi Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica (Uradni list RS, št. 70/96, Uradni vestnik Občine Ivančna Gorica, št. 10/96), v skladu s Statutom Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, Pravilnikom o dodeljevanju sredstev za projekte malega gospodarstva v občinah Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica ter po pooblastilu upravnega odbora Medobčinskega sklada za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica z dne 29. 10. 1998 Medobčinski sklad za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica (v nadaljevanju Sklad) skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo objavlja

V. JAVNI RAZPIS

za dodelitev posojil za pospeševanje razvoja malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica.

I. PREDMET RAZPISA

Sklad skupaj s pooblaščenim finančno organizacijo razpisuje posojilo za pospeševanje razvoja malega gospodarstva v občinah Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica v skupnem znesku 50.000.000 tolarjev.

Namen posojil:

- odpiranje novih delovnih mest,
- nakup, urejanje in opremljanje zemljišča za gradnjo poslovnih prostorov,
- nakup, graditev ali adaptacija poslovnih prostorov,
- nakup nove opreme ali njena obnova.

II. MERILA IN POGOJI

Na razpis za dodelitev posojila se lahko prijavijo:

- samostojni podjetniki in
- podjetja v zasebni in mešani lasti.

Sedež in dejavnost samostojnega podjetnika ali podjetja mora biti na območju občin ustanoviteljic Sklada.

Posojila se prednostno dodeljujejo dejavnostim:

- ki zagotavljajo delovna mesta,
- ki so izvozno usmerjene,
- ki omogočajo razvoj turizma,
- ki dopolnjujejo proizvodne programe ostalega gospodarstva,
- z visoko stopnjo inovativnosti,
- ki uvajajo sodobne tehnologije.

Posojila se daje:

- za dobo do 5 let,
- obrestna mera TOM + 3 %,
- stroški odobritve 0,5 %, (Izračunava se od neodplačane glavnice in sicer enkrat letno-od drugega leta naprej).
- zavarovanje: hipoteka na nepremičninah in premičninah, solidarno poroštvo, zavarovanje pri zavarovalnici, bančna garancija ipd.

III. VSEBINA VLOGE

Podjetja morajo vlogi priložiti:

1. obrazec banke (dosegljiv na sedežu Sklada),
2. podatke o registraciji in akt o ustanovitvi podjetja,
3. obvestilo Zavoda RS za statistiko o razvrstitvi po dejavnostih,
4. bilančne podatke za zadnji dve leti,
5. podatke o tekočem poslovanju,
6. karton deponiranih podpisov,
7. BON - 2 obrazec ali BON - 3 obrazec,

8. poslovni načrt oz. investicijski program z gradbeno dokumentacijo - za novogradnje in dograditev objektov,

9. dokazilo o namenu porabe sredstev:

- a. pri nakupu poslovnega prostora
 - overjeno kupoprodajno pogodbo oz. prodajno pogodbo
 - b. pri gradnji poslovnih prostorov
 - gradbeno dovoljenje
 - zemljiškonjizni izpisek oz. dokazilo o lastništvu
 - predračunsko vrednost investicijskih del z gradbeno dokumentacijo
 - c. pri adaptaciji poslovnih prostorov
 - soglasje za adaptacijo del, ki se mora glasiti na prosilca za posojilo
 - predračunsko vrednost adaptacijskih del
 - pogodbo o najemu in soglasje lastnika za izvajanje adaptacijskih del, če bo adaptacijo izvajal najemnik
 - d. pri nakupu osnovnih sredstev
 - predračun oz. račun osnovnega sredstva
 - e. pri investiciji v ekološko sanacijo
 - investicijski program ter mnenje ustrezne inšpekcijske službe
10. zavarovanje kredita (zemljiškonjizni izpisek nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku).

Samostojni podjetniki morajo vlogi priložiti:

1. obrazec banke (dosegljiv na sedežu Sklada)
2. tekoči izpisek iz registra samostojnih podjetnikov
3. priglasištevni list samostojnega podjetnika
4. obrtno dovoljenje oz. dovoljenje za opravljanje dejavnosti
5. potrdilo o plačanih davkih in prispevkih
6. bilančne podatke za zadnji dve leti
7. podatke o tekočem poslovanju
8. poslovni načrt oz. investicijski program z gradbeno dokumentacijo - za novogradnje in dograditev objektov,
9. dokazilo o namenu porabe sredstev:
 - a. pri nakupu poslovnega prostora
 - overjeno kupoprodajno pogodbo oz. prodajno pogodbo
 - b. pri gradnji poslovnih prostorov
 - gradbeno dovoljenje
 - zemljiškonjizni izpisek oz. dokazilo o lastništvu
 - predračunsko vrednost investicijskih del z gradbeno dokumentacijo
 - c. pri adaptaciji poslovnih prostorov
 - soglasje za adaptacijo del, ki se mora glasiti za prosilca za posojilo
 - predračunsko vrednost adaptacijskih del
 - pogodbo o najemu in soglasje lastnika za izvajanje adaptacijskih del, če bo adaptacijo izvajal najemnik
 - d. pri nakupu osnovnih sredstev
 - predračun oz. račun osnovnega sredstva
 - e. pri investiciji v ekološko sanacijo
 - investicijski program ter mnenje ustrezne inšpekcijske službe
10. zavarovanje kredita (zemljiškonjizni izpisek nepremičnin, dokumenti o vrednosti premičnin, podatki o poroku)

IV. ROK ZA PRIJAVO

Vloge za dodelitev posojila pošljite na naslov: Medobčinski sklad za razvoj malega gospodarstva občin Dobropolje, Grosuplje in Ivančna Gorica, Sokolska 8, 1295 Ivančna Gorica. Rok za prijavo je od objave razpisa do 31. avgusta 1999 oz. do porabe namenskih sredstev.

Če vloga ne bo vsebovala zahtevane dokumentacije, se zavrne.

Upravni odbor Sklada bo v 30 dneh po roku za prijavo odločal o dodelitvi posojil.

Vse potrebne informacije dobite na sedežu Sklada pri ga. Božič na tel.: 778-384, 778-385.

Predsednik: Jože Košak

OBVESTILO CENTRA ZA SOCIALNO DELO GROSUPLJE

Obveščamo vse občane, da bo Center za socialno delo Grosuplje izvajal dežurstvo na področju socialnovarstvene dejavnosti na sedežu Občine Ivančna Gorica vsak prvi torek v mesecu od 8. do 12. ure, in sicer:

1. 6. 1999,
6. 7. 1999,
3. 8. 1999,
7. 9. 1999,
5. 10. 1999,
2. 11. 1999 in
7. 12. 1999.

Poleg navedenih dni bo dežurstvo zagotovljeno za nekatere zadeve po posameznih krajih občine, in sicer v letu 1999 še v oktobru v zvezi z dokazovanjem o šolanju vseh prejemnikov otroškega dodatka. Predvidoma bo to dežurstvo zagotovljeno v naseljih Šentvid pri Stični, Zagradec in Ambrus - v času, ki bo prilagojen občanom. Natančne ure in kraji dežurstva bodo objavljeni v glasilu Občine Ivančna Gorica.

Hkrati obveščamo, da se lahko stari, bolni in invalidi, ki ne morejo priti do strokovnih delavcev CSD Grosuplje, dogovorijo, da jih obišče strokovna delavka na domu. Svoje želje in predloge o obisku na domu naj sporočijo pisмено ali po telefonu na številki 761-111 ali 762-536 - sami, ali naj to v njihovem imenu storijo svojci ali znanci.

Vsi ostali ste vabljeni (če potrebujete našo pomoč ali nasvet), da se oglasite ob uradnih urah na sedežu Centra za socialno delo Grosuplje, Taborska c. 13 (nekdanje Gradbeno podjetje Grosuplje), ki so ob:

- ponedeljkih od 8. do 10. in od 11. do 13. ure,
- sredah od 8. do 10. in od 11. do 16.30. ter
- petkih od 8. do 10. in od 11. do 12.30.

Kadar predvidevamo večje število vlog uporabnikov, uvedemo še dodatne uradne ure (npr. uveljavljanje otroškega dodatka v mesecu marcu letos, ter dokazovanje o šolanju prejemnikov otroškega dodatka v oktobru), o čemer so in bodo dana obvestila v vsa sredstva javnega obveščanja.

Ob ostalih dnevih so vsem občanom zagotovljene najnujnejše informacije o urejanju pravic in uveljavljanju storitev predvsem preko telefona, v nujnih zadevah pa tudi ustrezne storitve strokovnih delavcev.

CSD Grosuplje

KRAJEVNA SKUPNOST IVANČNA GORICA

Zbira ponudbe za popravilo strehe na objektu Sokolska 8, Ivančna Gorica (sedež občine in KS).

Obnovitvena dela obsegajo:

- popravilo ostrešja in potrebno zamenjavo
- prekritje strehe
- obnova žlebov in zamenjava

Ponudba naj obsega vsa potrebna obnovitvena dela s popisom del in predlogom končnega zneska.

Vaše ponudbe pričakujemo do 30. julija 1999 in jih naslovite na KS Ivančna Gorica, Sokolska 8, z oznako »za obnovitvena dela«.

Morebitne informacije lahko dobite na sedežu KS Ivančna Gorica, Sokolska 8, Ivančna Gorica.

Pred dobrim letom so pred železniško postajo v Ivančni Gorici postavili talne hitrostne ovire. Kot se spodobi, so postavili tudi prometni znak, ki na te ovire opozarja. No, ovire so nepridipravi, ki s svojimi vozili radi divjajo po tem delu Ivančne Gorice, kaj hitro populili iz asfalta. Novih pa seveda še ni, in kaže, da so komunalci obupali. Še obstoječi opozorilni znak pa ne moti nikogar ...

Gasilsko tekmovanje v Stični

ŠPORTNI DUH MED GASILCI

Gasilska zveza Ivančna Gorica je prvi vikend v juliju organizirala občinsko ekipno tekmovanje v Stični, ki je predstavljalo kvalifikacijo za regijskega; to bo oktobra v Ribnici. Prvi dan, v soboto, 3. julija, so se v praktičnem znanju pomerili pionirji in mladinci, naslednji dan pa so svoje znanje pokazali še člani in veterani.

Medtem ko je sobotno sonce močno pripekalo, je bilo polno igrišče pred gasilskim domom v Stični dokaz, da gasilec vročina ne predstavlja ovire in, seveda, da našim občinskim društvom ni treba skrbeti za podmladek. Tega dne se je tekmovanja udeležilo 22 ekip iz devetih društev. Gledalcev, ki bi prišli gledat tekmovanje, ni bilo veliko, pa je bilo kljub temu slišati glasne in goreče vzklike društvenih prijateljev, ki so se med tekmama (vsaka ekipa je imela dve preizkušnji) prelevili v zagrizene navijače. Tekmovalci so imeli pred seboj jasen cilj: nastop na regijskem tekmovanju, toda "vstopnice" zanj so dobile le po tri najboljše ekipe iz vsake skupine. V sobotnih kvalifikacijah so

si nastop v Ribnici zagotovili (ekipe so navedene po vrstnem redu od prvega do tretjega mesta):

- v skupini pionirj (7-12 let): ekipa Zagradca in Krke (nastopali sta le dve ekipi),
- med pionirji: tekmovalci s Krke, iz Šentvida in s Hudega-Ivančne Gorice,
- med mladinkami (12-16 let): tekmovalke s Krke in dve ekipi iz Zagradca,
- pri mladincih pa gasilci z Muljave, Krke in iz Stične.

V nedeljo so se pomerili še odrasli gasilci in, za razliko od sobotnih tekem, zelo malo gasilk - le dve ekipi. Tekmovalke obeh ekip bodo nastopile na regijskem tekmovanju: za članice "A" (njihova povprečna starost je 28 let) ekipa iz Hrastovega Dola, povprečno nekaj let starejša članice "B" pa bodo zastopale Korinjšanke.

Med moškimi ekipami je bila konkurenca močnejša, posebej med člani "A", od katerih bodo v Ribnici nastopili prvouvrščeni tekmovalci iz Hrastovega Dola, Korinjšani, ki so bili drugi, in tretjevrščeni

Šentvidčani.

Ker so bile med člani "B" prijaviteljene le tri ekipe, gredo naprej vse tri: najboljša iz Radohove vasi, druga iz Hudega-Ivančne Gorice in tretjevrščena iz Ambrusa.

Med veterani (njihova povprečna starost je bila Abrahamova) so brez konkurence zmagali in se na regijsko tekmovanje uvrstili tekmovalci s Hudega-Ivančne Gorice.

Po mnenju tajnika občinske gasilske zveze Matjaža Bavdeža, ki je oba dneva delal v "A" komisiji (sprejemala je tekmovalce in preverjala podatke), je bilo tekmovanje na visoki ravni in je potekalo po kriterijih, ki veljajo na državnem tekmovanju.

Poveljnik Gasilske zveze Ivančna Gorica Lovro Markovič je poudaril tri aspekte tekmovanja: izobraževanje (obvladanje opreme), športna aktivnost (hitrost, spretnost) in spoznavanje, druženje.

Tekmovanje je financirala občinska zveza (hrana, pijača), pri pripravi in izvedbi je bilo aktivno celotno poveljstvo Gasilske zveze Ivančna Gorica, pri tekmovanju pa so sodelovali tudi sodniki Gasilske zveze Trebnje, ki so zagotavljali tudi bolj objektivno ocenjevanje.

Ob zaključku občinskega tekmovanja lahko vsem našim ekipam zaželimo veliko sreče in spretnosti na regijskih tekmah, na katerih se bodo merile ekipe šestih zvez; upamo lahko, da se bo kateri od naših uspelo udeležiti državnega tekmovanja, ki bo naslednje leto, sicer pa še vedno velja tista: važno je sodelovati...

Janja Omahen

VEČ LET USPEŠNEGA DELA
PGD DOB PRI ŠENTVIDU

PGD Dob, ki bo prihodnje leto praznovalo 70-letnico obstoja, je zadnjih nekaj let zelo delavno.

Leta 1991 smo adaptirali in povečali stari gasilski dom, saj je bil premajhen za današnje potrebe. Dom smo res lepo uredili, saj smo leta 1997 dobili priznanje Turistične zveze Slovenije in Gasilske zveze Slovenije za enega najbolje urejenih gasilskih domov v Sloveniji. Priznanje nam je dalo še dodatnih moči za nova dela, ki so bila pred nami. Tako smo leta 1998 nabavili novo terensko vozilo opel-campo, letos pa smo ga uspeli opremiti s sodobno visokotlačno črpalko, z rezervoarjem vode 300 litrov, proizvajalca REA inženiring iz Izole in dvema dihalnima aparatoma znamke auer. Črpalka je namenjena predvsem za hitro posredovanje pri prometnih nesrečah ter stanovanjskih in gozdnih požarih. Cestninska postaja, ki jo bodo v letošnjem letu zgradili na avtocestnem odseku Višnja Gora - Bič, je v neposredni bližini našega gasilskega doma. Tako bomo lahko kar najhitreje posredovali pri morebitnih nesrečah na tem delu avtoceste.

Tudi naša stara avtomobilska prikolica ni bila več uporabna. Čas je pač opravil svoje. Na cesto sploh nismo smeli z njo, saj ni ustrezala

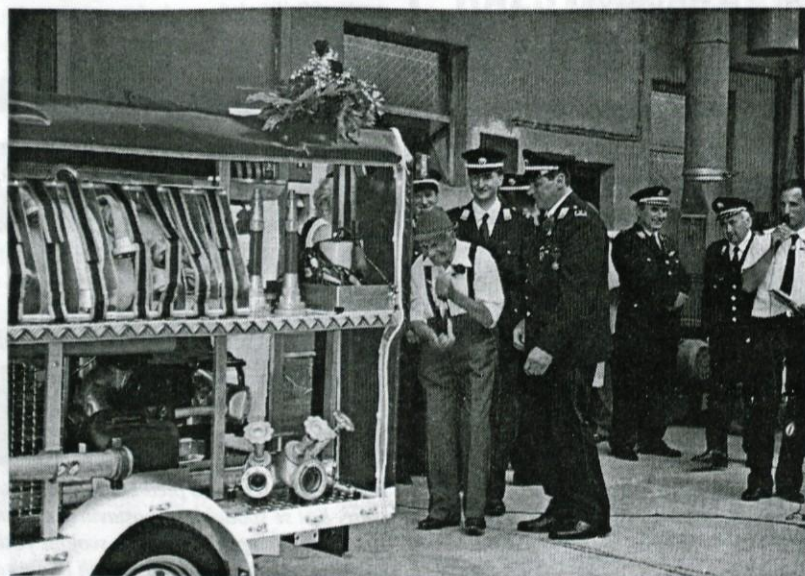
cestnoprometnim predpisom. Ker bi bilo popravilo nesmiselno in predrago, smo bili prisiljeni nabaviti novo prikolico za prevoz motorne brizgalne ROSENBAUER in pripadajoče opreme.

Svečanost ob prevzemu nove opreme smo imeli v soboto, 12. junija 1999. Parade so se udeležili člani društev naše Občinske gasilske zveze Ivančna Gorica ter treh sosednjih občin. Slovesnosti so se udeležili tudi: član predsedstva Gasilske zveze Slovenije Božo Knez, prvi poveljnik brigade

MORIS Anton Krkovič, župan Občine Ivančna Gorica Jernej Lampret in predstavnika Občinske gasilske zveze Ivančna Gorica, predsednik Lojze Ljubič ter poveljnik Lovro Markovič.

Ob tej priložnosti se zahvaljujemo vsem krajanom, ki so nam s svojimi prispevki pomagali pri nabavi opreme, in Krajevni skupnosti Dob, še posebej pa predsedniku sveta KS Dob Antonu Čebularju.

Za PGD Dob
Lojzka Trnovšek

Pridobitev sta "po gasilsko" požegnala najstarejši član društva in predsednik.

SOBRAŠKI GASILCI SO
PRAZNOVALI 20 LET
DELOVANJA

Zadnji vikend v maju je bilo v Sobračah spet praznično.

V soboto, 29. maja, je bila v gasilskem domu slavnostna seja v počastitev 20-letnice delovanja PGD Sobrač. Udeležilo se je veliko gasilcev in krajanov, ki so v minulih letih pomagali pri razvoju društva. Krajanji so v zahvalo prejeli pisna priznanja in zahvale, ki jim jih je podelil predsednik PGD Sobrač Andrej Fajdiga.

Prisotni so bili predstavniki GZ Ivančna Gorica, in sicer njen predsednik in član predsedstva GZ Slovenije Lojze Ljubič, poveljnik Lovro Markovič, tajnik Matjaž Bavdež in predsednik PGD Stična Pavle Govekar.

V zahvalo za preteklo delovanje in spodbudo za prihodnje udejstvovanje so bila sobraškimi gasilcem podeljena priznanja za dolgoletni staž v gasilski organizaciji. Za vzdušje so poskrbeli mladi s pesmijo in deklaracijo, po končanem slavnostnem delu pa je povabljen zabaval Matej s harmoniko.

V nedeljo, 30. maja, so bila vsa okoliška društva povabljena na gasilsko parado in razvitje novega prapora. Prireditvi je svoj pečat dala tudi

Godba Stična s svojim nastopom.

Nakup novega prapora so omogočili Občina Ivančna Gorica kot glavni pokrovitelj ter še ostali sponzorji in darovalci. Razvil ga je župan Jernej Lampret, blagoslovil pa gospod župnik Jože Koželj. Najbolj zaslužnim za delo v gasilski organizaciji so podelili odlikovanja GZ Slovenije. Po končanem uradnem delu je sledila pogostitev povabljenih in gasilska veselica.

Sobraški gasilci so bili po končani veselici utrujeni, a veseli, da je vse potekalo brez zapletov. Krepko razočarani pa so bili zjutraj, ko do odkrili, da so ponoči nepridipravi vlomili v gasilski dom. Na srečo pa vlomilci tistega, kar so iskali, niso našli.

Sobraščani znova in znova dokazujejo, da znajo pripraviti prireditve, kajti to ni prvo slavje v tem letu. Aprila so namreč za blagoslovitev in posvetitev pripravili bronasti zvon. Tudi takrat - na veliki ponedeljek - so krajanji znali poskrbeti za pogostitev in dobro počutje vseh, ki so se udeležili svete maše. Žal se o tem dogodku v Klasju ni nič poročalo.

Fajdiga

OB PRAZNIKU ŠOFERJEV IN
AVTOMEHANIKOV

Da ne bi šel začetek mehanične in šoferske dejavnosti v našem kraju prehitro v pozabo, se ponovno spominjamo ustanovitve avto šole in njenega prvega avtomobila v Ivančni Gorici leta 1946.

Ob tej priliki izražam iskrene čestitke vsem šoferjem in avtomehanicom za njihov stanovski praznik, 13. julij.

Franc Kalar

DOBILI SMO VODO

22. maja smo imeli na Debelem hribu veliko slovesnost. Po devetih letih prizadevanj smo svojemu namenu izročili težko pričakovani vodovod, ki bo z enim krakom tolažil žejo krajanom naselij Temenica, Pungart in Mihelca, z drugim pa

naseljem proti Primskovem.

Otvoritev vodovoda je bila v skladu z večletnim pričakovanjem temu primerno svečano pripravljena in izpeljana v obliki preprostega in prizrčnega vaškega slavlja.

Pred bivšim Partizanskim domom se nas je zbralo več kot dvesto petdeset povablencev in številnih drugih gostov, ki so se z nami veselili nove pridobitve. Od tukaj smo v kratkem sprehodu in ob prijateljskem klepetu prispeli na prizorišče otvoritve, ki je bila ob glavnem vodnem rezervoarju na vrhu Piškovca.

Sprevod, v katerem sta bila tudi župana občin Ivančna Gorica, Jernej Lampret in Litije, Mirko Kaplja, je po vmesnem okrepčilu in med slovesnima mlajema prispel na svečano pripravljeno prizorišče z odrom in ličnim brezovim studentem, ki je primerno okrašen čakal na otvoritev.

Po uvodnih pesmih kvarteta domačinov in pozdravnem nagovoru predsednika KS Temenica, Ignaca Kastelica je stekel slavnostni in kulturni del programa, v katerem so poleg odličnega kvarteta Šmartin sodelovali tudi otroci iz bližnje osnovne šole. Predstavili so nam več glasbenih, recitacijskih in plesnih

točk, ki so bile med publiko izredno prizrčno sprejete in so prijetno popestrile naše slavlje.

Osrednji dogodek, ki je sledil podelitvi priznanj najzaslužnejšim domačinom, komunalnim organizacijam in predstavnikom obeh občin, je bila svečana otvoritev simboličnega studenta, ki sta jo ob asistenci mičnih domačih deklet v narodnih nošah izvedla najstarejša krajanica - Grmovščakova mama - in župan Jernej Lampret. Slednji je v krajšem nagovoru prisotnim čestital za novo pridobitev, a hkrati izrazil skrb, da bi novi vodovod ne vplival na povečanje pridelka vinske kapljice na "Hribu".

Staremu slovanskemu običaju dobrodošlice s kruhom in soljo je sledila obvezna pokušina nove vode, ki smo jo poplaknili z domačim žganjem.

Čeprav se nismo izognili deževnemu "žegnu", smo se dobre volje odzvali vabilu voditeljice programa, ki

nas je povabila k spomeniku pred bivšim Partizanskim domom. Tukaj so nam skrbne domačinke pripravile bogato tolažbo za naše sestradane želodce. Najedli smo se odličnega divjačinskega golaža, odojkov in peciva, vse pa smo zalili z izvrstno vinsko kapljico.

Po večerji smo v prostem pogovoru med seboj poklepetali, spoznali smo lahko nove sosedje ter obnovili stara poznanstva. Oglasila se je pesem, klavirska harmonika in "frajtonarica", da so nas zasrbele pete. Zato smo dodobra zaposlili priznani narodnozabavni ansambel "Večerni zvon", ki nas je s prijetnimi vižami zabaval pozno v noč.

Na našem "Hribu" smo veseli nove "vodene" pridobitve in se zato še enkrat zahvaljujemo vsem, ki ste k njej kakorkoli pripomogli, še posebej tistim, ki ste pomagali pripraviti in pospraviti naše slavlje.

Na Debelem hribu, 30. maja 1999
Luka

OLDTIMERJI V STIČNI

Krajši postanek udeležencev ob stiškem samostanu.

23. maja je v okviru 5. vseslovenskega srečanja ljubiteljev starodobnih vozil pot potekala skozi našo občino. Kar tristo udeležencev je v organizaciji Kluba oldtimerjev s Škofljice štela kolona motorjev in avtomobilov, starih najmanj 25 let, kar je pogoj, da se vozilo šteje za starodobno.

Pot ljubiteljev stare tehnične kulture iz vse Slovenije je potekala od zbornega mesta na Škofljici preko Grosuplja, skozi staro mestno jedro Višnje Gore do Ivančne Gorice in Stične ter naprej do Krke, Kompolj in nazaj na Škofljico. Eden od dveh postankov karavane je bil v Stični v idiličnem okolju stiškega samostana,

kjer so si stari konjički odpočili, vozniki pa se okrepčali. Obiskovalci pa so si lahko поблиže ogledali pisano zbirko motorjev in avtomobilov, ki jih ne vidimo več na naših cestah.

Kar 80 km so morali premagati zloščeni in posebej za to srečanje pripravljeni stari motorji in avtomobili po idilični pokrajini ob navdušenem spremljanju gledalcev ob poti. Za mlajše so bili zanimivi tako vozila kot vozniki, oblečeni primerno dobi izdelanega vozila, starejše pa je spomin popeljal nekaj desetletij nazaj v njihovo mladost.

Del poti pa so prevozili po makadamu in gradbišču od Višnje Gore do Zg. Drage. Tudi ta del so uspešno premagali, le lastniki so ob prvem postanku uporabili krpo in lepotcem vrnilij sijaj.

K prijatni vožnji je prispevalo lepo vreme, za mnogo udeležencev pa je bila vožnja s starodobnim vozilom priložnost, spoznati del ivanške občine.

Tekst in foto: Marjan Marolt

TISTIM V VIŠNJI GORI, KI IMAJO KAJ BESEDE...

Kar takole naravnost bo treba povedati. Ob pripravljanih delih gradnje štiripasovnice Višnja Gora - Bic se je vse zacelo na vzhodu, Višnjanje sredi doline pod starim mestnim jedrom pa se bojimo, da bomo znova ostali na cedilu, kakor smo ostali pred enajstimi leti, ob gradnji ceste, za katero smo morali mnogi dati nic koliko rodovitne zemlje in prestatjati pravi pekel, ko so gradili tik mimo naših domov. Takrat je protihrupno zaščito privoščil tedanji investitor - Skupnost za ceste Slovenije - le mrtvim na pokopališču, naša bivališca je pa še danes nimajo. Tudi Višnjice niso uredili, kakor so obljubljali (tako je najceneje); danes je v njej še mnogo višji nanos, gorje, ce bomo deležni še kakšne tako velike poplave kakor 18. 8. leta 1989! Tudi prestavitev regionalne ceste za železniško progo so potisnili

danes v naslednjo Uredbo, v prvi je še ni. Šest vrcih prašnih tednov (do 7. 5. 1999) so vozila in težki stroji izvajalca SCT neprestano od 7h zjutraj do 5h popoldne drvela v obe smeri mimo naših domov, vozili so izkope od tod v Podsmreko in Zg. Drago, izdolbli jame v asfaltu in makadamu, težko smo to stihijo preživeli. Bilo je to v prvem letošnjem navalu izredne vrocine. Ce pišeš podjetju SCT Ivančna Gorica, Stantetova 9, ali Ljubljana, Slovenska cesta 56, o nastali škodi (ograje, ježe, hrup in prah) se samo osmešiš; nihce ti ne bo odgovoril. Poznamo to taktiko še izpred enajstih let (Na Štajerskem placujejo odškodnine za hrup in prah!).

Zato pa - Višnjanje, potegnimo se za svoje pravice, najprej naj stopijo v prvo vrsto naši občinski svetniki, katere smo

radi izvolili, in z njimi vsi novi predstavniki naše Krajevne skupnosti, ki so bili izbrani. Marsikoga izmed teh naših važnih mož vidim, da tudi kdaj zapešaci cez bližnji železniški prehod proti pokopališču: naj se vendar ozre na tla, kaj je pustil izvajalec SCT tu še izpred enajstih let, letos pa je to cestno razdrtijo še dopolnil. Tu je že vec ljudi padlo, tudi dva zloma okoncina sta prišla na vrsto; kadar dežuje, boš pa prišel k pogrebu s popolnoma unicenim oblacilom, tako te bodo z blatom oškropila velika vozila. Tudi v bližnjem podvozu se ob deževju borimo z velikimi lužami in ubogi pešec ne ve, ali bo prišel srečno cez ali pa jo bo "pogrnil" v drsecem dnu, lahko pa pred kakšnim avtomobilom.

Mihaela Zajc

REFERENDUM USPEL!

Spoštovani krajanj!

Že kar nekaj časa je minilo od dne, ko je v naši krajevni skupnosti potekal referendum o podaljšanju samoprispevka. Kot vam je gotovo že znano, je uspel, v veliko zadovoljstvo vseh tistih, ki jim napredek KS Krka nekaj pomeni.

Zaradi nove volilne zakonodaje smo se zavedali, da bo težko uspel, vendar smo bili optimisti do konca. Zato je bilo ob zaključnem poročilu volilne komisije veselje še večje. Vsi volilni upravičenci niso prišli na volišče, tudi tisti, ki so prišli, niso bili vsi "za". Za vse vedno ni vse prav, če pa bi bilo, potem lahko sklepamo, da je nekaj narobe.

Zahvaljujem se vsem, ki ste prišli na volišče. Hvala vsem, ki ste glasovali za samoprispevek. Zagotavljam vam, da bomo zbrana sredstva od samoprispevka smotrno, premišljeno in skrbno vložili v najnujnejša dela na območju naše KS. Že doslej smo marsikaj na Krki spremenili, uredili in tudi zgradili, in verjetno so volivci prav zato dali svoj glas in nam tako izkazali zaupanje za prihodnost. Tako se bodo tudi tisti, ki niso dali glasu "za" samoprispevek prepričali, da bodo uživali koristi od bolj urejenega in ekološko čistega okolja, za katerega je včasih le treba dodati tolar, čeprav se zavedamo, da ga bo marsikdo težko dal.

Upam si trditi, da bolj uradno vodenega postopka, kot je bil izveden ob referendumu na Krki, ni mogoče izvesti. Vsi, ki dvomijo v potek referendumu, naj si ogledajo uradno poročilo volilne komisije, ki je bilo objavljeno v petek, 21. maja 1999, v Uradnem listu RS.

Za zaključek v imenu sveta KS še enkrat hvala za zaupanje in udeležbo na referendumu. Prepričan sem, da bo svet KS gospodarno vložil v 5 letih zbranih okrog 22 milijonov sredstev samoprispevka.

Jože Smolič - predsednik KS Krka

POROČILO

Krajevne volilne komisije KS Krka o izidu glasovanja na referendumu o uvedbi krajevnega samoprispevka za območje KS Krka, dne 9. 5. 1999.

1. V volilnem imeniku je bilo vpisanih skupaj 825 volilnih upravičencev.
2. Na referendumu je glasovalo skupaj 519 volivcev ali 62,9 %.
3. Oddanih je bilo 519 glasovnic ali 100 %.
4. Neveljavni glasovnici sta bili 2 ali 0,4 %.
5. Veljavnih glasovnic je bilo 517 ali 99,6 %.
6. "Za" uvedbo samoprispevka je glasovalo 432 volivcev ali 52,4 %.
7. "Protij" uvedbi samoprispevka je bilo 85 volivcev ali 10,3 %.

Na podlagi izida glasovanja krajevna volilna komisija ugotavlja, da je bil izglasovan predlog za uvedbo krajevnega samoprispevka v Krajevni skupnosti Krka, ker se je zanj izreklo skupaj 432 ali 52,4 % volivcev, ki so vpisani v volilni imenik KS Krka.

Predsednica Krajevne volilne komisije KS Krka
Tadeja Pušnar, l.r.

XXX. jubilejni tabor slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični

»NAM ENAKIH, PEVCI, NE VEM!«

Množica 6800 pevcev z več kot 240 pevskih zborov je prepevala v amfiteatru ob osnovni šoli Ferda Vesela.

»Pozdravljam vas iz srca, vse slovenske zbere, še posebej pevce iz zamejstva, ki tako zvesto sodelujete na tem enkratnem pevskem in kulturnem prazniku. Že tretjič imam priložnost, da Vas pozdravim na Taboru. Vselej sem rad sprejel povabilo, letos še posebej. Trideseto leto šteje vaše srečanje. Vidim znane, pa tudi mlade in nove obraze in se jih veselim. Kakšno moč, kolikšno voljo in zagnanost premorete, da v trdem vsakdanjku najdete čas in požete, požete s srcem in vašim talentom. Vsa Slovenija se tega veseli, veseli se vašega pevskega tabora,« je v uvodnem nagovoru pred šentviško šolo 20. junija povedal predsednik države Milan Kučan.

Milan Kučan je sicer prvič nagovoril pevce v prelomnem času, ko se je Slovenija odločala za samostojno in suvereno državniško pot. V središču nedeljskega dogajanja pa ni bil sam obisk predsednika države, ampak množica pevcev, ki se je zbrala v Šentvidu pri Stični. Množica 6800 pevcev z več kot 240 pevskih zborov je prepevala v amfiteatru ob osnovni šoli Ferda Vesela. Organizatorji so naslovili letošnje vseslovensko pevsko društvo »Teh naših trideset let« in je s seboj prineslo tudi znamenje zvestobe. Kot je že dejal Kučan, je bilo na taboru opaziti veliko znanih nasmejanih in veselih obrazov.

»Manj hudih trenutkov, tudi grenkih dni bi bilo manj, če bi nas vse, ki živimo v tej naši državi povezal skrben odnos do slovenske prihodnosti. V prihajajočem tednu bomo praznovali obletnico naše države. Skupaj smo sanjali o njej in si jo tudi skupaj ustvarili, sami, s svojim pogumom, s svojimi dejanji in trdnim prepričanjem v njihovo utemeljenost. Prišel je čas, ko smo se zaradi nas in zaradi prihodnjih rodov dolžni odločiti za skupno delo, za uspešno, varno in srečno prihodnost naše države. Odločiti se moramo torej skupaj in najti pot, ki bo prava za vse!« S temi besedami se je Kučan dotaknil slovenske države in na koncu pevce pozdravil:

»Dragi pevci in pevke, Občudujem vaše delo, vaš zanos in prizadevnost, vašo pevsko in človeško povezanost. In zmeraj vas rad poslušam. Iz srca vam čestitam ob tridesetem Taboru. Želim, da odnesete s seboj odmev današnje pesmi.«

OHRANJATI IN OBUJATI LJUDSKO PESEM

Župan občine Ivančna Gorica in predsednik upravnega odbora Tabora slovenskih pevskih zborov Jernej Lampret pa je v svojem govoru najprej pozdravil vse prisotne in še dodal:

»Strokovnjaki in profesionalci tega področja dela so ves čas s svojim deležem bili vpeti med sodelavce programa, tako da je program sledil najpomembnejšim ciljem: motiviranju pevcev, ohranjanju in obujanju ljudskih pesmi, ki so bile že na robu pozabe, spodbujanju avtorjev k novim glasbenim delom, izobraževanju zborovodij in ohranjanju ravnovesja med tujo in domačo glasbeno ponudbo. Tradicija ni vedno najboljša, če ne znamo prisluhniti spremembam in novostim. Ljudska pesem se ne more nikoli izpeti, če narod poje s srcem. Letos nas je spet več kot lani. Tradicija nima konca, k združeni pesmi pristopijo mladi. Mnogih uglednih pevcev ni več med nami. Izgorevali so za pesem, izpostavljali so se fizičnim naporom in drugim obremenitvam le z eno željo, da pesem in pevski tabor živita. Zato tudi v njihovem imenu zahvala za vaš trud in prihod.«

POJO NAJ LJUDJE

Predsednik informativno propagandne komisije Ilija Bregar se spomni začetkov tabora z besedami: »Tabor pevskih zborov v Šentvidu pri Stični ne sodi med velike izume, rojen pa je bil po naključju. In velik je tudi. Šteje jih trideset in četudi bi jih desetkrat več, ne bi bil star – zato pač. Ker se vsako leto kaj novega zgodi, menjavajo se ljudje, ki ga organizirajo in končno, menjavajo se tudi pevci. V Šentvidu se jih je zvrstilo že okoli 20.000, domala 801 zbor in 874 zborovodij.«

Predvsem pa je pomembno, da Šentvid živi s Taborom. Tako je poudaril tudi Lampret: »Za vsemi velikimi prireditvami stoji množica, kjer vsak s svojim majhnim deležem pripomore k skupnemu uspehu. Tako kot se v pevskem zboru ubrano združijo različni glasovi, se ob opravljanju različnih del najdejo vsi,

ki živijo s krajem in prireditvijo, s slovensko pesmijo.«

Vojko Stopar iz Sklada RS za ljubiteljske kulturne dejavnosti je dejal naslednje:

»Pevski Tabor v Šentvidu je predvsem praznik slovenske ljudske pesmi, vračanje h koreninam, ki naj nas zasidrajo v času in prostoru. Je vez med rojaki, ki smo razkropljeni po vsej zemeljski obli, tista stalnica, h kateri se vedno znova vračamo, ki nas združuje s predniki, sodobniki in prihajajočimi generacijami. Zborovsko srečanje ni po naključju v teh krajih, saj tukajšnji ljudje kljub vsem tegobam, ki jih pestijo, izžarevajo neko posebno prijaznost in naklonjenost gostom, čvrsto zavezanost kulturnim tradicijam, ki je v teh časih vulgarnega ekonomizma vsega zavidanja vredna.«

ZBORI SO NA SOLIDNI RAVNI

Po desetem Taboru je bila vse do petindvajsetega navada, da je sklepno prireditev vodilo več zborovodij, izbrani pa so bili med drugim tudi na podlagi njihove privrženosti taborom. Leta 1994 je celotno prireditev začel voditi Igor Švara, ki to delo opravlja še danes in je o svojem delu rekel:

»Šentvid je srečanje slovenskih amaterskih pevskih zborov in vsi zbori se za ta šod vestno pripravljajo. V tem pogledu so vsi zbori tudi v umetniškem pogledu na solidni ravni. Zbori namreč delujejo v manjših krajih. Kjer so njihovi člani različnih starosti in zborovodja težko naredi dober zbor, ker so interesi pevcev zelo različni. In prav zato mislim, da je zdajšnja usmeritev šentviškega Tabora, na katerem je poudarek na pesmih za vsakdanjo rabo, pravišnji.«

PODELILI PRIZNANJA ZVESTOBE

Na taboru so bila podeljena tudi »priznanja zvestobe«, in sicer je Lampret podelil priznanja z besedami:

»V zadovoljstvo mi je, da lahko izrečem in podelim priznanje za 30-

letno sodelovanje na Taboru domačinom, moškemu in ženskemu pevskemu zboru iz Šentvida pri Stični. Posebno pa bi se rad zahvalil za dolgoletno in nesebično delo in privrženost našemu Taboru od vsega začetka do danes: Stanki Sadar, Janezu Lesjaku, podpredsedniku našega Tabora in prvemu slavnostnemu govorniku na prvem Taboru Bogdanu Pogačniku.« In čestital tudi vsem jubilarom, tako zborom kot zborovodjem za zvestobo na Taboru.

JUBILANTI V ŠENTVIDU

Letos je priznanja za udeležbo na Taboru prejelo šest zborov za petletno zvestobo, med njimi tudi MoPZ KD Ambrus, za deset let zvestobe pet zborov in za petnajsetletno sodelovanje sedem zborov. Dvajset let sodelujejo štirje zbori in pet let več pet zborov.

Zborovodij, ki so bili v Šentvidu že petkrat je devet, med njimi tudi Ciril Hočvar iz Ambrusa. Deset let dirigira na Taboru osem zborovodij, od teh je tudi Majda Adamič iz Muljave. Petnajst let pa pevce vodita dve zborovodiji in pet let več od njihju prav tako dva.

BOGAT PEVSKI IN KULTURNI PROGRAM

Na predvečer 30. tabora slovenskih pevskih zborov je v avli OŠ Ferdo Vesel Šentvid pri Stični nastopilo kar pet slovenskih zamejskih zborov. Iz Madžarske se je predstavil Mešani pevski zbor Avgust Pavel z zborovodjo Marijo Trifusz, Mešani pevski zbor Lojze Bratuž iz italijanske Gorice je vodil Stojan Kuret, pod diktirko Patricije Rutar Valič je zapel Dekliški zbor prav tako iz italijanske Gorice. Predstavila sta se

tekoče in zanimivo povezovanje programa pa je poskrbel povezovalac Zvone Hribar.

IZ ZAKULISJA TABORA

Šentvid z nekaj več kot 900 prebivalci sprejema že tradicionalno od 5000 do 10 000 pevcev, zato morajo biti vsa dela za sprejem opravljena temeljito in po načrtu. To nalogo in koordinacijo prevzame KS Šentvid. Ta pripravi načrt aktivnosti s posamznimi društvi in krajani. Domačini o tem pravijo, da jim to ni težko narediti, kajti vsak krajan in društva zadnjih štirinajst dni živi tako rekoč za Tabor pevskih zborov in dodajajo, da so tabor sprejeli in živijo z njim. Sodelujejo praktično vsa domača društva, od turističnega, gasilskega, lovskega in planinskega, ki poskrbijo tudi za čistilne akcije. Tudi krajani sami uredijo okolico svojih hiš in ceste, obesijo transparente in zastave. Pri postavljanju prizorišnega prostora dajejo največji poudarek postavljanju mlaja, ki mora biti visok najmanj 30 metrov. Tudi nobena povorka pa ni minila brez paradnih vozov, zapravljenikov, kočij in konj. Da so zakulisne priprave potekale vsa ta leta po načrtu, je najbolj zaslužen upravni odbor PGD Šentvid. Da pa se na tisoče pevcev pravilno uvrsti v sprevod, poskrbi tehnična komisija Tabora, ki jo je letos vodil Jože Kastelic. Za varnost vseh udeležencev Tabora sta tudi letos uspešno poskrbela policija in varnostna služba domačinov Združenja šoferjev in avtomehanikov.

VSE VEČ ZASLUŽNIH ZA USPEH TABORA

Omeniti pa velja tudi prizadevne člane Upravnega odbora Tabora slovenskih pevskih zborov, ki mu predseduje Jernej Lampret, podpredsednika sta Janez Lesjak in Franjo Čuček. Člani raznih komisij so bili: Stane Peček, Jože Kastelic, Anton Medved, Ilija Bregar, Dušan Rovnšek in Maks Jerin ter člana po funkciji: Tatjana Lampret in Igor Teršar ter mnogih članov upravnega odbora.

NA SVIDENJE PRIHODNJE LETO

Ob koncu se je župan zahvalil tudi vsem, ki so pripomogli k junijskemu srečanju, še posebej pa se je zahvalil že stalnemu sponzorju Zavarovalnici Triglav, Novi Ljubljanski banki, Telekomu, občini Ivančna Gorica, Skladu za ljubiteljske kulturo in vsem domačinom, ki vse leto skrbno načrtujejo šentviško srečanje in se ga veselijo ter dodal:

»Pevski tabor v Šentvidu pri Stični ima bogato in pestro zgodovino, pred njim pa je zagotovo tudi še prihodnost. To nam zagotavljajo slovenski ljubiteljski zborovski pevci, Šentvidčani in vsi naši številni dolgoletni prijatelji. Veselimo se že naših prihodnjih srečanj in jubilejev.«

Andreja Podlogar

V naslednji številki Klasja bomo predstavili tudi jubilarne letošnjega Tabora.

DESETI BRAT V BESEDI IN SLIKI

Ob gledališki premieri Desetega brata in devetdesetletnici slikarjevega rojstva

Zadnji dan junija je galerija Kresnička na Muljavi doživela pomembno srečanje. Na obisk je prišel Krjavelj, ki je s seboj pripeljal vse svoje znanke: Lovra Kvasa, Manico, Desetega brata, Marjana, Obrščaka in njegovo družino, slemeniško gospodo, celo na svojo pokojno Uršo ni pozabil. Njihove zgodbe je že davnega leta 1930 obudil in ilustriral akademski slikar France Kunaver.

Po premieri - režiser Janez Eržen s soprago Vero Pevovo. Foto: A. Podlogar

Ob uspešni petkovi premieri Desetega brata so Kunaverjeve ilustracije prijetna popestritev kulturnega dogajanja na Jurčičevi domačiji. Na odprtju razstave je poleg Tatjane Lampret spregovoril župan Ivančne Gorice Jernej Lampret, ki se mu zdi predstavitev Jurčičeve literature prav na Muljavi - tudi preko slikarstva - zelo pomembna, potem ko so Muljavci izgubili podelitev nagrade Kresnik za najboljši slovenski roman. Gospa Vlasta Podbrežnik se je zahvalila slikarju Kunaverju za podoživete ilustracije, brez katerih razstave ne bi bilo, in pohvalila vodiča po Jurčičevi domačiji, Boruta Lampreta, za organizacijo in pomoč pri postavitvi razstave. Hkrati pa je

predstavila novo prirejeno izdajo Jurčičevega romana Deseti brat, ki je izšel v Društvu Vilko Mazi. Poleg slovenske verzije v priredbi Walterja Isteniča vsebuje knjiga tudi angleški prevod, ki sta ga opravila Roger Metcalfe in Marija Zidar. Ilustracije za knjigo je prispeval slikar Franc Kunaver. Prirejeni Deseti brat je izšel v zbirki Demostenes.

Končno je prišla vrsta tudi na jubilaranta Franceta Kunaverja, ki je ravno na dan odprtja razstave praznoval devetdeseti rojstni dan. Bogastvo njegovih let govori o dolgi poti poučevanja in slikanja, zanimivih izkušnjah, srečanjih z nenavadnimi ljudmi (čeprav med

njimi ni spoznal nobenega, ki bi bil podoben Krjavlju), ki nam jih je slikar predstavil v svoji osebni zgodbi. Želje po ilustriranju prvega slovenskega romana ni dobil po branju zgodbe Desetega brata, temveč šele potem, ko so ga kot Lovra Kvasa poslali poučevat v Škocjan pri Mokronogu. V deželi cvička se z "gadjo slino", kot je žganje in alkohol poimenoval pesnik Župančič, ni spoznal, prav tako si med Dolenjkami ni našel žene, je pa v letih med 1930 in 1950 na Dolenjskem ustvaril prelepe ilustracije iz vaškega življenja po Desetem bratu.

France Kunaver med pripovedovanjem o nastanku ilustracij.

V prijetnem klepetu nam je gospod Kunaver povedal še marsikaj o svojem ustvarjanju in življenju, kdor pa bi si rad ogledal njegovo videnje Jurčičevega romana, lahko to stori do konca julija.

Barbara Rigler

NAGRAJENCI ZA CANKARJEVO PRIZNANJE Z JANEZOM MENARTOM

Dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča Ivančna Gorica so tudi letos uspešno tekmovali v znanju materinščine za Cankarjevo priznanje. Po šolskem tekmovanju so se pomerili še na državnem v Ljubljani.

Lepemu sprejemu in slavnostni podelitvi sta se 8. maja na Vrhnikih s svojimi še neobjavljenimi pesmimi pridružila tudi pesnika Janez Menart in Tone Pavček.

Tema letošnjega tekmovanja so bili namreč pesniki Pesmi štirih in njihove pesniške zbirke.

Naši dijaki so si prislužili kar 7 srebrnih, Maji Sever pa so podelili Zlato Cankarjevo priznanje. Z mentorico Bredo Kramar so poprosili oba pesnika za avtogram in skupinsko fotografijo. Ko smo le-to (skupaj s šolskim glasilom Iskrice) poslali tudi pesniku Janezu Menartu, nam je odgovoril z izjemno pristržnim pismom. Želimo, da ga preberete tudi vi, dragi bralci Klasja.

Dragi dijaki,

Prav lepa hvala za "Iskrice" in za fotografijo, ki ste mi jo poslali. Ko sem se zazrl vanjo, sem se nehote spomnil smešne zgodbe, pa sem si rekel, da Vam jo povem.

Takoj po vojni je bilo v Ljubljani vse polno tako imenovanih "partizanskih sirot" iz Bosne, ki jim je vojna vzela starše in so zato zanje uredili tako

imenovane prehodne domove, kjer so živeli in čakali, da oblast tako ali drugače poskrbi zanje. Za mnoge med njimi so poskrbeli tako, da so jih dali v posvojitev zakoncem, ki niso mogli imeti otrok.

No, in tako sta si zaželela svojega "Bosančka" (kot so tem siroticam takrat pravili) tudi pesnik in takratni ljubljanski župan Fran Albreht in njegova žena Vera, ki je tudi pisala pesmi. Na pristojnem uradu sta gospod in gospa (takrat, seveda, tovariš in tovarišica) Albreht uredila vse potrebno in potem so jima obljubili, da bosta dobila siroto, ki jo bosta lahko posvojila. Oglasita da naj se tam in tam pri nekem partizanskem majorju, ki "ima to čez". Tovariš Albreht je potem odšel k tistemu majorju in se z njim domenil. Nenazadnje ga je poprosil, naj mu poišče kakšnega bistrega fantka, ki bi ga, potem ko bo zrasel, z ženo dala študirat, kajti sama sta oba izobraženca, pa bi rada, da bi to postal tudi njun novi sinček.

Potem sta tovariš in tovarišica Albreht nekaj dni čakala in nazadnje le dočakala. Pozvonilo je, vrata so se odprla in pred njimi je stal že znani partizanski major. Moral je biti nekje iz Bosne, od koder so bili tudi "Bosančki", in po tamkajšnji takratni navadi je vse po vrsti kar tikal, tako tudi ljubljanskega župana Albrehta. Izza vhodnih vrat je pomaknil predse luštnega triletnega fantička s precej veliko glavo in rekel v svojem jeziku: "Evo, pripeljal sem ti fanta, da

bo pri vas. Ime mu je Jovo. Ker si me prosil, da naj bo talentiran, ker ga boš dal v šole, sem posebej pazil na to. Upam, da boš zadovoljen. Tale je imel v vsem zavetišču med vsemi največjo glavo. Naj mu bo srečno. Njemu in vama."

Kakšne križe in težave je potem rejnikoma povzročala tista glava, je že druga zgodba, ki naj ostane tam nekje, kamor se je že iztekla. Zdaj pa naj se vrnem na začetek pisma in pojasnim, zakaj sem se spomnil prav nanjo.

Ko sem se zagledal v fotografijo, ki ste mi jo poslali, sem si namreč nekako prizadeto rekel: Glej, glej, ti si star že 70 let, oni pa kvečjemu kakih 17, pa so vsi vsaj za pol glave večji od tebe! Ampak - sem se takoj zatem poskušal potolažiti - že res, da se me prerasli, toda glavo pa imam še zmerom jaz najdebelejšo!

Draga moja fanta in dekleti, ali pa dekleti in fanta, ki smo skupaj na fotografiji, želim vam, da zrastete čim prej in čim bolj še v glavo. Vem, da veste, kaj mislim in kako se to naredi. In potem naj bo čim več čim svetlejših iskric, ki vam bodo iz glave preskočile v "Iskrice" in se morda z leti razplamtele v plapolanje umetnosti.

Vas, vaše sošolke in sošolce in z enako mero dobrih želja seveda tudi vaše predavateljice od srca pozdravlja

Vaš

Janez Menart

KRATKE KULTURNE

O BOBENČKU IN PALČKAH

Otroci iz glasbene pripravnice (Barbara Trunkelj, Valentina Markovič, Lara Škof, Marion Van Midden, Pia Porenta, Neža Strmole, Jan Trunkelj, Matej Sever, Erik Grabljevec, Simon Clemente, Rebeka Oven) in Orffova skupina iz glasbene šole Ivančna Gorica (Špela Čampa, Maja Nograšek, Maša Šparl, Marko Nograšek) so pod mentorstvom Tanje Tomažič pripravili glasbeno uprizoritev pravljice O bobenčku in palčkah. Dogajanje na odru je popestril "ansambel" synthesizerjev.

MILOŠ V JUŽNI AMERIKI

Miloš Genorio pa se je vrnil s turneje po Argentini in Braziliji, ki jo je preživel z Ribniškim oktetom. Uspešne koncerte so imeli v Mendozi, Buenos Airesu, Iguazu, San Paulu, Itanhaemu in Riu de Janeiru. Južnoameriško turnejo so izvedli po povabilu rojakov - izseljencev, omogočila pa so jo številna naša podjetja in izseljenci sami.

MLADI LIKOVNIKI V KNJIŽNICI

V knjižnici Ivančna Gorica so novo likovno razstavo postavili najmlajši iz Likovnega društva Ferdo Vesel Šentvid pri Stični. Predstavljajo se kot Anže, Blanka, Damijana, Ksenija, Maja, Tea in Tina, ki so se ob zimskih sobotah družili z gospodom Drabom in likovno ustvarjali. Razstavo si lahko ogledujete še kratak čas, saj jo bo kmalu zamenjala gostujoča razstava iz Maribora na temo V kraljestvu Zlatoroga.

IVANŠKI KULTURNIKI NA IZLETU

Po letošnjem prebujanju kulture v Ivančni Gorici so si, kakor je povedal Uroš Hočevar, kulturniki organizirali zaključni izlet. Upamo, da si bodo nabrali dovolj moči za naslednjo sezono.

K. Medved

POLETNE DEJAVNOSTI

Pomlad se je prevesila v poletje in tako so pred nami počitnice. Tudi v počitniškem času Vas vabimo v prostore knjižnice v Ivančni Gorici.

VSAK TOREK v mesecu JULIJU bomo organizirali POČITNIŠKE DEJAVNOSTI:

- predstavitev avtorjev in literarnih prispevkov
- tiskanje majic (s simboli knjižnice)
- predstavitev CD-romov za učenje angleškega jezika
- reševanje slovenskega knjižnega kviza

O dejavnostih vas bomo sproti obveščali. Da pa bomo ustregli širokemu krogu obiskovalcev, Vas obveščamo o novem urniku odprtosti.

ponedeljek	13 - 18
torek	9 - 14
sreda	13 - 18
četrtek	9 - 14
petek	12 - 17

EXTEMPORE - 10. jubilejno prijateljevanje likovnikov na Muljavi

Zadnji vikend v maju je svetloba na Muljavi dobila nov pomen. Številni kozolci, gricevnata dolenska pokrajina, prijetni gozdovi, mirna Krka in celo Jurčičevi junaki so zaživeli v nenavadnih barvnih zgodbah. K ponovnemu ogledu so jih obudili slikarji in umetniki, ki so se zbrali na jubilejnem Ex tempore na Muljavi. Sklad za ljubiteljske kulturne dejavnosti OI Ivančna Gorica z gospo Tatjano Lampret in galerija Kresnička sta že desetic organizirala prijateljevanje likovnikov na prostem.

Prvi ustvarjalci so prišli na Jurčičevino zadnji majski petek, ko se je zacelo žigovanje platen. S tem se je uradno odprlo srečanje in hkrati so se ljubitelji lepega prepustili svoji domišljiji. Vsak udeleženec si je po svoji presoji izbral način slikanja. Edina omejitev njihovega ustvarjanja je bila tema, vezana na deželo desetega brata, vendar so motive v njej morali poiskati sami. Sobotno dopoldne je bila Muljava obogatena s skoraj neopaznimi umetniki, ki so prinašali drobce bogate pokrajine na slikarska platna. Tudi nemir crnih oblakov, ki je prežal nad njihovimi zamišljenimi glavami, ni prekinil popoldanskega ustvarjanja. Z natancnim ocesom so

zarisovali poteze mehke pokrajine, ne da bi unicili atmosfero prijazne dežele in njenih prebivalcev. Proti večeru so se v galeriji Kresnička na Muljavi pojavili prvi pejzaži, tihožitja in miniaturre v različnih likovnih tehnikah.

Nedeljsko jutro je zasijalo v pravi poletni lepoti in navdihnilo še zadnje slikarje pri njihovem delu. Ob dveh popoldan se je zbrala strokovna žirija, da bi opravila najbolj nevhvalno delo našega druženja. Pod vodstvom akademika Lucijana Reščica smo umetnostna zgodovinarica Simona Zorko in spodaj podpisana ljubiteljica lepega med množico prekrasnih slik izbirali najboljše dela. Zaradi različnosti motivov in kvalitete nastalih slik, s katero se je ponovno izkazalo vseh petinideset sodelujočih umetnikov, je imela žirija skoraj zavezane oči. Na koncu smo se le odločili, da nagradimo novince muljavskega srečanja, Jožeta Foltina s Ptujca ter Štefko Švigelj, Matjaža Bukovca, Ido Rebula, Mira Šviglja in Sandi Zalar, ki so na Ex tempore prisotni že od zacetka. Njihova dela so s svežino in izostrenostjo izstopala od ostalih avtorjev. Vse slike, nastale v času Ex tempore, so postavljene na ogled v galeriji Kresnička na Muljavi, kjer si

jih lahko ogledate in sami presodite o njihovi lepoti.

K njihovem trudu so pripomogli tudi otroci osnovnih šol Dobropolje, Šentvid, Šmarje-Sap, Grosuplje, Stična in iz Gimnazije Ivančna Gorica, ki so ustvarjali čez teden. Ob strokovnih nasvetih in spodbudnih pogledih mentorice, slikarke Sandi Zalar in kiparke Anje Šmajdek, so nastala prava tihožitja poljskega cvetja, kot bi jih narisala večja slikarska roka. Še posebej zanimive so bile pravljicne pošasti, sicer narejene iz nenaravnih uporabniških materialov, a teko prepričljive, kot bi ravno prišle iz okoliških gozdov.

10. jubilejno prijateljevanje likovnikov se je končalo v prijetnem klepetu in druženju vseh ustvarjalcev, ki so z Muljave odhajali z zavestjo, da se naslednje leto ponovno srečajo v deželi desetega brata. Predvsem pa so bili obogateni z mislijo, da je največja nagrada za njihovo delo dar za opazovanje ter sposobnost prenašanja lepega na platna in med ljudi.

Barbara Rigler

TEMENIČANI ZOPET NA ODRU Z NOVO IGRO

Kulturno društvo Temenica ponovno dokazuje, da njegovi člani marljivo delajo in tako skrbijo za kulturno osveščenost cele doline.

Igralska skupina tega društva je 8. in 9. maja uprizorila komedijo v treh dejanjih z naslovom, kateremu človek kar ne bi verjel: Kadar se ženski jezik ne suče.

V poldrugi uri se gospodar Martin izkaže kot zelo častihlepen mož in svojo nevesto "ljubi" le zaradi njene premoženja. Sprva mutasta in s tem tudi idealna nevesta pa spregovori, da lahko izrazi svojo željo. Ta pa se imenuje - hlapec Janez.

Na odru ni manjkalo komičnih zapletov in včasih kar čudežnih razpletov, katerim sta botrovala sveta Evlalija, ki ženskam ragljo utiša, in mrtvaška kost; ta vzame glas le tistemu, ki sede nanjo. Igralci so se tako

prepričljivo vživeli v svoje vloge, da ima Evlalija verjetno kakega vernika več, pa tudi kost še komu izmed gledalcev na misel pride.

Prav gledalci pa so bili tisti, ki so s svojim navdušenjem dajali spodbudo Jožetu Nograšku, Jani Kutnar, Petru Adamletu, Nataši Rojec in Jožetu Kotarju. Ni boljše zahvale igralcu kot odkritosrčen nasmeh, ki se sliši iz polne dvorane, in pohvalno kimanje po koncu predstave. Pred pričetkom predstave je režiserka Jelka Rojec zaželela veliko užitkov ob spremljanju predstave in besede zopet niso izzvenele v prazno.

Vsi tisti, ki temeniških igralcev še niste videli na odru - pozanimajte se, kdaj bodo spet igrali, in verjemite, ne bo vam žal.

Tanja Fajdiga

LITERARNI VEČER S POLONO GLAVAN

"Še to", sem pomislila v petek zvečer, ko sem se odpravljala na literarni večer v šolo. Pomislite! Petek zvečer, jaz pa v šolo.

Zdolgočasena sem se komaj privlekla do razreda, kjer so vsi nestrpnost pričakovali Polono. Kdo sploh je Polona?

Naenkrat je v razred stopilo dekle, za katero bi prisegla, da ni nič starejša od mene. Skoraj sramežljivo se je naslonila na klop in rekla: "Živjo, jaz sem Polona."

Ostrmela sem: je to pisateljica, ki je dobila že nekaj nagrad in objavila svoje zgodbe z najboljšimi pisci kratkih zgodb danes?

Začeli smo pogovor. Pravzaprav začela ga je profesorica, ker si ostali še nismo opomogli od dejstva, da je dekle pri petindvajsetih že tako uspešno. Prebrali smo njeno zgodbo, ki je objavljena v antologiji Čas kratke zgodbe. Popolnoma sem padla v poslušanje in prav žal mi je bilo, ko je bilo zgodbe konec.

Potem je govorila o minimalizmu in ostalih smereh današnje kratke zgodbe. A kdo bi si to zapomnil! Pritegnilo me je, ko je začela pripovedovati o svojih potovanjih.

Berlin je opisovala tako doživeto, da sem se kar znašla na svetlih ulicah in v barih te nemške prestolnice. Z nagajivim nasmehom na obrazu se je spominjala tudi ostalih potovanj, ki so ji vedno bila navdih. Kar zažarela je, ko je začela govoriti o Irski. Prebrala nam je zgodbo, ki je nastala po tem potovanju. Tudi dihati si nisem upala, da ne bi zamudila niti zloga. Na smeh mi je šlo, ko je ob opisih svojih ljubezni rahlo zardela in pohitela z branjem, da bi bila čimprej skozi "kritični" del. A brez razloga, saj se nam je vse zdelo tako iskreno in lepo.

Kmalu se je Polona poslovila. Naslednje jutro bo spala, je rekla. Tudi ostali smo odšli.

Mudilo se mi je. Prijatelj me je čakal v Metku. Petkov večer se je tako šele začel.

Jelka Kastelic

PREDSTAVA KULTURNEGA DRUŠTVA TEMENICA

Če se kdo sprašuje o smislu ljubiteljske kulturne dejavnosti in če ga razjeda dvom, bi moral obiskati Dom krajanov v Temenici 8. in 9. maja. Kulturno društvo Temenica je v obeh dneh z domačimi igralci in režiserko Jelko Rojec premierno uprizorilo komedijo Vojmila Rabadana Kadar se ženski jezik ne suče. Dvorana je bila obakrat nabita. Občinstvo, generacijsko popolno - od dedkov do vnukov - je nasmejano kar nerado odšlo domov. Za igralca je to najboljše nagrada, pa čeprav se je ne da izmeriti in pretopiti v nekaj materialnega.

V situacijski komediji se z besedno igro skozi niz zapletov in prepletov iskanje najboljše možne zakonske družice razplete tretjemu v prid. Igralci so ritem predstave s poudarki na pravih mestih držali od začetka do konca. Notar je ustvaril zanimiv lik državnega uslužbenca. Samo ljubezni med glavnima junakoma bi si želeli malo več, da bi bil konec močnejši in izrazitejši.

In če vam kaj ne gre prav in bi stvari radi obrnili sebi v prid, si oglejte predstavo še vi, saj tam silhueta svete Evlalije dela čudeže!

Simona

VAŽNO JE SODELOVATI

To je bilo naše geslo, ko smo se v petek, 28. maja, kot gostje udeležili Iger zdravja in prijateljstva v Šentvidu pri Stični, katerih organizator je bil Center za zdravljenje bolnih otrok.

Organizirane so bile različne igre za različne starostne skupine. Grosupeljski romski otroci so se priključili tamkajšnji osnovnošolski mladini in sodelovali pri premagovanju "superbabice", iskanju emblema po vrtu ter se nazadnje poizkusili še na poligonu. Le-ta jim je najbolj ostal v spominu, saj so morali skociti na kanvas, hoditi s hoduljami, igrati hokej z baloni in se zapeljati s skirojem po ravni crti. Naša dva neutrudljiva člana sta sodelovala vse do konca in celi skupini prisluzila zlahtno priznanje, ki nam ga je izročil sam župan. Pri tem je poudaril, da ni pomembno zmagati, ampak sodelovati, zato smo bili vsi zmagovalci.

Pred odhodom smo morali še obljubiti, da zagotovo pridemo naslednje leto in se zopet pomerimo s športniki tega centra. Kot pravijo, imajo športniki veliko srce in ti otroci ga vsekakor imajo, saj so nas lepo sprejeli. Hvala.

Marija Blažeka

GALERIJA KRESNIČKA - JURČIČEVA DOMAČIJA NA MULJAVI

VAS VABI NA OGLED

RAZSTAVE DESETI BRAT

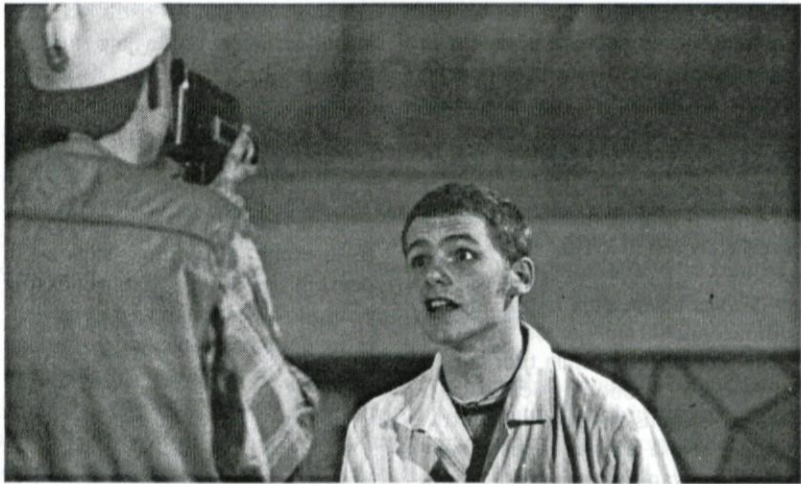
- ilustracije akademskega slikarja Franceta Kunaverja.

Jurčičev roman Deseti brat prihaja v roke domačemu in tujemu bralcu v skrajšani in poenostavljeni izdaji, ki je izšla v zbirki DEMOSTENES, društva VILKO MAZI. Ilustracije so nastale v času po prvi svetovni vojni, ko je France Kunaver služboval v Jurčičevih krajih.

Razstava je na ogled ves mesec julij.

Vabljeni!

KAKO JE SAŠO POSTAL LINHARTOV ZLATI NAGRAJENEC

Trzavi šaljivec v pričakovanju: "Enkrat bom pa vendarle v središču dogajanja!"

Sprva sploh ni mogel verjeti in je bil prepričan, da se prijatelji iz gledališke skupine Drzne in lepi samo "zafrkavajo", ko so od nekod prinesli steklenico z vinom, da bi nazdravili nagrajencu. Prepričan je bil, da bo nagrada šla v druge roke in da bodo skupaj nazdravili komu drugemu. Šele ko mu je Roman izročil kuverto z utemeljitvijo, mu je prišlo do zavesti, da je res nagrajenc.

Kako pa je selektor utemeljil svojo odločitev?

Menil je, da je Sašo Porenta prikazal izreden razpon čustev, od žalosti, veselja, pričakovanja do razočaranja, nevoščljivosti ... Vloga "trzavega šaljivca" ni bila lahka, saj besedila, s katerim bi lahko dosegal učinke, skorajda ni. Kljub temu, da v mnogih prizorih sploh nima nobene vloge, je vendarle vedno prisoten s svojo navzočnostjo, ki pa ni vsiljiva in se skladno vklaplja v dogajanje na odru.

Ko sem gledala predstavo, me je, nestrokovno in žensko rečeno, trzavi šaljivec najbolj "ganił"; naravnost povedano izmed vseh "norcev na odru" se mi je še najbolj smilil, to pa pomeni, da vloga ni bila slabo odigrana, saj sem dojemala trzavega šaljivca kot resnično osebo in ne kot bolj ali manj dobro odigrano vlogo.

Zato me je zanimalo, kako je Sašo videl šaljivca in kako je "gradil" svojo vlogo.

Ko so izbirali vloge, je njemu preostala ta. Vsi so imeli namreč daljši "igralski staž" v skupini, zato so imeli prednost. Sašo je namreč prejel stanovo v Ivančni Gorici in je začel sodelovati v stiški gledališki skupini kasneje. Prejšnje sezone se je zadovoljil za začetek z vlogo nekakšnega "odrskega mojstra", odgovornega za svetlobne efekte itd. Šele v letošnji sezoni je "preskočil" k igralcem.

Kako so študirali vloge?

Za začetek je Jana prinesla strokovno literaturo, iz katere so se poučili, na kakšen način se odražajo duševne bolezni, ki jih imajo osebe na odru. Trzavi šaljivec ima dedno bolezen s čisto določenimi znaki. Vsak se je skušal živeti v vlogo svojega bolnika. Ti čutijo neko pripadnost drug drugemu in dr. Hoffmannu, ki ga imajo skorajda za očeta, ker jim daje neko varnost. Zato so tako nerazpoloženi do zdravnice, ki to ustaljeno življenje hoče spremeniti, daje prednost g. Martinu in s tem ustvarja med njimi neenakost in vzbuja negotovost.

Pri tem, kako predstaviti posamezno osebo, so imeli veliko svobode. Režiser je posredoval samo

praktične napotke in pripombe. Ravno ta svoboda, ki dopušča lastno ustvarjalnost, je tako privlačna, da igranja v skupini Drzne in lepi ne bo kar tako obesil na klin.

Torej se Sašo igranju ne bi odpovedal...

Pomeni mu razvedrilo in morda si bo skušal svoje znanje s tega področja še dopolniti, morda bi šel na kakšno advicijo ali sprejemni izpit, ne toliko v upanju, da bi bil sprejet, bolj v upanju, da bi kdaj kasneje sam ljubiteljsko delal na tem področju.

Ne, v pravu, ki se ga je izbral za študij, ne bi izbral advokature,

čeprav marsikateri advokat uporablja pri svojem nastopanju tudi "igralske trike". Zanima ga gospodarsko pravo. Zakoni in predpisi dajejo varnost in zagotavljajo urejeno preglednost dogajanja. Urejenost in natančnost sta lastnosti njegove narave. Rad tudi bere, posebej dela, ki se ukvarjajo z zgodovinsko tematiko, zanimajo ga tudi parapsihološki pojavi, rad razmišlja o svetu in vesolju, o človeku in o ljudeh.

Ima tudi prijatelje: ne nepregledne množice, pač pa tiste, ki so njegovi prijatelji že dolga leta. Nekateri še iz vrtca. In ko pomisli, da bi bili kdaj v stiski ali bolni, se mu zdi, da jih ne bi mogel kar tako pustiti v nesreči. Nekoč je namreč srečal mlado dekle, ki se je popolnoma posvetilo prijateljici invalidki. V začetku se mu je zdelo grozno, da je svoje življenje tako povezala z njenim. Ko pa je pomislil, da bi se zgodila nesreča kateremu njegovih prijateljev, mu je bilo dekletovo ravnanje bolj razumljivo.

Prijatelji so tudi v gledališki skupini. Še mnogo ur, dni, mesecev in let prijateljavanja jim od srca želimo.

Pogovarjala se je M. A. Ficko

KONEC ŠOLSKEGA LETA V ZNAMENJU PREŠERNA

V ponedeljek, 21. junija 1999, je Srednja šola Josipa Jurčiča v kulturni dvorani v Stični s pristrčno kulturno prireditvijo slovesno zaključila šolsko leto 1998/99. Prireditvev je bila namenjena dijakom prvih, drugih in tretjih letnikov, saj bo slovesnost za četrtošolce, tj. maturante, konec julija, ko bodo znani tudi rezultati mature.

Prešernov recital, s katerim se je slovesnost začela, je prireditvev dvignil na kulturno raven, ki jo vsak tak dogodek tudi zasluži. Podelitev nagrad in priznanj ob koncu šolskega leta je prav gotovo kulturni dogodek, na kar pa mnoga šolska vodstva pozabljajo. Na Srednji šoli Josipa Jurčiča se pomembnosti takega dogodka že od nekdaj zavedajo in mu zato tudi dajejo poudarek, ki mu gre. Recital, ki ga je z veliko mero profesionalnosti in občutka za kulturo govora pripravila mentorica prof. M. Glavan, je bil le skromen izrez obšolskih dejavnosti, ki se jim mnogi od nagrajencev posvečajo. Prikazal in dokazal je, da so mladi ljudje sposobni in željni razvijati tudi tiste vrste nadarjenosti, ki jih v vsakodnevnem "boju za znanje in ocene" morajo žal prepogosto zanemarjati. Na likovno in barvno usklajenem prizorišču, ki ga je s skromnimi sredstvi domiselno in z veliko okusa ustvarila prof. Sandi Zalar, so nam mladi igralci in recitatorji Prešernovih pesmi pričarali vso tragiko pesnikovega življenja. Prepričani smo, da bi marsikatero okolje, šola ali krajevna skupnost z odprtimi rokami sprejelo recital, da bi z njim ob kulturnem prazniku počastilo pesnikov spomin.

V drugem delu prireditve sta ravnateljica prof. Milena Vrenčur in predsednica sveta šole prof. Staša Glavič podelili Jurčičeve nagrade in priznanja najboljšim dijakom.

Posebna komisija, ki jo vodi prof.

Milan Jevnikar, podeljuje Jurčičeve nagrade (zlati, srebrni in bronasti) in priznanja dijakom, ki so se izkazali tudi z dejavnostmi, ki ne spadajo v ozki krog šolskih obveznosti. Te so letos prejeli:

Srebrno Jurčičevo nagrado Nataša Strnad (3b) in Matjaž Koželj (3a),

Bronasto Jurčičevo nagrado Anamarija Ficko (3a), Nejc Sever (3b) in Matej Krkovič (3c),

Jurčičeva priznanja pa Tanja Tomšič (1b), Maja Gliha (1b), Nevenka Prpar (2a), Tadeja Kocjančič (2b), Dejan Miklič (2g), Ksenija Murn (3a) in Barbara Slak (3h).

Seveda so med nagrajenci tudi dijaki četrtnih letnikov, ki pa bodo imeli posebno slovesnost in bomo o njih pisali kasneje.

Sledila je podelitev posebnih pohval in diplom vsem tistim dijakom, ki so se odlikovali na področjih, ki so posredno ali neposredno vezana na redno šolsko delo (športna tekmovanja, tekmovanja v znanju kemije, tujih jezikov, strojepisja, računovodstva, Cankarjeva priznanja itd.).

Prav gotovo je res, da se z dosežki naših dijakov v širši slovenski javnosti utrjuje pozitivna vloga naše srednje šole in zavest o njeni kvaliteti. Vendar bi lahko rekli, da je bilo pri skorajda vseh obrazložitvah jasno povedano, da so nagrajenci in pohvaljeni dijaki tudi tovariški, vestni, delavni, odgovorni, da svoje šolske dolžnosti jemljejo resno, da radi pomagajo svojim sošolcem... To pa so lastnosti, ki imajo malo opraviti z glavo, pa toliko več s srcem. Zato bi morali čestitati tudi vodstvu in kolektivu šole, da v mladih ljudeh negujeta in znata ovrednotiti tudi tiste lastnosti, ki posameznika in skupnost osrečujejo.

M.A. Ficko

Ustvarjalci uspešnega recitala.

POMLADNA ČESTITKA

Naj v tej številki Klasja čestitamo profesorju dr. Jožetu Kastelicu, arheologu, ob njegovi 85-letnici, z davnim spominom:

22. marca 1941. leta je v družbi raznih umetnikov v Ljubljani v Zarnikovi ulici št. 19 naš arheolog in pesnik improviziral in zapisal pesem; slikar profesor Saša Šantel je bil tako navdušen, da ga je v hipu portretiral. Vse to je ohranjeno v pergamentnem zvezku "Skupspravljanje lepeh umetnost", kamor smo zbrani delali zapise.

Mihaela Zajc

Neizmerni vame xro prvotni
Kdo si, tuj si nam.
Klicajo iz mrake zbori -
Sam si, sam!

Prvi vet ubogam v dravi,
drubni vetim zlat.
Nova zame v večni slavi
Tukaj si - Pomlad!

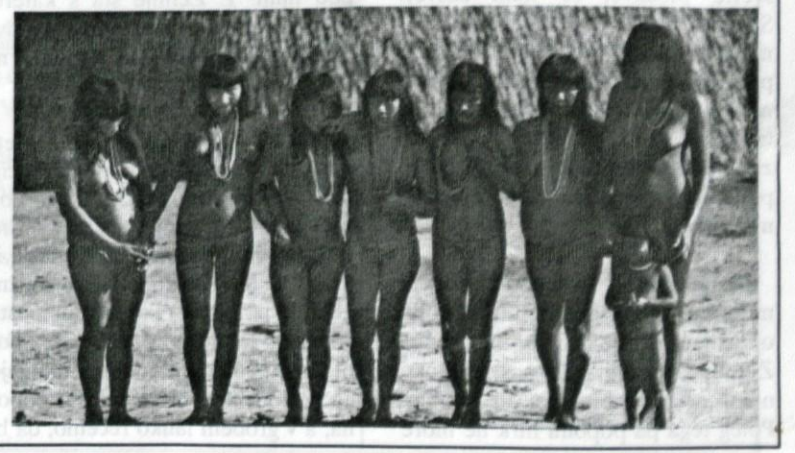
22. III. 1942. Joz. Kastelic.

POZDRAV IZ JUŽNIH KRAJEV

Greva, punca, v južne kraje,
tam ni zdaj nobene vstaje...

Takole poje Pero Lovšin in takole sedaj sanja vsaj milijon Slovencev. Miloš Genorio pa je svojo turnejo po južnih krajih že izpeljal in od tam je (predvsem moškemu delu) privoščil tole prijetno razglednico.

DRZNE IN LEPI med NAJBOLJŠIMI

Poiskali smo mentorja in režiserja stiške gledališke skupine Igorja Grudna in ga povprašali, kako to, da so se Drzne in lepi tudi letos znašli med najboljšimi amaterskimi gledališkimi skupinami. Letos se je na gledališke vizije v Tolminu prijavilo 80 gledaliških skupin. Izmed teh jih je prišlo v ožji izbor le sedem (torej le 10 %) in te so se potem predstavile širšemu občinstvu v Ljubljani, v Šentjakobskem gledališču.

Po kakšnih kriterijih pa so selektorji odločali?

Že izbor predstavljenega teksta je važen. Delo E. Flisarja Kaj pa Leonardo? je težak in predvsem tudi angažiran tekst, ki izpovedno dovršeno odlikava naš čas. Režija in predstavitev takega dela zahteva precejšnjo mero poustvarjalne moči. To pa so pokazali tako mentor kot tudi igralci. Obvladujejo osnovne odrske tehnike (gibanje v prostoru, govorna tehnika in kultura), pri oblikovanju svojih vlog pa so ustvarjalni, saj je vsaka od njih bila oblikovana z izraznimi sredstvi, ki jih je samostojno "iznašel" vsak od igralcev. Ta individualno ustvarjalni pristop je zelo važen za našo skupino, dokaz, da ravnamo prav pa je tudi zlato Linhartovo odličje, ki ga je dobil naš član Sašo Porenta.

Kako torej kot mentor in režiser živite s skupino, kaj se vam v njej zdi pozitivno in kaj bi si želeli, da bi bilo drugače?

V skupini so si po človeški plati zelo različni, vendar so kot skupina zelo enotni, homogeni. Ko pripravljamo predstavo, resnično poustvarjajo, poskušajo, kako bi bilo bolje, na nek način odkrivajo osebo, ki naj bi jo predstavili in se v končni fazi z njo tudi poistovetijo. Naloga režiserja je, da jih v tem iskanju in poustvarjanju podpira, jim daje morda kakšen praktičen napotek, nikoli pa jim ne "komandira". V igri je mogoče odkrivati tudi samega sebe, pa tudi svoje soigralce. Želim si, da bi imela skupina, ki doživlja take

pohvale strokovne kritike, zavzet odnos do igranja. Da bi bila zanje vsaka nova predstava priložnost, da bi ustvarili nekaj novega in napredovali.

Kako pa se odločate za delo, ki ga boste predstavili?

Odločitev je vedno skupna. V letošnji sezoni smo zbrali 15 tekstov, v ožji izbor so prišli le trije, ki smo jih skupaj prebrali in se odločili za besedilo, ki je ustrezalo večini. Naši načrti so vedno skupni, upajmo, da bomo ohranili kvaliteto našega igranja. Kér se bodo nekateri od članov udeležili poletnega seminarja na Obali, upam, da bomo tudi napredovali.

Kako ste zašli med režiserje?

Po poklicu sem dip. ekonomist. Z igranjem sem začel v grosupeljski skupini Boldrik, kjer sem najprej igral, potem pa tudi režiral. Udeležil sem se mnogih seminarjev, ki jih organizira ZKO, predvsem sem se zanimal za področje dramaturgije in režije. Človek je razmišljujoče bitje. Tisto, o čemer razmišljam, skušam posredovati drugim na umetniški način, z izborom in predstavitvijo del, za katere se mi zdi, da odlikavajo moja razmišljanja. Iskati nove poti, pomeni zame izziv. K stiški gledališki skupini sem prišel po posredovanju prejšnjega režiserja prof. M. Glavana. Začel sem v sezoni 1996/97 z Nušičevo Sumljivo osebo. Igralci so imeli priložnost, da se seznanijo z odrsko in igralsko tehniko. Simona Zorc-Ramovš je imela za člane skupine krajše seminarje, da so se igralsko obrusili in si pridobili najosnovnejša znanja.

Ali imate letos v načrtu še kakšna gostovanja?

Povabljeni smo na več festivalov poleti in jeseni, pa tudi na mednarodni festival v Graz, vendar se ga verjetno ne bomo udeležili, ker imajo člani skupine, na žalost, neodložljive obveznosti.

Ana Marija Ficko

O NUŠI VOLKAR – DOBITNICI JURČIČEVEGA PRIZNANJA

Tam, kjer jutranja rosa poživlja korake, tam, kjer vsak prijazen nasmeh rodi pesem, tam ob vznožju Gradišča je odrasčala ob maminem petju in očetovi harmoniki. Tu se je začela njena prva in večna ljubezen, ki še zdaj žari v njenih očeh, ko pripoveduje o svoji prehojeni poti. To je ljubezen do nežne in blage slovenske besede, še posebej tiste, ki zavzani v ubrani melodiji. Tako se je že takoj na začetku srednje šole odločila, da bo študirala slovenščino. Z velikim veseljem se spominja sodelovanja v gimnazijskem pevskem zboru, ki ga je takrat vodila prof. Cilka Žagar. Njena naklonjenost do pristne slovenske pesmi, polne veselja in včasih tudi otožnosti, je presešla meje navdušenja – postajala je del njenega življenja. Prav zato so tudi njene besede kakor topel pomladni veter, kot bogastvo zlatega pšeničnega polja, kot dragoceni kristali modrosti in razumevanja.

Po končanem študiju slovenskega jezika in zgodovine je pred 17 leti stopila za kateder osnovne šole v

Šentvidu pri Stični. Z veliko vneto in srčnostjo se posveča učencem in poučevanju in pri tem prostodušno prizna, da ima veliko raje slovenščino. Tako v recitacijskem krožku že vrsto let navdušuje učence za lepoto in čar pristne slovenske besede in s skrbno izbranimi mislimi povezuje proslave v šoli in kraju.

V žaru navdušenja in pripadnosti domačemu kraju je ob nastopu učiteljske službe postala tudi tajnica upravnega odbora šentviškega Tabora slovenskih pevskih zborov. Gospa Nuša Volkar je tista, ki v takomenovani informacijski pisarni vsako leto zbira prijave zborov, skrbi za obvestila, spominske plakete in biltene. Je prijazna sogovornica vsem, ki se zanimajo za program in izvedbo vsakoletnega Tabora slovenskih pevskih zborov. Ko govori o tem svojem delu, se mi zdi, kot da pozna slehernega ljubitelja, ki leto za letom prihaja na največjo zborovsko tribuno v Sloveniji. V njenem glasu zveni goreča vztrajnost zamejskih Slovencev, mladostna igrivost tistih, ki šele začenjajo pevsko pot, in

ganljiva navezanost tistih, ki se v jeseni življenja poslavljajo tudi od pesmi.

O njeni globoki pripadnosti ljubiteljski kulturi in predvsem Taboru najbolje pričajo njene besede, izrečene ob letošnjem jubilejnim – tridesetem srečanju slovenskih pevskih zborov. "Ta veličastna prireditev je globoko vpeta v življenje in delo naše šole, saj je mnogo mladih vzpodbudila za najlepšo pesem – slovensko pesem."

Naj ta pesem še naprej ohranja svežino njenemu življenju in daje polet njenemu delu.

In kaj pravi ob Jurčičevem priznanju? Nasmehne se in po obrazu se razlije nasmeh zadovoljstva, s kančkom ponosa in drobno iskrico ganjenosti. Ničesar ji ni treba reči, saj priznanje, ki ga ima pred seboj, samo govori, da je prišlo v prave roke.

Dragica Novak

ZUPAN IN SAKSAFON

Naš župan Jernej bi se očitno zelo rad naučil igrati na saksafon. Bog vedi zakaj.

Govori se, da bi bil rad enak ameriškemu predsedniku Clintonu, ki menda zelo dobro igra na ta inštrument. In ker vemo, da je Jernej sedaj v Ameriki, bo to kar držalo.

NOVO GOSTIŠČE NA PAJČNI

Gostilna na Pajčni v Velikih Rebercah, nasproti Šmihela, je stara menda že več kot 200 let. Po vojni je bil tu, sicer majhen, a dobro znan bife. Martin in Anica Murn pa sta pred petimi leti začela graditi novo sodobno gostišče.

V nedeljo, 1. julija so gostišče odprli. Trak je prerezal ivanški župan, Jernej Lampret, ki je v svojem nagovoru poudaril, da je zelo vesel ker prvič v občini odpira gostišče, ki ima tudi pet sob opremljenih s kopalnico, televizorjem, hladilnikom in telefonom. Novo gostišče sta blagoslovila župnika: Jože Kastelic iz Ivančne Gorice in Drago Markus iz Šmihela. Slednji je za to priložnost napisal tudi priložnostno pesem.

Povabljeni so potem pogostili z vsem kar zmore njihova kuhinja in klet. To pa res ni bilo slabo.

NOČ SREDI DNEVA

Luna se giblje okoli Zemlje in Zemlja okrog Sonca. Lahko se zgodi, da so vsa tri telesa poravnana in je Luna v sredini. Posledica tega je pojav, ki ga imenujemo sončev mrk. Poznamo tri vrste mrkov: popolnega, delnega in kolobarjastega.

Pri popolnem mrku je Sonce popolnoma zakrito in tak pogled je nekaj najbolj veličastnega v naravi. V trenutku, ko je zakrit še zadnji del svetle ploskve, se nam zasveti Sončeva atmosfera in zažarita kromosfera in korona skupaj z vsemi protuberancami, ki so ravno takrat na Soncu. Nebo se dovolj stemni, da lahko vidimo planete in svetle zvezde, temperatura ostro pade in pojav je v vsakem pogledu dramatičen.

Na žalost pa so popolni sončni mrki, ne glede na to, od kod jih opazujemo, redki. Lunina senca Zemljo le oplazi in pas polnosti nikoli ne more biti širši od 272 km. Poleg tega pa popolni mrk ne more

biti daljši od 7 minut in 31 sekund, navadno pa so še krajši.

Do sončnega mrka pride le ob luninem mlaju (polna Luna), ko leži Luna med Zemljo in Soncem. Če bi Lunin tir ležal v isti ravnini kot Zemljin, bi imeli mrk vsak mesec. Dejansko pa je lunina tirnica nagnjena za nekaj nad 5° glede na Zemljino, tako da mlaj mine neopaženo na nebu nad Soncem ali pod njim. Z Zemlje sta s katerekoli kraja ponavadi vidna vsaj dva Sončeva mrka (delna ali popolna) na leto.

Mrka sta približno pol leta narazen, vendar se zaradi nutacije meseci, v katerih prihaja do mrkov, menjajo. V letošnjem letu je torej mrk možno opazovati v februarju in avgustu. Tako bo zopet čez približno 18 let in pol. Prav tako se tudi mesta, s katerih je možno opazovati popolni sončev mrk, periodično menjajo. Ta periodičnost sicer ni čisto popolna, a v grobem lahko rečemo, da bo

mrku čez približno 18 let sledil novi na istem mestu. V Angliji so v tem stoletju opazovali le en popolni Sončev mrk, in sicer leta 1927.

Če torej želimo videti sončev mrk, moramo biti ob pravem času na pravem mestu. V letošnjem letu, natančneje 11. 8. 1999 ob 11.20 do 14. 08., ste lahko tudi vi ob pravem času na pravem mestu, saj nam narava pripravlja prvovrstno predstavo, v kateri se bodo v omenjenem času zvrstile vse faze Sončevega mrka.

V Ljubljani in neposredni okolici mrk sicer ne bo čisto popoln (97 %), tako da kromosfere in korone ne bomo mogli opazovati, vendar bo prizor vseeno dovolj fantastičen, da ga ne gre zamuditi. Kdor pa bi želel uživati v čisto popolnem sončevem mrku, ko bo Sonce popolnoma zakrito približno 2.5 minute, se bo odpeljal v Prekmurje, ali še bolje, v jugovzhodno Avstrijo (Graz).

Na opazovanje Sončevega mrka se je treba pripraviti. Zelo nevarno je namreč gledati v Sonce z nezaščitenimi očmi. In če ne gre s prostim oče-

som, je še toliko slabše z daljnogledom, teleskopom ali fotoaparatom. Gledanje v Sonce z nezaščitenimi očmi je dokaj varno le med popolno fazo mrka, ko je Sonce popolnoma zakrito. Sicer pa si lahko pomagamo tako, da Sonce projiciramo na zaslon, za kar je potrebno nekaj večšine, ali da ga opazujemo skozi filter, za silo pa je dobro tudi varilsko steklo. Pri različnih posrednikih je mogoče kupiti poceni zaščitna očala (okrog 350 SIT) in folije, s katerimi lahko zaščitite (prekrijete) objektivne fotoaparatorov in daljnogledov, da boste lahko z njimi brez

nevarnosti za vaše oči opazovali Sončev mrk.

Torej bodite pripravljani in ob pravem času na pravem mestu! Veliko je namreč takih, ki jih pogled na popolni Sončev mrk tako prevzame, da potujejo po svetu in opazujejo Sončeve mrke na različnih krajih sveta. Naslednji popolni mrk, viden iz Slovenije ali njene najbližje okolice, bo namreč šele 2081!

Gregor Arko

PRAKSA V SREDNJI ŠOLI POROČILO

Dijaki Srednje strokovne in poklicne šole v Ivančni Gorici imajo poleg toretičnega pouka tudi prakso.

Praktično usposabljanje imajo dijaki smeri trgovcev, in sicer drugi letnik 80, tretji pa 700 ur. Praktično usposabljanje poteka v trgovinah. Tu se dijaki učijo vsega, kar mora znati dober prodajalec. V šolskem letu 1998/99 je bilo na praksi 127 dijakov v 59 trgovinah. Vsi so bili s prakso zadovoljni, kar so napisali v svojih poročilih. Tudi mentorji v trgovinah niso imeli nobenih pripomb.

Delovno prakso imajo dijaki tretjega letnika smeri ekonomsko-komercialni tehnik v okviru obveznih izbirnih vsebin, in sicer 80 ur. Letos je bilo na praksi 99 dijakov v 71 podjetjih. Tudi pri teh ni bilo nobenih zapletov, zadovoljni so bili tako dijaki kot mentorji.

Mesto za prakso si dijaki praviloma poiščejo sami, če jim ne uspe, pa priskoči na pomoč organizatorica prakse na šoli. Z vsemi podjetji, kjer so dijaki na praksi, so sklenjene pogodbe. Podjetja, tako družbena kot zasebna, imajo veliko posluha za naše dijake, zato nimamo problemov z njihovo razporeditvijo na prakso.

Naši najbolj zvesti sodelavci so: ABC TABOR Grosuplje, MKZ STIČNA Ivančna Gorica, MARKET ŠIPCA Ivančna Gorica, MARKET MARINKA Stična, Trgovina JANEZ Šentvid pri Stični, KAŠČA Ivančna Gorica, Upravna enota Grosuplje, Davčna uprava Grosuplje, MKZ Trebnje, Mercator Dolenjska Novo mesto, Poslovni sistem Mercator Ljubljana, Trimo Trebnje, Semenarna Ljubljana, Maximarket in drugi.

Vsem se za sodelovanje iskreno zahvaljujemo v upanju, da bomo tudi v bodoče dobro sodelovali.

RAZPORED ZA NASLEDNJE ŠOLSKO LETO

Za šolsko leto 1999/2000 predvidevamo naslednji raspored odhoda dijakov na prakso:

Zap. št.	Razred	Smer	Št. ur	Termin
1.	3.E	trgovec	700	02.09.1999 - 05.01.2000 01.09.1999 pridejo v šolo popoldne (RU-dnevnik, navodila za prakso) 06.01.2000 - 12.01.2000 imajo počitnice V šolo pridejo 13.01.2000 popoldne (RU, pouk).
2.	3.F	EKT	80	04.10.-15.10.1999
3.	3.D	EKT	80	18.10.-29.10.1999 jesenske počitnice (01.-07.11.1999)
4.	3.G	EKT	80	15.11.-26.11.1999
5.	2.E	trgovec	72	29.11.-11.12.1999
6.	2.H	trgovec	72	13.12.-24.12.1999 novoletne počitnice (25.12.98 - 02.01.2000)
9.	3.H	trgovec	700	10.01.2000 - 16.05.2000 17.05. - 20.05.2000 imajo počitnice V šolo pridejo 22.05.2000 popoldne (RU, pouk), 22.05. - 02.06.2000 imajo pripravo na zaključni izpit, dnevnik PUS, SEMINARSKA

TEKMOVANJE IZ TEHNIKE PRODAJE

V šolskem letu 1998/99 smo se prvič udeležili tekmovanja v tehniki prodaje, ki je bilo v torek, 11.5.1999 v Brežicah. Tekmovali so dijaki tretjih letnikov trgovske smeri, in sicer na naslednjih področjih: metrsko blago, konfekcija, kozmetika, bela tehnika, barve - laki, železnina, živila in obutev. V 15 minutah morajo tekmovalci pokazati, kako znajo ponuditi in prodati želeni izdelek. Ocenjuje se: sprejem kupca, postrežba, zaključek prodajnega postopka, odnos do kupca. Dijaki naše šole so tekmovali v petih panogah, in sicer: Darja Struna - konfekcija, Tina Vujasin - kozmetika, Matej Matjažič - bela tehnika, Ankica Trišič - živila in Andreja Godec - obutev. Dosegli smo 6. mesto od skupaj 13 prijavljenih šol, kar je za nas kar lep uspeh, saj smo tekmovali prvič. Za uspeh se moramo zahvaliti tudi mentorjem in poslovojem, ki so dijake pripravljali oziroma jim omogočili vadbo.

Prosimo vse poslovoje trgovin, ki so pripravljeni sodelovati pri pripravah dijakov na tekmovanje, da nam to sporočijo.

Marija Mencin

EVAKUACIJA IZ ŠOLE

V petek, 28. 5. 1999, smo imeli v OŠ Ambrus gasilsko vajo - evakuacijo iz šole. Ob 12. uri se je začel pouk. Ko se je kazalec šolske ure premaknil na 15. uro, je v razred pritekla kuharica. Učiteljica je povedala, da je pred vrati požar. Učiteljica je poklicala gasilce. Tedaj je zatulila sirena. Drug za drugim smo poskakali skozi okno in stekli na igrišče.

Končno so prišli gasilci. Skočili so iz velikega rdečega avta. Prišli so mlajši in starejši gasilci, predsednik in poveljnik. Mladi gasilci so se postavili v vrsto. Vsak je vzel nekaj iz gasilskega avta. Medtem ko so sestavljali cevi, so starejši gasilci v naročju prinesli štiri šolarje, ki so ostali v šoli. Nato so mlajši gasilci z močnim curkom začeli gasiti.

Ko je bila vaja končana, smo

vsi odšli na igrišče. Poveljnik nam je pokazal gasilsko čelado in gasilski aparat, s katerim je pogasil ogenj. Predsednik nam je rekel, da se lahko vpišemo med gasilce. Skoraj vsi smo se. Ko je bila ura 16, smo odšli domov. Ko sem prišla domov, so me vsi spraševali, kje je gorelo.

Petra Žnidaršič, OŠ Ambrus, 3. razred

EVAKUACIJA IZ PROSTORA V OSNOVNI ŠOLI AMBRUS

Med znanji in veščinami vsakega izmed nas so pomembna tudi znanja s področja zaščite. Naravne nesreče vsakodnevno prizadenejo ogromno ljudi. Da bi se poučili, kako preprečiti požar in kako ravnati, ce do njega pride, smo na OŠ Ambrus skupaj z gasilskim društvom pripravili akcijo - EVAKUACIJA IZ PROSTORA v primeru požara. Akcija je potekala v petek, 28. 5. 1999. S predpostavko, da je na šoli požar, so bili ob 15. uri aktivirani gasilci. Učenci so organizirano zapustili šolske prostore, nekaj pa so jih "rešili" gasilci.

Akcija je zelo dobro uspela, vendar si ne želimo, da bi jo morali ponoviti v resnici situaciji. Zahvaljujemo se GD Ambrus za prikaz in sodelovanje pri akciji.

Učenci in učiteljica OŠ Ambrus

Župan v Ambrusu

Pregovor: Najbolje je oditi takrat, ko je najlepše lahko priredimo svojemu jeziku, in sicer: Najbolje je priti takrat, ko je najhujše.

In to se je tudi zgodilo: župan Jernej je lepega zgodnjega četrtrkovnega jutra prišel v Ambrus. Mislim, da lahko zapišem še en pregovor: Rana ura, zlata ura!

Razlog, da je prišel, so bili "obupni" klici na pomoč, ki jih je usmerila Francka Vidmar s svojo ekipo na županstvo. Na kulturnem domu potekajo obnovitvena dela, ki so bila zapisana ob podpisu darilne pogodbe med MKZ Stična in KD Ambrus. Na tej je zapisano, da mora obdarjenec obnoviti ostrejšje poslovne stavbe in v dveh letih obnoviti celotno fasado na

domu.

O nekaterih drugih določilih, ki so navedena na pogodbi, bi tudi stroka lahko kakšno rekla.

Srečanje z županom je bilo izposlovano, da bi predstavili opravljeno delo. Dosedanja investicija v objekt je zahtevala veliko finančno injekcijo. Zapisana določila na darilni pogodbi pritisnjajo na kraj še s krovskimi deli, ki so pogoj, da se tudi dejansko uredi prenos lastništva z MKZ-ja na "obdarjenca".

Sekundarnega pomena je bil njegov obisk v obliki moralne podpore ambruškemu Suhokrajncem, da naj le vztrajno nadaljujejo pot k zastavljenim ciljem. Torej, na jugu občine je le nekaj novega!

Posebej za Klasje z obrobja občine

Ugotovitev župana je bila enotna z našim mnenjem, da je v tako (absolutno) kratkem času narejenega veliko. Pri ogledu notranjih prostorov je župan sam videl, da bo potrebna ureditev le-teh, vendar imajo ta hip prednost krovski dela in ureditev zunanega izgleda objekta.

Po zaključku tega "mobilno" delovnega srečanja smo bili povabljeni v tovarno Rašica, kjer smo bili deležni odlične kave in enkratne rolade, s katero tam zaposlene razvaja njihova kuharska mojstrica. Kot poznavalec sladkih dobrot lahko ugotovim le - perfektno!

Vse za telefonijo!?

Ne boste verjeli, toda pritožb, da se ne da kositi na našem najboljšem (to je relativen pojem) travniku, praktično NI. Želja po telefonskem priključku je tako velika, da so tudi ortodoksni kmetje zelo previdni pri svojem besedičenju.

Lahko bi zapisali: "Vse za telefonijo!"

Čeprav kupi skal še vedno onemogočajo normalno košnjo in bo izpad dobička velik, s tem pa tudi posredno večji oportunitetni stroški, še ni dovolj razlogov za glasno negodovanje - saj gre "Vse za telefonijo!"

Kaj bi bili sedaj malenkostni; ko pridejo telefoni v vas, bomo lahko v trenutku kjerkoli na svetu. Impresivni komunikacijski medij, kot je Internet in njegove spletne strani, ponujajo neskončne možnosti pri povezavi osebnega računalnika v svetovni računalniški splet (WWW); npr.: elektronsko bančništvo po internetnem brkljalniku ...

Z mobiteli smo že opremljeni, sedaj potrebujemo še domač telefon, da Micka ali Janez lahko iz vinograda ali s travnika vodita kmetijsko dejavnost. V stilu maestra!

Obnova ostrejšja Kulturnega doma

Končno se je zgodilo tudi to, da je ambruški Kulturni dom, ko je dobil novega lastnika, dobil tudi novo streho. Čeprav ni cela streha v novi preobleki, pa je vendar dovolj, da bo sedaj služila svojemu namenu.

Obnovitvena dela so na tako veliki površini, kljub izbranemu najboljšemu ponudniku, veliko stala.

Ta trenutek predstavlja veliko skrbi pomanjkanje finančnih sredstev, saj je treba nadaljevati krovski dela in poravnati del obveznosti za kritino.

zavod za prostorsko,
komunalno in stanovanjsko
urejanje grosuplje, d.o.o.

POSREDUJEMO PRI
PROMETU Z

NEPREMIČNINAMI

- Zagotavljanje varnega nakupa,
prodaje in oddaje nepremičnin

- Celovita ponudba nepremičnin
za nakup, prodaje in najem

- Sklepanje kupoprodajnih pogodb
in zemljiškoknjižni prepis

- Cenitev nepremičnin

- Pomoč pri pridobivanju dokumentacije
za gradbeno dovoljenje

- Projektiramo stanovanjske, poslovne
in gospodarske objekte

telefon: (061) 763-078, 762-246

ŽIVALSKI VRT? JAAAAA!!!

Živalski vrt – kraj, kamor rado zahaja mlado in malo manj mlado. Dedki in babice z veseljem odpeljejo tja svoje vnuke, šole organizirajo ogleda za učence, Center pa ga je organiziral za romske otroke. Možnosti, da bi otroci sami, torej na pobudo staršev, videli živalski vrt, so, priznajte, zelo majhne, zato smo zanje ob koncu šolskega leta ta izlet organizirali prostovoljci in delavci Centra za socialno delo.

Izlet se je pričel z vkrcavanjem dvajsetih otrok in devetih spremljevalcev na vlak proti Ljubljani. Prva vožnja z vlakom je zelo vznemirljiva, še posebej, če vlak potuje v kraj, kjer še niste bili. Ne veste, kakšno bo mesto, ljudje, veste le, da greste obiskat velik vrt, kjer so po pripovedovanju drugih živali vseh vrst in velikosti. Ne veste, zakaj je potrebno čakati na avtobus št. 14 in hoditi peš še dvajset minut. Radi bi le, da bi čimprej prišli v živalski vrt, ki je za vas čisto prava neznana Indija Koromandija. S takšnimi in podobnimi občutki so se ubadali otroci vse do vhoda v živalski vrt. Tam so v trenutku pozabili na "dolgo" pešpot

in vročino ter nestrpnost čakali, da bo blagajničarka končno naštel vseh 29 vstopnic. In jih je.

Sledilo je vsesplošna zabava ob obnašanju takšnih in drugačnih živali. Najbolj zanimivo je bilo seveda hranjenje morskega leva, pa ne samo za nas, pač pa tudi za okoli sto učencev osnovnih šol, ki so bili tisti dan na obisku. Nato je bila velika gneča pri najatraktivnejših in najbolj "pametnih" živalih – opicah. Njihovega plezanja in guganja se najmlajši kar niso mogli nagledati. Šele beseda kače jih je ponovno spravila v tek, bi lahko rekli. No, na poti do tja smo se ustavili še pri gospodu levu in levinji, slonu in mamiči medvedki. Ptiči, papige, are in sove so bile manj zanimive, zato je bila hitrost mimohoda tam večja. Posledica tega je bila velika gneča pred vivarijem, kjer je skrbnica držala v rokah pravo živo kačo in jo polagala za vrat učencem in učiteljicam. Tudi mi smo hoteli to preizkusiti, a bi se morali za to vnaprej dogovoriti. Otroci tega niso preveč obžalovali, saj so jih v vivariju pričakali res prvovrstni kuščarji,

ščurki, pajki, in seveda kače. Najbolj jih je motilo to, da so bile kače pri miru in niso spremljale njihovih prstkov po steklu, kot so to počele srne za ograjo. Prava senzacija je bil seveda kraljevski piton, ki je bil v primerjavi z drugimi kačami pravi velikan in poleg vsega še nestrupen. Kar nekaj besed je bilo potrebnih za pojasnilo, da je tako velika kača lahko nestrupena.

Zanimivostim kar ni bilo konca, toda nas je preganjal čas, in po nekajminutnem preizkušanju trdnosti in zmoglosti tamkajšnjih igral je prišel čas za odhod. Živalskemu vrtu smo rekli nasvidenje in se strinjali, da smo videli mnogo zanimivih živali ter preživeli ob njih nekaj zares lepih trenutkov. Le-ti bodo še nekaj časa zapisani v srcih otrok, če ne za vedno, pa do takrat, ko bodo ponovno obiskali ta del Ljubljane. Če kdaj.

Sodelujoči se zahvaljujemo delavcem Slovenskih železnic in uprave Živalskega vrta, ki so pomagali pri organizaciji izleta.

Marija Blažeka

S KOLESOM NA IZLET

Ves teden smo se v vrtcu Miška pogovarjali o našem kolesarskem izletu.

V petek popoldne smo se v spremstvu vzgojiteljic in staršev odpeljali ob potoku. Vozili smo v vrsti ob robu ceste. Pri Zdenki smo se osvežili s pijačo in si s sladkorjem nabrali moči na nadaljnjo pot. Vožnja je bila prijetna in brez nezd. Naša končna postaja so bile klopce ob potoku. Tam smo si odpočili in pomalicali. Sledil je program. Staršem smo zapeli nekaj pesmic, vzgojiteljici Marta in Marica pa sta nam podelili priznanja Zlati sonček za uspešno opravljeni preizkus plavanja, smučanja, kolesarjenja in izletov v naravo.

S pesmijo in plesom smo zaključili naš prijetni izlet.

Vrnili smo se s starši. Bilo nam je lepo in izleta ne bomo kmalu pozabili.

Danijel (7 let)

Zahvaljujemo se ga. Malči in g. Cirilu za prijetno pripravljen prostor v Potoku.

Marta in Marica

VRTEC MIŠKA ZOPET V PLANINAH...

V soboto, 5. junija 1999, smo se z dvema avtobusoma odpravili otroci, starši in delavke vrtca na Soriško planino.

Že začetek izleta je bil zelo prijeten, saj smo se odpravili izpred vrtca Miška natanko tako, kot smo se dogovorili. Ko smo prispeli pod Soriško planino, smo se najprej malo okrepili, nato pa hrabro vzeli pot pod drobne nožice. Opajal nas je vonj lepih planinskih rož, tako da so mali "polžki" pogumno premagovali napor. Mislim, da je vsakdo onemel ob lepoti planine in še posebno ob prekrasnih encijanih, saj jih toliko na enem mestu le težko najdeš. Ni lepšega počitka, kot je v travi na planoti.

Po končani poti v dolino smo se okrepčali v Litostrojski koči. Ko smo se vračali proti domu, smo se ustavili še ob Bohinjskem jezeru, kjer so

se otroci še malo poigrali v vodi. Družba je bila vesela, glas harmonike nas je spremljal prav do doma in prav težko se je bilo ločiti.

Vsega lepega je enkrat konec, vendar lepi spomini ostanejo za vedno. Naši otroci bodo zapustili vrtec in prav gotovo jim bo ta izlet ostal v lepem spominu.

Za vse lepe trenutke se iskreno zahvaljujem in Vam želim še veliko vzgojiteljskih uspehov.

Milka Štepic

V imenu vrtca se zahvaljujemo g. Romanu Tratarju in njegovi ženi Mimi, ki sta nas skrbno vodila po planinskih poteh.

Vrtec Miška

V VRTEC PRIHAJA POLETJE

Šolsko leto se zaključuje. Za vrtec uspešno.

V maju in juniju se je v vrtcu dogajalo ničkoliko dejavnosti tako za otroke kot tudi njihove starše. Slovesno smo zaključili projekt Palček Bralček knjižne vzgoje v vrtcu, odšli kar v dežju na izlet na Gradišče, kjer nas je pričakal Kaličopko z Mojco, se dostojno poslovili od naših malih šolarjev, ki bodo jeseni postali čisto pravi šolarji, s koncertom za starše zaključili delo pevskega zbora, odšli na izlet v hribe (Ciciban planinec) in bili priča posrečenim zaključkom posameznih oddelkov našega vrtca.

Prav za slednje bi se rada zahvalila ne le našim ustvarjalnim

strokovnim in drugim delavkam vrtca, temveč tudi staršem, ki so se znali vključiti v dogajanje in v nekaterih primerih celo prevzeli organizacijo v svoje roke. Le kateri vrtec si ne želi takih staršev? Nekaj tega je moč zaznati iz dodanih prispevkov.

Prav gotovo si je tudi vrtec zaslužil malo počitnikovanja, da bo mogel v novem šolskem letu spet ponujati našim vrtičkarjem kar se da dobre, bogate in predvsem strokovne dejavnosti.

Vsem otrokom, ki nam bodo delali družbo v poletnih mesecih, bomo pomagali čarati poletno vzdušje.

B. Kovaček

OBISKALI SMO VOJAŠNICO OKLEPNEGA BATALJONA NA VRHNIKI

Letos v našem vrtcu Polžek prevladuje fantovska populacija. Temu primerno se organizirajo tudi igre in vzgojni delavci se trudimo, da bi pripravili aktivnosti, ki bi zadostile njihovi radovednosti. Naši fantje zelo radi nosijo s seboj igrače za bojevanje in kasete z vojaško vsebino. Vedno so tudi radovedno opazovali kolone vojaških vozil, ki so občasno drvele po bližnji avtocesti in se o tem pogovarjali. Ker vemo, da je Špelin očka v vojaški službi, smo ga poprosili za pomoč pri ogledu vojašnice in spoznavanju vojaškega življenja. Nato smo z otroki pripravili projekt Gremo na ogled vojašnice.

Vojska, vojaki, orožje so vedno privlačili otroke in jim vzbujali zanimanje. Z neposrednim stikom z vojaki smo želele popraviti morebitne neustrezne ali napačne predstave, ki jih otroci pridobijo z gledanjem vojaških filmov ali risank, ki jih še niso sposobni doumeti. Po pripravi na izlet (učenje pesmic, izdelavi daril, intervjuvanju očkov, ki so bili vojaki) je prišel težko pričakovani dan izleta, 25. maj.

Po prijetni vožnji smo prispeli v mirno in čudovito urejeno območje vojašnice na Vrhniki. V vojaški učilnici so se nam predstavili naši gostitelji, nato pa nas je čakal ogled vojaških vozil in oklepnikov. Otroci so navdušeno plezali na tanke in oklepnike, sedali nanje, si jih ogledovali ter bili navdušeni nad njihovo velikostjo in mogočnostjo. Z odprtimi usti so spremljali demonstracijo postavitve pontonskega mostu ter se za konec popeljali z vojaškimi džipi in tovornjaki. Lačni, žejni in malo utrujeni smo se okrepčali v vojaški jedilnici ter se našim gostiteljem zahvalili z darilci.

Po obisku so se otroci še dolgo pogovarjali in likovno ustvarjali. Izlet jim bo še dolgo ostal v spominu tudi zaradi prijaznosti naših gostiteljev, ki so se trudili predstavitev pripraviti na otroški stopnji doje-manja, razumevanja in zanimanja.

V imenu kolektiva vrtca Polžek iz Višnje Gore vzgojiteljici Jožica Potočnik in Zdenka Skubic

ROKOMETNA SEZONA JE KONČANA

Tekmovalni del rokometne sezone 98/99 je končan. Zaključili smo ga izredno uspešno. Klubske selekcije so kar po vrsti dosegale najboljše uvrstitve v svojih kategorijah. Pojdimo po vrsti.

Mlajši dečki na turnirju v Italiji (foto: Drago Stopar)

Mlajši dečki B, tekmovalci, rojeni leta 1987 in mlajši, so končali redni del tekmovanja na drugem mestu. Drugo mesto v regiji za ekipo Ribnice, ki je kasneje osvojila 2. mesto v državi, nas neuradno uvršča na 6. do 10. mesto v državi. Do sedaj je to najboljša uvrstitev.

Mlajši dečki A (1986)

Omenjena ekipa je osvojila 1. mesto v naši regiji. S tem se je uvrstila v polfinalno tekmovanje in tudi tu zmagala. Prvo mesto je vodilo na finalni turnir četverice, ki je bil 15. 5. na Galjevici. Zmagovalni pohod se je tu zaustavil. Pod pritiskom pomembnosti tekmovanja je ekipa

podlegla. Polne tribune, igranje državne himne, prisotnost funkcionarjev RZS, številne nagrade za najuspešnejše, velika pričakovanja, težave smo imeli tudi z boleznijo in poškodbami v ekipi, vse to in še marsikaj je napravilo svoje.

Po dveh porazih s Preventom iz Slovenj Gradca in Ormožem (kasneje je postal državni prvak) smo vseeno osvojili odlično četrto mesto v državi.

Priložnost, da bi osvojili višje mesto, se je izmuznila. In priložnost je bila. Dosegljivo je bilo tudi prvo mesto.

Kljub temu četrtemu mestu v Sloveniji ne gre oporekati. To je do

sedaj najvišja uvrstitev kakšne naše ekipe v državnih prvenstvih.

Ekipa se je potem udeležila še dvodnevnega turnirja v Italiji (5. in 6. 6.). V naši kategoriji je sodelovalo 24 ekip iz Italije, Hrvaške in Slovenije. Naša ekipa se je s štirimi zmagami (dve italijanski in dve hrvaški ekipi) uvrstila v finale in tu premagala še Jadran iz Kozine ter osvojila prvo mesto. Fantastičen uspeh in osvojitve ogromnega pokala (v naše vitrine sploh ne gre) je zasenčila poškodba našega odličnega igralca Saša Vozlja.

Pohvale naše ekipi so kar deževale, dobili pa smo tudi vabilo na turnir za naslednje leto. Na turnir se je odpravila številna zasedba: 14 igralcev, trener in 9 staršev. V odpravi je bil tudi novi predsednik kluba Janez Zupančič.

Naj povem še to, da na takih turnirjih redno delimo propagandni material našega kluba, pa tudi zgibanke naših krajev. Žal so slednje le v slovenščini, tako da tujcem ne pomenijo veliko.

Igralci, ki so vse to dosegli, so: Samo Markovič, Tomaž Todorovski in Jure Grabljevec (vratarji), Sašo Vozel (kapetan ekipe), Dejan Čančar, Vinko Gavrančič, Aleksander Polak, Jure Tadija, Gašper in Simon Stopar, Gašper Mamilovič, Matevž Potokar, Miha Eržen, Janez Svetin, Kristjan Oven in Borut Verbič. Trener ekipe je bil Marjan Potokar.

Starejši dečki (letnik 1984)

Tudi starejši dečki so bili zelo

uspešni. Na področnem prvenstvu so osvojili drugo mesto, za ekipo Ribnice. To je bilo dovolj, da se uvrstijo na polfinalni turnir. Slednji je bil 9. 5. v Škofji Loki. Ekipa je izgubila s kasnejšim finalistom državnega prvenstva Škofjo Loko. V tekmi za drugo mesto pa so nato premagali ekipo Ribnice. Tako so neuradno uvrščeni na 5. do 8. mesto v državi. Tudi to je najvišja uvrstitev ekipe starejših dečkov v našem klubu.

Za ekipo so nastopili: Mitja Pevc in Aleš Groznik (vratarja), Jože Petek (kapetan), Nejc Rokavec, Jure Cegljar, Luka Strnad, Gregor Pelc, Rok Zupančič, Primož Duša, Andrej Podobnik, Jure Marinčič, Franci Markovič, Rok Verbič in Miha Pekolj. Trener ekipe je bil Milan Strnad.

Zaradi uspešnih nastopov je Jože Petek uvrščen na seznam reprezentantov v kategoriji starejših dečkov.

Kadeti (letnik 1982)

Slednjo ekipo so sestavljali starejši dečki. Poleg njih pa še Tadej Kuhelj, Lojze Grčman, Rok Sever, Gregor Tadija, Gregor Gorenčič in Uroš Vozel. Ekipa je v naši področni ligi osvojila zadnje, osmo mesto.

Tekmovanja so pri mlajših selekcijah postavljena tako, da se ekipe najprej pomerijo v okviru svoje regije. Prvo-včasih pa tudi drugouvrščena ekipa se uvrstiva v nadaljnji krog tekmovanja. To je polfinale, ki se igra v štirih skupinah s po štirimi moštvi. Zmagovalci teh turnirjev se nato uvrstijo na finalno tekmovanje.

Člani

Tudi člani so bili zelo uspešni.

Osvojili so tretje mesto in s tem izenačili najboljšo uvrstitev do sedaj (lanska sezona). Uvrstitev je odlična, ni pa zadovoljila želja, ki smo si jih zastavili pred sezono. Cilj je bilo prvo mesto, ki edino vodi v višjo ligo.

Če nismo uspeli letos, bomo v naslednji sezoni, je naše geslo. Vodstvo kluba se je na sestanku upravnega odbora, po končani sezoni, odločilo, da bodo igralci, ki bodo želeli dobiti izpisnice, te tudi dobili. Priložnost bodo dobili mlajši igralci, ki so se do sedaj izkazali v mlajših kategorijah, in seveda vsi tisti, ki bodo pripravljeno trdo delati za nov vzpon na vrh lige. Letošnjo ekipo so sestavljali: Boštjan Skubic, Stane Zupančič in Anže Bagi (vratarji), Gregor Sever (kapetan), Kristijan Bašar, Uroš Hočevar, Boštjan Strnad, Matjaž Erčulj, Matej Strah, Tomaž Zelko, Simon Novak, Martin Arko, Luka Drole, Janez Zupančič, Jure Kavšek, Roman Zarabec, Marko Longar, Janez Skubic in Marko Papež ter trenerja Marjan Potokar in Milan Strnad.

Tudi veterani so bili v tej sezoni zelo dejavni. Odigrali so kar 23 tekem in med drugim sodelovali na rokometnih turnirjih v Črnomlju, Kamniku, Izoli in Dobropolju.

RK se na koncu sezone zahvaljuje vsem sponzorjem, ki so se odločili za sodelovanje z nami. Še posebej glavnim trem sponzorjem letošnje sezone - Avtoprodaji Zelko, Ljubljana; Avtoteku Kavšek, Ivančna Gorica in Transportu Turk, Veliki Gaber.

Za RK SVIŠ Marjan Potokar

DRŽAVNI PRVAKI V KOŠARKI NA VOZIČKIH DP LJUBLJANA

S play-offom se je zaključila sezona 1998/99 v košarki na vozičkih. Prvič po osamosvojitvi je državna prvakinja postala ekipa Društva paraplegikov ljubljanske pokrajine.

Tekme so potekale v športni dvorani Trebnje, 8. maja 1999. Sodnika Žarko Tomšič in Peter Lotrič sta strokovno opravila svoje delo. V prvi tekmi so se pomerile ekipe DP Kranj-Experta in domačini DP Novo mesto. Z rezultatom 53 : 43 je zmagala ekipa DP Kranj-Experta. Druga tekma je odločala o drugem finalistu. Srečali sta se ekipi DP Ljubljana in DP Maribor - Reha, rezultat na koncu tekme pa je bil 42 : 29 v korist ljubljancev.

Poražena obeh uvodnih ekip sta se srečala za tretje mesto, po zelo napeti in na trenutke živčni tekmi so v končnici osvojili tretje mesto igralci ekipe DP Novo mesto pred DP Maribor - Reha (53 : 50).

V finalu play-offa sta se srečala večna rivala zadnjih nekaj let, ekipi DP Kranj-Experta in DP Ljubljana. Ljubljance so tekmo začeli zelo suvereno in povedli s 4 : 0. Razlika se je večala in v 16. minuti bila največja - 12 točk. Polčas je s košem v zadnjih sekundah zaključil Kastelic.

Pred začetkom drugega polčasa je

bila razlika enajst točk (33 : 22) za DP Ljubljana. V drugem polčasu so pobudo prevzeli Gorenjci in povedli, vendar so ljubljance strnili vrste in postavili igro tako, kot so jo začrtali. Ekipa DP Ljubljana je vso tekmo imela pobudo v svojih rokah in ni dopuščala nobenega presenečenja. Po štiridesetih minutah tekme z rezultatom 50 : 45 so ljubljance postali državni prvaki v košarki na vozičkih.

Kapetan in trener ekipe DP Ljubljana Edo Planinc je kljub nekaj napakam zadovoljen z izkupičkem v letošnji sezoni. V petih kolih ligaškega tekmovanja je ekipa zabeležila le dva poraza. Igralci so kljub nekaj poškodbam in boleznim zdržali osemmesečni dril tekmovanja in osvojili državno prvenstvo.

Z osmim državnim prvenstvom v

Dane Kastelic

organizaciji Zveze za šport invalidov Slovenije in Zveze paraplegikov Slovenije, slednja tudi vodi in koordinira košarkarsko ligo na invalidskih vozičkih, se je zaključila sezona 1998/99 z naslednjim vrstnim redom:

1. mesto DP Ljubljana
2. mesto DP Kranj-Experta
3. mesto DP Novo mesto
4. mesto DP Maribor-Reha
5. mesto DP Maribor-ŽKK
6. mesto DP Celje

Igralec z največ doseženimi točkami je Peter Robnik (KR), ki je dosegel 174 točk. Fair-play igralec v sezoni je Jože Žgajnar (NM) in fair-play ekipa je ekipa DP Celje.

Malonogometna občinska liga ne izgublja na zanimivosti

Tudi letos je malonogometna liga zanimiva in napeta. Zmagovalec pa bo najbrž znan šele na koncu, saj sta prvouvrščeni ekipi precej izenačeni. Po 11 krogih je situacija na lestvici taka:

	10 tek,	8 zmag,	1 remi,	1 poraz,	25 točk,	gol razl.	
1. Dixi Stična	10	7	2	1	22 (-1)	49 : 20	+ 29
2. Bife pri Matjažu & B bar	10	5	2	3	17	30 : 20	+ 10
3. Mizarstvo Trunkelj Krka	10	5	1	4	16	37 : 33	+ 4
4. KMN Met'k	10	4	2	4	14	42 : 36	+ 6
5. Mladost	10	4	1	5	13	30 : 35	- 5
6. Dnevni bar Mi-x	10	4	1	5	13	28 : 44	- 16
7. Dob	9	2	1	6	7	19 : 45	- 26
8. Marof	9	2	1	6	7	17 : 56	- 39
9. Mekinje	10	1	1	8	4		

Simon Bregar

Najprej lep pozdrav v imenu vseh članov veteranske ekipe rokometnega kluba SVIŠ. Zadolžen sem, da napišem nekaj vrstic za Vaše in naše cenjeno glasilo tudi o našem kolektivu, ki je bil tudi v letošnji tekmovalni sezoni zelo aktiven. Odkar smo se veterani spet zbrali, redno sodelujemo na vseh veteranskih turnirjih po Sloveniji. Tako smo tudi v tej sezoni nastopili na turnirju v Izoli, kjer smo v konkurenci 42 ekip iz skoraj cele Evrope v svoji kategoriji zasedli sedmo mesto. Tudi z ostalih turnirjev smo se redno vračali s pokali, tako da je naša zbirka pokalov in priznanj kar lepo popolnjena.

Vendar je bistvo vsega to, da se redno družimo, obujamo spomine na stare dobre čase in tudi razgibamo naše oldtajmerske kosti. V sezoni smo odigrali 23 tekem in imamo razveseljivo pozitivno bilanco. Treninki so bili ob petkih zvečer v šolskem centru in upamo, da bo tako tudi naprej, saj smo letošnjo sezono končali s tekmo na rokometnem igrišču v Stični in premagali Dobropolje z rezultatom 15 : 13. Želimo si, da bi se nam jeseni, ko naj bi nadaljevali sredi septembra, priključilo čimveč novih članov.

V letošnji sezoni je nastopilo 20 igralcev: vratarja Andrej Zelko in Marjan Rus, Maks Drab, Dušan Drab, Igor Kokotec, Mare Potokar, Frenk Ulčar, Tone Medved, Dušan Rovanešek, Marko Ilovar, Miran Omahen, Dušan Kamnikar in Silvo Oven (kapetan ekipe). Sodelovali so še: Silvo Podobnik (vodja ekipe), dr. Janez Zupančič, Miha Gabršček, Milan Strnad, Jože Jeraj, Toni Zajc in Dušan Andoljšek. Financirali smo se v glavnem sami, kot sponzorja pa sta nam priskočila na pomoč Andrej Zelko - Avtoprodaja Zelko - in Marko Ilovar - Bomax Casucci, ki sta prispevala tudi zelo lepo športno opremo. Upamo, da so bili z nami zadovoljni, tako sponzorji kot tudi dežela desetega brata, katero smo z veseljem predstavljali.

Lep športni pozdrav!

Za rokometni klub SVIŠ - VETERANI
Dušan Kamnikar

ŠENTVIŠKI LETALCI KONČNO NA SVOJEM

Pridobili dovoljenje za vzletno-pristajalno stezo, zgradili bodo tudi hanger

Sredi junija so v letalskem klubu Šentvid poskrbeli za prav posebno atrakcijo. Domačine in goste so presenetili z odprtjem letališča, ki mu pripada 700 metrov dolga in 30 metrov široka travnata vzletno-pristajalna steza. Obiskovalcem prireditve, ki je potekala dva dni, pa so bila na ogled letala, lahko so se udeležili panoramskih poletov ali pa uživali ob pogledu na skoke padalcev.

Letalski klub Šentvid je bil ustanovljen leta 1994. Vse se je, kot pravijo sami člani, začelo z desetimi najbolj navdušenimi letalci.

» Takrat se je v klubu zbralo nekaj ljubiteljev letalstva. Do pobude je prišlo, ko je oskrbnik Lavričeve kočice na Gradišču Jerin Maks med Lavričevimi zapiski prebral, da je

Lavrič že pred drugo svetovno vojno načrtoval letališče v Šentvidu. Vse od ustanovitve dalje smo se prizadevali pridobiti sredstva in zemljišče za vzletno-pristajalno stezo. Iz lastnih sredstev ustanoviteljev in sponzorjev smo kupili bivalni zabojnik. Kupili smo tudi ostreže za hanger. Od dobrih 15 hektarjev travnika, kolikor ga potrebujemo za letališče, je kar 10 hektarjev po denacionalizacijskem postopku prišlo v last župnišča. Slednji nam je dal svoj del tudi v brezplačen najem, preostali del je last klubskega kolega Emila Čopa, dober hektar pa ima v lasti sklad kmetijskih zemljišč. Čop pa v bližini letališča poleg vsega skrbi tudi za bogato gostinsko ponudbo. » je predstavil začetke letalec Marko

Brčon. Predsednik kluba Alojz Hauptman je dejal, da so po vseh zapletih okoli vračanja zemljišča župnišču aprila letos končno pridobili vsa dovoljenja za obratovanje vzletišča v okrilju kluba. Število članov pa se je v tem času povzpelo na šestinpetdeset. Takoj po začetku delovanja kluba so začeli tudi z organizacijo tečaja za opravljanje izpita pilota motornega športnega letala. Prav tako v klubu organizirajo tečaj za padalce, ki ga vodi padalski učitelj Aleš Debeljak. Za varnost na letališču skrbita pilota Marjan Praznik in Marko Brčon.

Hauptman je še povedal: » Trenutno si prizadevamo pridobiti dokumentacijo za montažni hanger, ki pa je tudi predpogoj za pridobitev lastnih letal. »

Junjsko soboto so obiskovalci novega letališča imeli priložnost videti atraktivne skoke padalcev in prihod vojaškega helikopterja Bell 412. V popoldanskem času pa je novo šentviško pridobitev blagoslovil domači župnik Jože Koželj. V nedeljo pa so bili organizirani panoramski poleti z atraktivnim letalom AN-2, na ogled sta bili tudi letali Borisa Resmana iz Krškega, Cessna 182 in Robin 200. Po mnenju domačinov je nova letalska dejavnost v kraju širšega družbenega pomena in tudi velika pridobitev za Šentvid pri Stični in občino Ivančna Gorica.

Andreja Podlogar

NA KRKI VSAKO LETO VEČ VESLAČEV

Tradicionalni veslaški spust po reki Krki, ki je bil že 23. po vrsti, je minil v znamenju velikega števila udeležencev, saj se je veslanja udeležilo skoraj 400 veslačev iz bližnje in daljne okolice. Povpraševanje po čolnih je bilo tako veliko, da so jih šli iskat celo v Čatež, nekateri Ljubljanci pa menda celo na Sočo.

Organizatorji – kajak-kanu sekcija ŠD Krka - imajo zadnja leta srečo z vremenom in tudi tokrat je bilo večina lepo, višina vode pa skoraj idealna za veslanje.

Začetek veslanja je bil tudi letos ob 11.00 uri pri mostu na Krki, živahno pa je bilo že precej prej. Pred štartom te športno-rekreativne prireditve sta vse navzoče pozdravila župan Jernej Lampret in predsednik turistične zveze občine Avgust Likovnik. Zanimivo pa je bilo poslušati tudi Jožeta Javornika in Jožeta Borštnika, ki sta obudila spomine na prve izvedbe te prireditve.

Domiselni organizatorski kvartet v sestavi Janez Piškur, Miran in Tomaž Slana ter Miran Taborski je tudi letos napravil lepo gesto, saj je pred štartom organiziral akcijo zbiranja denarja za otroška igrala na športnem igrišču na Krki (lani so zbrana sredstva podarili za nabavo inkubatorja v porodnišnici Ljubljana). Denar je bil zbran s prodajo piškotov, ki so jih spekle krške žene in dekleta ter s prodajo jagod, kar nekaj pa sta ga prispevala Barbara in Borut Javornik, in sicer od najem-

nine za njihove čolne.

Ob 11. uri so se veslači končno pognali po brzicah naše Krke. S plačano prijavnino (domačini so imeli popust) so dobili kapo in nalepko, pred štartom pa so lahko zaužili aperitiv. V Marinči vasi jih je čakal napitek, v Šmihelu pa obilna malica. V Žužemberku, kjer je bil cilj kot vsako leto, so prispeli vsi živi in zdravi, le nekaj vesel je menda zmanjkalo v valovih. A pretirano slabe volje zaradi tega ni bil nihče. Udeleženci so se nato odpravili nazaj na Krko, kjer je bil veslaški piknik s postrvmi in odojki ter seveda podelitev priznanj vsem udeležencem. Prireditvev so popestrili še gostje iz Bosne in Hercegovine, ki so prišli veslati in privabljal veslače na že skoraj pozabljen večdnevno veslaško regato po reki Uni. Upajmo, da bo njihova prireditev tudi tako uspešna, kot je

bila krška.

Kot vsako leto so tudi letos številni sponzorji v veliki meri pomagali finančno pokriti nastale stroške : BTC, Mobitel, Telekom, Grafex, Interalta, Pivovarna Union, Ribe Maribor (ribogojnica Dvor), Asist, Jošt Svetek, Zavarovalnica Triglav, Jože Borštnik, Komunalne Gradnje Grosuplje, Zmajčkov butik, Borut Javornik – Carpe Diem, Ljubljanske mlekarne, Tabor Grosuplje, Mizarstvo Trunkelj, Klimahit, kmečki turizem Stane Podržaj, EPG Grosuplje, River Adventures, CIM, Farma Stična, Izvir, Hipox, kavabar Slemenice, Žaganje lesa Bregar, Dol-tex, Toplar, Henkel, Fructal, Gostilna Nace in Pekarna Grosuplje.

Organizatorji se vsem najlepše zahvaljujejo za pomoč.

Simon Bregar

JOŽE PETEK REGIJSKI POD-PRVAK IN CELO DRŽAVNI PRVAK V TEKU NA 300 METROV

Učenke in učenci naših osnovnih šol, ki so se odlikovali z dobrimi rezultati na medobčinskem prvenstvu v atletiki, so se uvrstili na regijsko, ki je bilo v petek, 21. 5., v Ljubljani. Nekateri od teh so tudi tukaj dosegli rezultate:

S 1. mestom se je izkazala predvsem štafeta starejših dečkov v teku na 4 x 100 metrov v postavi: **Gregor Jager, Jože Petek, Luka Petrič in Gregor Pelc** z OŠ Stična Ivančna Gorica.

2. mesto so osvojili: **Jože Petek** pri st. dečkih v teku na 300 metrov **Jasmina Leskovec** pri ml. deklicah v metu žogice in **Sebastjan Šinkovec** pri st. dečkih v teku na 1000 metrov, vsi z OŠ Stična Ivančna Gorica.

3. mesto pri st. dečkih v teku na 300 m je osvojil **David Kastelic** z OŠ Šentvid pri Stični.

Odlikovali so se še Dejan Čančar z OŠ Stična Višnja Gora, s 5. mestom pri ml. dečkih v metu žogice, Jurij Obreza pri st. dečkih tudi s 5. mestom v metu krogle, Sašo Vozel pri ml. dečkih s 6. mestom v metu žogice, Gregor Jager pri st. dečkih s 6. mestom v teku na 60 metrov in Mitja Pevc pri st. dečkih tudi s 6. mestom v metu žogice. Vsi omenjeni so z OŠ Stična Ivančna Gorica.

Med najboljših deset so se uvrstili še: štafeta st. dečkov na 4 x 100 metrov z OŠ Šentvid pri Stični v postavi: David Kastelic, Mitja Stopar, Miha Zorec in Sašo Clemente, ki je osvojila 7. mesto, Špela Plut v skoku v višino pri ml. deklicah (8.), Urša Petelinc v metu žogice pri ml. deklicah (9.), Tomaž Todorovski v teku na 60 m pri ml. dečkih (9.), Nastja Lekan (8.) in Helena Gregorič (9.) pri st. deklicah v teku na 1000 m, vsi z OŠ Stična Ivančna Gorica.

Nastopili so še Tadeja Okorn, Mojca Hribar, Dejan Srebrnjak, Damjana Bijek, Jasmina Turk, Primož Špendal (vsi z OŠ Stična Ivančna Gorica), Nina Zupančič in Anka Perko z OŠ Stična Višnja Gora in Ana Strnad z OŠ Šentvid pri Stični.

Najboljši med temi pa so se uvrstili na državno prvenstvo v atletiki za osnovne šole, ki je bilo 3. junija, tudi v Ljubljani. Vse skupaj nas je ponovno presenetil Jože Petek, ki je v teku na 300 metrov z osebnim rekordom 37.07 sekunde postal državni prvak, za kar mu iskreno čestitamo.

Dobro so tekmovali tudi drugi:

4. mesto je osvojila štafeta st. dečkov 4 x 100 metrov v postavi Jože Petek, Gregor Jager, Luka Petrič in Gregor Pelc z rezultatom 47.71 sekunde,

6. mesto je osvojil Dejan Čančar pri ml. dečkih v metu žogice (250 gramov) – 58.12 metra,

7. mesto je osvojil David Kastelic pri st. dečkih v teku na 300 metrov z rezultatom 39.16 sekunde,

7. mesto je osvojil Sebastjan Šinkovec pri st. dečkih v teku na 1000 metrov z rezultatom 2.51.66,

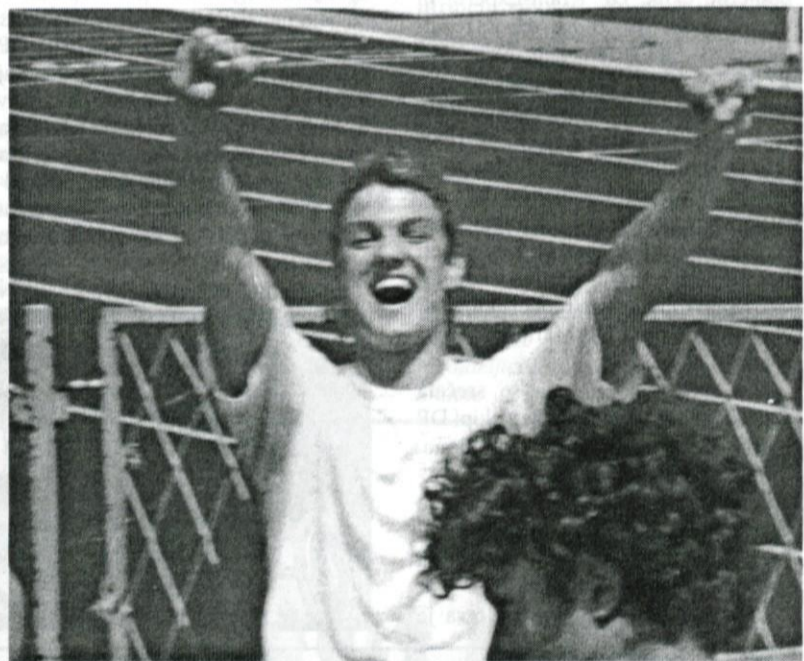
11. mesto je osvojila Jasmina Leskovec pri ml. deklicah v metu žogice z rezultatom 42.15 metra,

12. mesto je osvojil Sašo Vozel v metu žogice pri ml. dečkih z rezultatom 52.46 metra,

20. mesto je osvojil Mitja Pevc pri st. dečkih v metu žogice z rezultatom 64.80 metra.

Vsem skupaj še enkrat iskrene čestitke.

Simon Bregar

Jože Petek – državni prvak

OPRAVIČILO

V zadnji številki Klasja je prišlo pri članku Mladinska ekipa SVIŠ-a zopet v Pragi do napake, zaradi katere se iskreno opravičujemo. Pri naštevanju igralcev mladinske ekipe, smo pri pretipkavanju teksta, ki ga je napisala Tanja Zelko "pozabili" na Jureta Kavška, ki je bil v ekipi eden boljših strelcev z osmimi goli. Juretu ekipi SVIŠ-a se še enkrat opravičujemo.

Urednik športne strani

ZNOJILCI TRETJIČ ZAPORED

V soboto, 26. 6. 1999, je Športno društvo Krka četrto leto zapored organiziralo nogometni turnir med vami v KS Krka. Udeležilo se ga je 6 oz. 5 vasi, ker je udeležbo tik pred začetkom odpovedalo Podbukovje. Ekipe oz. vasi so bile razdeljene v dve predtekmovalni skupini po 3. Igrale so po sistemu vsak z vsakim, nato pa sta se po dve najboljši vasi iz obeh skupin uvrstili v polfinale.

Rezultati po skupinah :

Skupina A :

Podbukovje : Znojile 0 : 3 b.b.
Gmajna : Znojile 5 : 0
Podbukovje : Gmajna 0 : 3 b.b.

Vrstni red v skupini A : 1. Gmajna, 2. Znojile, 3. Podbukovje

Skupina B :

Lese I : Krška vas 7 : 2
Lese I : Lese II
Lese II : Krška vas

Vrstni red v skupini B : 1. Lese I, 2. Krška vas, 3. Lese II

Po tekmah v predtekmovanju je treba povedati, da je imela ekipa Lese II veliko smole s poškodbami, sicer bi se bolj enakovredno potegovala za uvrstitev v polfinale.

Polfinalna para sta tako bila A2 : B1 in A1 : B2

Znojile : Lese II 4 : 2
Gmajna : Krška vas 5 : 0

V tekmah za 3. mesto je ekipa Lese II premagala Krško vas z rezultatom 3:2

Sledil je napet in taktičen finale, kjer je ekipa Znojil hitro povedla, nato pa uspešno branila svoja vrata skoraj do konca, ko je Gmajna izenačila. Nato so se izvajali kazenski strelji, kjer pa je bila ekipa iz Znojil predvsem po zaslugi Matjaža Erčulja, ki je ubranil dva strela in sam zabil še odločilnega, boljša in srečnejša od Gmajne.

Rezultat finala : Znojile : Gmajna 3 : 2 (1 : 1) po kazenskih streljih.

Znojile so tako tretjič zapored osvojile medvaški turnir in svoje vitrine obogatile z lepim prehodnim pokalom; tega osvoji ekipa, ki zmaga trikrat zapored. To dejstvo obenem daje upanje tudi drugim ekipam, saj Znojilci po osvojitvi tega pokala naslednje leto gotovo ne bodo več tako motivirani.

Za Znojile so igrali : Primož Fink, Roman Mestnik, Marjan Mestnik, Robert Škufca, Jože Škufca, Damjan Lenček, Matjaž Erčulj, Iztok Bregar in Simon Bregar.

Na koncu velja še omeniti, da je bil najboljši strellec turnirja Uroš Hočvar iz ekipe Lese II, najboljši vratar pa Janez Leinfelner iz ekipe Gmajna. Oba sta prejela praktični nagradi, ki so jih bile deležne tudi vse udeležene ekipe. Prispevali so jih Carpe Diem d.o.o., River Adventures d.o.o., Kmečki turizem Magovac, Pekarna Mišmaš, Trgovina Miša, prevoznik Dušan Strah, Gostilna Rebolj in Športno društvo Krka.

Urednik

SREČANJE MLADIH STRELCEV...

Strelska koča v Ivančni Gorici je bila v soboto, 22. maja, prizorišče športno-rekreativnega dvoboja.

Prijateljsko srečanje strelskih društev Ježica iz Ljubljane in Sonje Vesel iz Ivančne Gorice je bilo namenjeno predvsem medsebojnemu spoznavanju mlajše generacije strelcev obeh klubov.

Po prisrčnem sprejemu se je začel uradni del – tekmovanje v streljanju z malokalibrsko puško (trojni položaj). Čeprav le-to ni veljalo za točke, gostitelji iz Ivančne Gorice niso dovolili presenečenja in so med devetnajstimi tekmovalci zasedli prvih šest mest. Pri tem velja pohvaliti Matjaža Ovnika za četrto in Žana Ulikiča za deseto mesto (oba pionirja sta se namreč prvič preizkusila v streljanju z malokalibrsko puško).

Nadaljevanje je potekalo v znamenju rekreativnih in družabnih iger (mali nogomet, košarka, balinanje), poslastica pa je bil tek v vrečah za nežnejši spol, kjer sta se posebej izkazali dve Mariji (Blažević in Koščak).

Kot vemo, pa prazna vreča ne stoji pokonci. Za kulinarčni del (in za organizacijo nasploh) je poskrbel gospodar društva Ludvik Koščak s svojo strelsko družino.

Srečanje je trajalo do poznih večernih ur, gostje iz Ljubljane pa niso skoparili s pohvalami za dobro organizacijo in željami, da srečanje postane tradicionalno.

M.D.

DOBRI REZULTATI V ŠIŠKI

Na medobčinskem prvenstvu osnovnih šol v atletiki na stadionu ŽAK-a v Ljubljani so tekmovali tudi številni učenci in učenke iz naše občine. Učenci in učenke iz 5. in 6. razredov so tekmovali za mali atletski pokal, tisti iz 7. in 8. razredov pa za veliki atletski pokal. Najprej vam predstavljam rezultate tistih naših učencev in učenk v mlajši kategoriji (5. in 6. r.), ki so se uvrstili med najboljše tri v posamezni disciplini:

1000 metrov deklice: 1. Mojca Hribar, OŠ Stična Ivančna Gorica
Skok v višino dek.: 1. Urša Krištof, OŠ F. Vesela, Šentvid pri Stični
3. Špela Plut, OŠ Stična Ivančna Gorica
Met žogice deklice: 1. Jasmina Leskovec, OŠ Stična Ivančna Gorica
2. Urša Peterlinc, OŠ Stična Ivančna Gorica
3. Tadeja Okorn, OŠ Stična Ivančna Gorica
Ekipno: 1. OŠ Stična Ivančna Gorica,
5. OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični,
6. OŠ Stična Višnja Gora
60 metrov dečki: 1. Tomaž Todorovski, OŠ Stična Ivančna Gorica
300 metrov dečki: 3. Luka Sadar, OŠ Stična Ivančna Gorica
Skok v višino: 1. Vinko Gabranič, OŠ Stična Višnja Gora
3. Rok Hrovat, OŠ Stična Ivančna Gorica
Skok v daljino: 2. Dejan Srebrnjak, OŠ Stična Ivančna Gorica
Met žogice: 1. Dejan Čančar, OŠ Stična Višnja Gora
2. Sašo Vozel, OŠ Stična Ivančna Gorica

Ekipno: 2. OŠ Stična Ivančna Gorica,
6. OŠ Stična Višnja Gora,
7. OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični

Rezultati starejših deklic in dečkov:

60 metrov deklice: 3. Jasmina Turk, OŠ Stična Ivančna Gorica
300 metrov deklice: 2. Sabina Zaletelj, OŠ Stična Ivančna Gorica
Skok v daljino dek.: 2. Damjana Bijek, OŠ Stična Ivančna Gorica
Met žogice deklice: 3. Ana Strnad, OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični
Suvanje krogle dekl.: 3. Nina Zupančič, OŠ Stična Višnja Gora
1000 met. dekl.: 2. Helena Gregorič, OŠ Stična Ivančna Gorica
Štafeta 4 x 100 m dek.: 3. OŠ Stična Ivančna Gorica

Ekipno: 2. OŠ Stična Ivančna Gorica,
5. OŠ Stična Višnja Gora,
6. OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični

60 metrov fantje: 1. Gregor Jager, OŠ Stična Ivančna Gorica
300 metrov fantje: 1. Jože Petek, OŠ Stična Ivančna Gorica
2. David Kastelic, OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični
2. Gašper Erjavec, OŠ Stična Ivančna Gorica
2. Mitja Pevc, OŠ Stična Ivančna Gorica
Skok v višino: 2. Mitja Pevc, OŠ Stična Ivančna Gorica
Met žogice: 2. Mitja Pevc, OŠ Stična Ivančna Gorica
Suvanje krogle: 1. Jurij Obreza, OŠ Stična Ivančna Gorica
1000 metrov: 1. Sebastjan Šinkovec, OŠ Stična Ivančna Gorica
Štafeta 4 x 100 met.: 1. OŠ Stična Ivančna Gorica
2. OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični

Ekipno: 1. OŠ Stična Ivančna Gorica, 4. OŠ F. Vesela Šentvid pri Stični, 5. OŠ Stična Višnja Gora

Simon Bregar

Štafetni tek kot popestritev klasičnih kros-tekov

5. maja 1999 je bil na OŠ v Šentvidu pri Stični organiziran medobčinski štafetni tek za učence od 1. do 8. razreda osnovnih šol. Učenke in učenci so tekmovali v 16 kategorijah (8 moških in 8 ženskih). Za vsako ekipo nastopajo trije, ki pretečejo vsak po 300 (1. in 2. razred), 600 (3. in 4. razred) oz. 1000 metrov (5. do 8. razred). Tekmovalce so ekipe z vseh sedmih osnovnih šol občin Dobrepolje, Grosuplje in Ivančna Gorica. Tekmovanje je potekalo brez zapletov, rezultati naših ekip pa so bili v okviru pričakovanj. V nadaljevanju so prikazani rezultati naših ekip po kategorijah, kadar so bile le-te uvrščene med najboljše tri ter končni vrstni red najuspešnejših šol :

1. razred fantje : 3. mesto OŠ Šentvid
1. razred dekleta : 3. mesto OŠ Stična
2. razred fantje : 2. mesto OŠ Stična, 3. mesto OŠ Šentvid
2. razred dekleta : 1. mesto OŠ Šentvid, 2. mesto OŠ Stična
3. razred fantje : 1. mesto OŠ Stična, 2. mesto OŠ Šentvid
3. razred dekleta : 2. mesto OŠ Stična, 3. mesto OŠ Šentvid
4. razred fantje : 3. mesto OŠ Šentvid
4. razred dekleta : 3. mesto OŠ Stična
5. razred fantje : 1. mesto OŠ Stična, 2. mesto OŠ Šentvid
5. razred dekleta : 1. mesto OŠ Stična, 2. mesto OŠ Šentvid
6. razred fantje : 1. mesto OŠ Stična
6. razred dekleta : 3. mesto OŠ Višnja Gora
7. razred fantje : 1. mesto OŠ Stična
7. razred dekleta : 1. mesto OŠ Stična, 3. mesto OŠ Šentvid
8. razred fantje : 1. mesto OŠ Šentvid, 3. mesto OŠ Stična
8. razred dekleta : 1. mesto OŠ Stična

Skupni ekipni vrstni red :

1. mesto : OŠ Stična
2. mesto : OŠ LA Grosuplje
3. mesto : OŠ Šmarje-Sap
4. mesto : Šentvid pri Stični
5. mesto : OŠ Brinje Grosuplje
6. mesto : OŠ Dobrepolje
7. mesto : OŠ Višnja Gora

Simon Bregar

IVANŠKI STRELCI NA DRŽAVNEM PRVENSTVU

V soboto, 17., in nedeljo, 18. aprila, je bilo na strelišču v Lendavi 8. državno prvenstvo v streljanju z zračnim orožjem za vse kategorije. Nastopilo je 94 ekip.

Mladi strelci strelskega društva Sonje Vesel iz Ivančne Gorice so tudi v tej sezoni dosegli potrebno normo v pionirski in mladinski kategoriji.

Med 26 ekipami so pionirji zasedli 12. mesto. Najboljši posameznik v ekipi iz Ivančne Gorice je bil Ludvik Koščak ml., ki je med 94 tekmovalci zasedel 10. mesto (za tretjim mestom je zaostal samo 4 kroge).

Špela Koščak se je uvrstila na 19. mesto med 38 nastopajočimi.

V kategoriji mlajših mladincev je nastopilo 10 ekip. Zmagala je ekipa

Pomurka iz Murske Sobote, ekipa SD Sonje Vesel pa je zasedla 6. mesto. Med 49 tekmovalci je bil od naših najboljši Marko Vencelj s 14. mestom.

Pri članih je po pričakovanju zmagal Rajmond Debevec s 595 krogi, med ekipami pa SD Brest Cerknica.

M.D.

ZAHVALA

Tiho je odšel od nas naš ata in stari ata

LADO RIBIČ

iz Šentvida pri Stični 101

Iskrena hvala vsem sorodnikom, znancem, krajanom in prijateljem za izraženo sožalje, cvetje, sveče in tople besede. Posebno se zahvaljujemo spodnjim Anžlovskim in Karlu Mostarju.

Zahvaljujemo se tudi gospodu župniku Jožetu Koželju za lepo opravljen cerkveni obred in pevcem za zapete žalostinke, g. Bavdežu za lepo izrečene besede ob grobu in vsem gasilcem, ki so ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsem še enkrat hvala.

Žalujoči domači

*Srce je dalo vse, kar je imelo,
za sebe niti bilke ni poželo.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice in prababice

ANGELE MIŠMAŠ

Viharjeve mame iz Ambrusa

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter vsem, ki ste jo pospremili na njeni zadnji poti.

Zahvaljujemo se tudi doktorju Kastelicu in patronažni sestri Anici iz zdravstvenega v Ivančni Gorici za zdravstveno oskrbo.

Lepa hvala tudi gospodu Vinku Dragošu, župniku iz Zagradca, za lepo opravljen pogrebni obred, in cerkvenemu pevskeму zboru iz Ambrusa za lepo zapete žalostinke.

Hvala tudi družini Perpar.

Vsi njeni domači

*VSE DO ZADNEGA SI UPALA,
DA BOLEZEN S TRDNO VOLJO
BOŠ UGNALA
A POŠLE SO TI MOČI
IN UTRUJENA ZAPRLA SI OČI.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše mame, stare mame in tašče

MARIJE ČRNIVEC

s Kitnega Vrha

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sosedom, ki ste jo pospremili na zadnji poti, darovali cvetje in sveče, nam pa izrazili sožalje. Zahvalo izrekamo tudi zdravstvenemu osebju Zdravstvenega doma Ivančna Gorica, zlasti dr. Zupančiču, še posebej pa ga. Anici Kozinc za pomoč pri negi na domu.

Zahvala velja tudi g. župniku, pevcem za lepo odpete pesmi, za poslovilne besede pa ga. Mariji Zaletelj, ki je nenavadno lepo opisala pokojničin značaj in njeno življenje. Lepa hvala tudi družini Perpar.

Žalujoči: vsi njeni domači

*KAKO BI POZABILI,
KAR SRČNO SMO LJUBILI.*

ZAHVALA

Ob boleči izgubi dragega moža, očeta, brata in dedka

RAFAELA ROGAČA

iz Velikega Globokega 17

se iskreno zahvaljujemo dr. Zupančiču in patronažnim sestram za pomoč v času bolezni, krškemu župniku za lepo opravljen obred, upokojencem, pevcem, vsem, ki so izrekli sožalje, darovali cvetje, sveče in maše ter ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujoči: žena, sinova, hčere, sestra in vnuki

V 72. letu starosti nas je zapustil dragi mož, oče, dedek in pradedek

FRANC ČOŽ

iz Ivančne Gorice

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem, ki ste nam ustno in pisno izrazili sožalje, podarili cvetje in sveče, darovali za dober namen in ga pospremili na njegovo zadnjo pot.

Posebna zahvala velja tudi ZŠAM Ivančna Gorica, GD Metnaj, Stična in Hudo, društvu upokojencev, združenju borcev, KS Metnaj in Perparjevim za pogrebne storitve. Hvala gospodu župniku Kastelicu za lepo opravljen obred, stiškemu kvartetu ter Primožu za lepo zaigrano Tišino.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob tragični izgubi najinega moža in očeta

ALOJZA BRADAČA

1960 - 1999

Zahvaljujemo se vsem sorodnikom, prijateljem in znancem za izrečeno sožalje, cvetje in sveče.

Posebej se zahvaljujemo PGD Dob, za pospremitve na zadnji poti, gospodu kanclerju za lepo opravljen obred ter pevcem iz Šentvida. Zahvaljujemo se tudi sodelavcem iz IMP in uslužbencem Centra za zdravljenje bolezni otrok iz Šentvida.

Najlepša hvala Krulčevi mami iz Doba za vso pomoč. Vsa hvala tudi Perparjevim iz Zaboršta.

Žalujoči: žena Alojzija, sin Nejc in vsi, ki so ga imeli radi

ZAHVALA

Ob mnogo prezgodnji smrti naše

SONJE CELARC

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in sodelavcem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče.

Iskrena hvala vsem, ki ste jo pospremili na zadnji poti in nam v težkih trenutkih stali ob strani.

Vsem in vsakemu posebej še enkrat hvala.

Peršinovi in Celarčevi

ZAHVALA

Ob smrti dragega moža, očeta, sina in dedka

JANEZA VRENČURJA

se zahvaljujemo vsem, ki so se tako ali drugače poslovlili od njega, ga pospremili na njegovi zadnji poti, mu darovali cvetje in sveče ter izrazili ustna in pisna sožalja.

Zahvaljujemo se Lovski družini Ivančna Gorica in vsem ostalim prisotnim LD, g. župniku Jožetu Kastelicu in upokojenskemu društvu Ivančna Gorica.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi!

Žena Milena in vsi njegovi

CENIK OGLASOV

v občinskem glasilu KLASJE

Naklada 4.500 izvodov, najmanj 14.000 bralcev. Časopis prejema vsa gospodinjstva v občini brezplačno. Izdatek za oglas se šteje med materialne stroške.

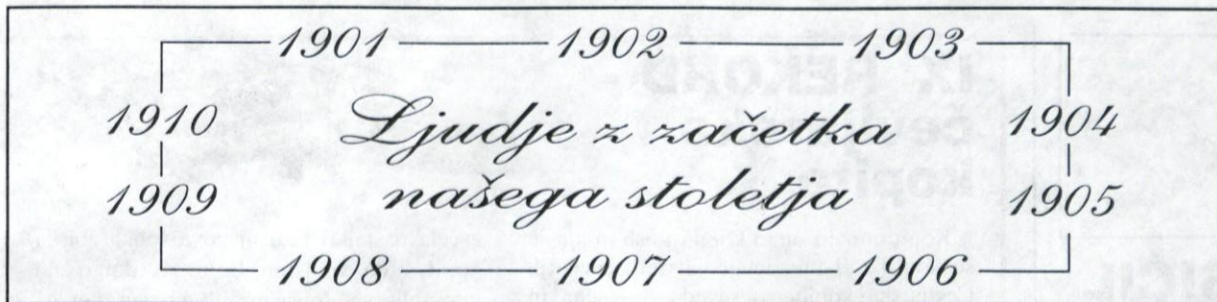
KOMERCIALNI OGLAS
cela stran 96.000, polovica strani 60.200, četrtnina strani 30.600, osmina strani 23.100, šestnajstina strani 13.300

Oglas na prvi strani je za polovico dražji, v več barvah za 100%. Na zadnji strani je dražji za eno četrtnino, v več barvah za 50%. Vsaka naslednja objava oglasa je cenejša za 5%, do največ 30%.

ZAHVALE

Velikost cca 50 cm² 3.000 SIT. Cene veljajo do konca leta 1998. V cene ni vračunano oblikovanje in 6,5% prometni davek
P.S. Za enkratno objavo oglasa ali zahvale plačate ob naročilu, za serijsko objavo pa sklenemo pogodbo.

SIVA STRAN

JULIJANA MIKLAVČIČ IZ NOVE VASI

Mamo Julijano sem našel sedečo na postelji. Ko sem vstopil v njeno sobico, je vprašujoče pogledala: najprej mene, nato še hčer Slavko, ki me je pospremila k njej. Slavka mi je že pred tem razodela, da mama slabo sliši, vidi pa še kar dobro, zategadelj sem si pomagal s kosom papirja in nanj zapisal: SELANOVA JULKA, ZAVRTAČE, 93 LET. ČESTITAM! Ko je skrbno prebrala napisano, se ji je na obraz prikrdel smehljaj, v katerem sem razločno zaznal poteze mladenke, ki se je pred sedmimi desetletji z Zavrtač

primožila v Novo vas. Pri Selanovih na Zavrtačah so imeli veliko domačijo in veliko otrok. Trinajst. Pol ducata jih je že bilo na svetu, ko se je 1. junija 1906 rodila Julka, druga polovica pa je prirnila na svet še za njo. Tiste čase so tudi preprosti ljudje radi imeli besedno igro, zato so rekli: "Julka je na sredi v zlati skle-di, drugi pa pri kraji v svetem raji!". Pri hiši je bilo potemtakem veliko delovnih rok, a še premalo, zato so večkrat udinjali še kakega hlapca in deklo. Skopa hribovska zemlja kljub trudu ni dajala veliko pridelka, zato so starejši otroci drug za drugim odhajali v "obljubljeno deželo" - Ameriko, tam ostali in si ustvarili družine.

Julijana je že od mladih nog imela rada rodno grudo. Kar prav ji je prišlo, ko je pričel k njim na Zavrtače zahajati posestniški sin Gnidovčev Lojz iz Nove vasi. Štiriindvajset let je imela, ko sta se vzela in se odpeljala v Novo vas. Štorklja je potem štirikrat prifrftala k hiši. Kaže, da je bila ptica nekoliko brljava, saj je vsakič prinesla skoraj enako vsebino v culici. Kar štiri punce so se zvrstile druga za drugo: Julijana, Magda, Slavka in Milena. Pa je bilo nazadnje kar prav, saj dekleta ponavadi bolj

skrbijo za dom in za starejše kot sinovi. Le ata Alojz je bil malo prikrajšan, ker je bil dolgo časa edini domači kosec pri hiši.

Kakor je rod hitro nastal, tako se je tudi osul. Najprej je odšla Julijana, najstarejša, za njo pa še dve. Le Slavka je ostala doma in v hišo pripeljala zeta. Julijano je bil zdramil daljni klic, prihajajoč čez "veliko lužo". Tam čez, v Ameriki, si je ustvarila družino in pomnožila rod slovenskih Amerikancev. Pred leti, ko je bila mama Julijana še pri močeh, je šla pogledat k svojim v Ameriko in videla, kako daleč sega svet čez meje njene višnjegorske fare. Tistikrat ji je eden njenih ameriških sorodnikov podaril skrbno izdelano rodovno drevo. Ona in pokojni ata Alojz sta pri koreninah, vnuki in pravnuki pa v vrhovih. Mama Julijana večkrat pogleda svoj rodovnik in se veseli brstenja tostran in onstran oceana. Tako je prav! Človek mora vedno živeti v pričakovanju. Da bi le še dolgo bilo tako!

Zahvaljujem se hčerki Slavki, ker me je prijazno sprejela in ker lepo skrbi za mamu. Nasvidenje kdaj.

Leopold Sever

NEKAJ O ZAKLADNICI IZ NAŠIH DOMOV

Vsem, ki prebirate naš kotichek ali v njem celo sodelujete z odgovori, bi rad namenil nekaj besed.

Civilizacijski razvoj gre tako naglo, da ostaline iz naše nedavne preteklosti izginjajo kot sneg na spomladanskem soncu. Še malo, pa bo vse proč, če bomo držali križem roke. Vsi, ki nam je kaj do naše očetnjave, poskrbimo, da se bo kulturna dediščina v širokem pomenu besede ohranila v razumnih mejah, če ne drugače, pa v pisani besedi in sliki.

Naš kotichek ima torej namen, vzbujati ljubezen in spoštovanje do naše sedanosti, ki pravkar postaja preteklost. Vsi, ki ste se doslej oglasili z najboljšim odgovorom na vprašanja, boste zagotovo dobili obljubljeni nagrade. Ta bo pehar suhega sadja iz znane Erjavčeve sadne sušilnice v Gorenji vasi. Zaradi pomanjkanja časa bomo nagrade dostavili kampanjsko v dneh pred božičem. Pridno sodelujte še naprej.

LS

IZ ZAKLADNICE NAŠIH DOMOV

Takele dvokolesne vozičke smo še pred nekaj desetletji pogosto videli na naših poteh. Nekdaj si skoraj nismo mogli zamišljati življenja brez njih. Tudi jaz sem s tem prevoznim sredstvom v mladih letih prepeljal prenekatero vrečo v mlin in iz mlina. Seveda smo vozilo uporabljali tudi v druge namene. Nepogrešljivo je bilo pri prevozu sveže živalske krme in kot otroška posteljica, postavljena v senci kraj njive. Vsega spoštovanja so bile vredne ženske potovke, ki so s temi vozili od tod pa noter v Trst prevažale kmetove pridelke. Ročni dvokolesniki, ki jih vidite na sliki, imajo več imen. Zapišite jih in lahko boste kandidirali za nagrado. Ta bo pehar slastnega suhega sadja iz domače proizvodnje.

LS

GOVORI SE

Dejstvo je, da se večina občinskih svetnikov ne udeležuje slavnostnih sej občinskega sveta in občinskih proslav.

Zlobni jeziki pravijo, da zato, ker za tako sejo in proslavo ne dobijo sejnine. Morda. Morda pa imajo kakšen drug razlog.

MALI OGLASI

V najem dajemo paviljon (24 m²) na Muljavi, primeren za trgovino, turizem. Informacije na telefon: 776-362.

Oddamo mlade mucke. Telefon: 777-232.

ZANIMIVA KRAJEVNA IN LEDINSKA IMENA

ZADOLŽNA VAS

To naselje je eno najbolj vidnih v naši občini, pa bi ga zaman iskali na zemljevidu. Zadolžna vas se razteza po južnem pobočju nekdanjih Ivankinih goric in predstavlja v današnjem času zahodni del našega občinskega središča.

"Vas" je začela nastajati v desetletju po 2. svetovni vojni in se je razvijala vse do današnjih dni.

Bojda so prvi graditelji (pa tudi kasnejši) najemali posojila, da so lahko dokončali svoje domove, po starem bi rekli, da so se zadolžili. Okoličani, ki dotlej niso bili navajeni posojilne ekonomije, so z rahlo zavistjo gledali nove hiše in se tolažili,

da je to vse "na pu".

Zato so kaj hitro pograbil za vzdevek, ki ga je bleknil nek dolgojezičnik v gostilni pri Zamančku.

Zadolžna vas seveda že dolgo ni več zadolžena, ime pa je ostalo. Po njeni obliki bi ji lahko rekli tudi Dolga vas.

Od tedaj je poteklo že dosti vode, pa še nisem slišal, da bi se Zadolžnovašci kaj hudo jezili zaradi tega. Upam, da tudi mene ne bodo pisano gledali, ker sem zapisal delček njihove zgodovine.

LS

"MALO HECA MORA BIT"

"Hodil po zemlji
"SEVERNA"

sem naši ..."

STRAN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN LJUDJE NARAVA IN

ZA DOBRO VOLJO

KAKO JE TONE ŽENO PRELISIČIL

Tone je večkrat prihajal pozno domov in vselej malo v rožicah. Ženi Alojziji je bilo tega končno dovolj. Ob prvi priložnosti je znotraj zaklenila vrata in ni odprla, naj je Tone še tako milo prosil. Potem pa je ubral druge strune: "Če mi pri prici ne odpreš, bom kar v štirno skočil!" "Kaj daj," se je delala brezbržno Alojzija za vrati. Tedaj je možakar v temi dotipal debel kamen, ga zagnal v vodnjak in urno stopil za vrata. "Štrbuunk," je reklo v vodi, Alojzija pa k vodnjaku: "Tone, za božjo voljo, pa ja nisi tega naredil!"

Medtem je navihani Anton že smuknil v hišo in zaklenil vrata. Tako se je stanje zaobrnilo. Tone je bil notri, žena pa zunaj. Tone je potem med prijatelji večkrat opisal dogodek in vselej obžaloval, da se je stvar obnesla samo enkrat. Žena Alojzija je bila posledje namreč bolj previdna.

LS

TUDI PTIČKI PREHAJAJO NA PLASTIKO

Jej, lejte, kam smo prišli! Do nedavna sem mislil, da samo ljudje uporabljamo umetne materiale, pa sem se motil. Ondan sem namreč opazil, da si je plastiko vgradil v svoje gnezdece tudi ptiček pogorelec. Po tistem sem postal pozoren in ugotovil, da to počno tudi druge ptice in celo nekateri glodalci. Če je to dobro ali ne, bo pokazala prihodnost. Pojav vsekakor kaže na veliko prilagodljivost organizmov na razmere, ki jim jih vsiljuje človek.

LS

Šestega junija je izpred Rimskega kamna pri cerkvi v Ivančni Gorici že četrtrič krenila velika kolesarska karavana po rimski cesti od Ivančne Gorice do Dvora pri Žužemberku. Letošnja udeležba je bila rekordna, saj je karavana štela okoli sto kolesarjev različne starosti.

Rekreativni športniki in vedoželjni zgodovinarji so prišli predvsem iz Novega mesta, Dvora, Žužemberka in Ivančne Gorice. Naslednja prireditev bo že jubilejna, zato bodo najbolj zvesti popotniki prejeli spominske simbole.

LS

Počitek pri "Kastelčevi hiši" v Gorenji vasi. Tam nas je prijazno sprejela in pogostila Nana Vehovec.

S KOLESI PO STARIH POTEH

ZLATI IN SREBRNI PREGLOVCI

Letošnja generacija mladih kemikov na osnovni šoli Stična je spet uspešno posegla po Preglovih priznanjih iz kemije za osnovne šole.

Prislužili so si devet srebrnih in tri zlata odličja. Na sliki vidimo spredaj Andreja, Miha, Jožeta in Boštjana, za njimi stojijo Veronika, Mitja, Ajda in še en Jože. Manjkata še Nina in Jurij.

Najvišja, to je zlata Preglova priznanja, so dobili Veronika, Jurij in Mitja. Slednji je bil celo najboljši v državi za 7. razrede. Vsem gredo iskrene čestitke.

LS

Rimske vere in bogovi

Naši staroselci so že davno pred Rimljani imeli svoja božanstva in jih častili; nekaj za naklonjenost v življenju, še bolj pa za uslišanje po smrti. Najbolj zgovorno sporočilo o verovanju v posmrtno življenje nosijo njihovi grobovi. Vanje so umrli svojcem pogosto pokladali hrano, delovne pripomočke in okras - vse za prvo silo, ko bodo pokojniki na novo zastavili na onem svetu. Seveda so darovali tudi bogovom, da bodo šli umrlemu na roko, če bo potreba.

Rimljani niso bili v tem pogledu nič drugačni, le njihovi bogovi so bili bolj "dodelani" in imeli so pretežno človeško podobo. Rimske vere so bile mnogobožne in večina jih je "dišala" po Grčiji.

Rimski bogovi so bili izrazito rangirani po položaju, moči in namenu. Čisto na vrhu so bili trije državni bogovi, imenovani tudi božja trojica: vrhovni bog Jupiter, Materinska Junona in bolj emancipirana Minerva. Kdor je v provincah vsaj na zunaj priznaval te tri

in še nekatere druge državne bogove, je lahko mirne duše častil še celo plejado malih bogov. Ti so pogosto nastajali z adaptacijo staroselskih božanstev, ki so dobila nekaj romanskega navdiha in ostala še naprej uporabna. Takih lokalnih bogov je bilo toliko, da bi o njih lahko napisali debelo knjigo. Svoje specializirane bogce so namreč imeli poljedelci, živinorejci, ribiči, peki, mesarji, trgovci, vojaki, kovači, zlatarji, orožarji, suknarji, vrvarji, čevljarji in še mnogi drugi "arji". Tej množici bogov so se pridružili še božanski zavetniki in zavetnice posameznih naselij in družin. Predvidevamo, da je sleherni rimski domus premogel enega ali več oltarčkov za čaščenje hišnega božička ali božičnice. Teh so po Sloveniji našli kar lepo število, nekaj tudi na našem širšem območju. Nam najbližje pomembnejše najdišče teh miniaturnih svetišč je v Zasavju, blizu Hrastnika. Tam je bila najbolj v časti boginja Adsaluti. Njej so se priporočali zasavski čolnarji, ribiči in trgovci. Lepi žrtvenik.

pa so imeli najbolj v čislih boginjo Ekorno. Njej v čast so po emonskih ulicah posipali rože in hodili v procesijah. Pomembnejši bogovi, ki so jih v rimski dobi častili tudi pri nas, so bili še Mars, Venera, Diana, Merkur, Neptun in Viktorija. Duhove umrlih so pri Rimljanih zastopali bogovi Mani. Njihova znamenja se pogosto pojavljajo tudi pri nas na rimskih nagrobnikih. V

zreli dobri rimske države se je med ljudstvi velikega imperija širila sprva preganjana, nato priznana krščanska vera, z enim bogom in več svetniki.

Dandanašnji imajo v lokalnem pogledu glavno besedo občinski svetniki, zato boggedaj, da bi se jim zamerili. No, kakšnih hišnih oltarčkov jim zaenkrat seveda še ne bomo postavljali.

LS

Pogansko svetišče na totranskem bregu Save pri Hrastniku. Posvečeno je bilo romanizirani boginji Adsaluti (Velika Mati Bogov). Častili so jo že predrimski prebivalci. Sredi svetišča je lep žrtvenik.

